

FÂTİMA, FÂTİMA'DIR

-KADIN-

Ali Şeriatî

Hazırlayan:
İhramcızâde İsmail Hakkı
2016

Çeviri Yapan: Muhammed Azeri
Kitabın adı: ..... Kadın
Yazar: ..... Doktor Ali Şeriatî
Çeviren: ..... Muhammed Azeri
Yayınlayan: ..... Darul-Beşir
Basım Tarihi: 2004

Azericeden, Türkiye Türkçesine aktaran: İhramcızâde İsmail Hakkı.

Not: Hatalı aktarmalar, gözden kaçan hususların olması mümkündür. Özür dileriz. 17.01.2016

İÇİNDEKİLER

önsöz	7
Nasıl Olmalı?	8
İstidad Ve Hakikatperestlik	10
Biz Ve Halk.....	15
Akıl Ve Aşk.....	15
Şehadet Aşkı - Göz Yaşı!	16
Ali Aleyhisselâm Ailesi Mi Aydın, Yoksa Halk Mı?	25
Kadının Üç Forması.....	31
Ehl Ve Na-Ehl.....	32
Mezhep Ve Adet-An'ane (Sünnet)	33
İslam Peygamberinin Kuralları	35
Peygamber Sallallâhü Aleyhi Ve Sellemin Özel Tavırları	35
Üç Tanınmış Yöntem	36
İdealizme Hizmette Gerçekçilik Aracı.....	39
Fransız Simgesi (Konsobinace)	40
Ne İdealizm, Ne De Gerçekçilik!	46
İnsanlığın İki Kalıbı.....	51
İrtica İle İstismar El Ele	55
Hazırda Kadının Kültürel Ve Sosyal Rolü	59
Yalnızlık	61
Aile Teşkili	63

4 Ali Şeriatı

Ekonomide Kadının Rolü	64
Tecavüzlerde Kadının Rolü	67
Zalim Ve Mazlum.....	68
İstismarın Feryadı.....	74
Fatima Aleyhisselâm	79
Nasıl?.....	82
"Babasının Annesi"	88
Hicret.....	97
Kadın Semineri	163
Birinci Çıkış	163
İkinci Çıkış	164
Üçüncü Çıkış	166
Hicab-Örtü	169
Bir Misal:	181
Hz. Ali kerrema'llâhu vechehû ve radiya'llâhu anhin HZ. FÂTİMA aleyhisselâma AŞKI.....	183

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

**And olsun ananın ruhuna,
Zehrâ tevazu, şefkat, saflık aynasıdır.
Tüm hayatım onun için acı
ve tüm varlığı benim için aşk oldu!
Hz. Ali kerremallâhü veche**

Okuduklarınız bir Hüseyniyedeki çıkışımdır. Öncelikle, profesör Louis Massignon (Lui masinyon)nun Hz Fâtıma aleyhisselâm hakkındaki tahkikatları, özellikle onun İslam toplumu ve tarihindeki olaylarla ilgili anılarından oluşan bir eseri hakkında konuşmak istiyorum.

Meclise girdiklerinde anladım ki, burada öğrencilerden ilave başka kişiler de var ve bu meclis daha fazla dikkat gerektirir. Karara vardım ki, kadın toplumlarında çok güncel olan "**nasıl olmalı**" sorusuna cevap veremem.

Eski gelenek an'aneye sadık kadınlar için sorun yok. Aynı şekilde, modernliği kabul etmiş kadınlarda da endişe görünmüyor. Fakat kendisini herhangi kalıba salmış bu iki kadın grupları arasında ne eski kurallara dayanan, ne de modern yabancı görüşlere, formlara teslim olmak isteyen bir grup vardır.

6 Ali Şeriatî

Bu kadınlar ne yapmalıdırlar?

Onlar kendilerini "seçmek", kendilerini düzeltmek, ideal bulmak istiyorlar. Bu kadınlar için en önemli soru "nasıl olmalı" tır. Büyük bir içtenlikle beyan ediyoruz: bu sorunun cevabı Hz Fâtıma aleyhisselâmın varlığıdır!

Öncelikle, Hz Fâtıma aleyhisselâmın kimliğini analiz etmekle yetinmek istedim. Fakat aydınlarımızın bu kişilikten habersiz, hatta dindarların "**bağırıp çağırma**" dan başka bir şey bilmemesi nedeniyle bana soruldu ki, kuvvetim kapsamında bu boşluğu doldurmaya çalışayım. Bu nedenle karşınızdaki kitapta layıkıyla tanınmayan bu hanımın kişiliği belgeli olarak, geniş bir şekilde izah edilmiştir.

Bu açıklamalarda eski tarihi belgeler ilk dayanak. Alevî itikadına ait meselelerin beyanında ise Sünnî kaynaklar esas alınmıştır. Bu yöntem birçok yorumları ortadan kaldırır. Uygun kaynaklarda Hz Fâtıma aleyhisselâmın mazlumiyetinin, itirazlarının ortamda çok gerçeklerin üzerinden kuşku perdesini kaldırıyor.

Okuyacaklarınız sadece bir çıkışın metni ve bu çıkış bir grup erkeğin huzurunda hazırlıksız hayata geçti. Bu çıkışlardaki kayıtlar ise bir gece boyunca hazırlandı. Bu nedenle iddia edemem ki, herhangi eleştiri yersizdir. Aksine, söz sahiplerinden eleştiri intizarındadır. Elbette ki, gerçek hizmetçilerinin zahmetinden zevk alan söz sahiplerinin!

Doktor Ali Şeriatî

ÖNSÖZ

Böyle bir kutsal gecede konuşma fikrim yoktu. Ama büyük İslam Dini Araştırmacısı Louis Massignon (Lui masinyon)'un Hazreti Fâtıma aleyhisselâm hakkındaki araştırmaları, özellikle "**Hız Fâtıma aleyhisselâmın hayatı ve kimliği**" adlı eseri ile tanışmam beni bu sohbeta soruldu. O büyük hanımın – hatta ölümünden sonraki – bereketli kimliği, İslam tarihinde adalet ruhunun yapılanmasında rolü, zulümlle mücadelesi İslam peygamberliğinin bariz örneklerindedir. Ne yazık ki, tüm bu gerçekler kötü niyetli iç ve dış eller tarafından tahrif edilmiştir. Lui Masinyonun bu muhteşem çalışmasında bir öğrenci kadar çalışmışım gurur duyuyorum. Özellikle, çeşitli mahalli lehçelerde yazılmış tarihi belgeleri incelemek, küçük de olsa, bir iş idi.

Bu gece bu değerli eserlerden bahsetmem istendi. Bu eser henüz baskı sağlanmadığından ve telif dünyasını değiştirdiğinden, çoğu İslâmiyât Avrupa alimleri ve bizim alimler bu eserden habersiz olduklarından ben bu daveti kabul ettim. Karara vardım ki, öğrenciler için "Tarih ve İlahiyat", "Din sosyolojisi", " İslamiyât " konularında aynı alimin araştırmalarını tanzimleyim. Ama şimdi görüyorum ki, düştüğüm meclis sınıf odasından farklıdır. Bu meclis vaaz için de uygun değildir. Bu toplantıdaki aydınlar çağdaş düşünceli gençlerdir. Onlar bu matem meclisine ağlayıp sevap yapmak için gelmemişler. Onları

8 Ali Şeriatı

kuru Tarihi tarihinde de ilgilendirmiyor. Burada yer edenleri daha hayati olarak bir mesele ilgilendiriyor.

NASIL OLMALI?

Bizim toplumda kadın çok hızlı değişiyor. Dönemin tesirleri onu tarihsel özelliklerinden yoksundur, kadını kendi istediği şekle sokuyor. Bu nedenle haberdar kadın için bu yüzyılda en ciddi soru "nasıl olmak?" dır.

Kadın anlıyor ki, ortamın tesirleri altında olduğu gibi kalamaz. Kişilikli kadın dönemin maskesini takıp değiştirmek istemiyor. O, kendisi için yeni simanı kendisi seçmek istiyor. Ama nasıl? Onun için hem geçmişten miras kalmış kıyafet, hem de bir kısım süslü modern maskeler sıkıcıdır.

İkinci bir soru ortaya çıkar: Biz Müslümanız. Özgürlük aşkında yanan bizim kadın büyük bir kültüre bağlıdır. Bu kültür kendi sermayesini İslam'dan götürür. Uygun ortamda şahsiyetçe özgür olmak isteyen, hem eski mevhumatlardan [Asılsız olduğu hâlde zihinde meydana gelen şeyler.] ve hem de modern şeytanetlere taklitçilikten kaçan kadın İslam'a kayıtsız kalamaz.

Bu kısım kadınlar doğal olarak düşünürler: bizim topluluk daima Fâtıma aleyhisselâmdan dem vurur; onun için gözyaşları akıtıyor. Hz Fâtıma aleyhisselâmın anısına adanmış yüzlerce etkinlikler yapılır. **Bu hanım hakkında methiyeler okunur, onu incitenlere lanet yağdırılır. Tüm**

bunlara rağmen, Fâtıma aleyhisselâm kimliği henüz açıklanmamış kalır. Onun hakkında bildiklerimiz ise nesilden nesile verilmiş, hemen hemen aynı ifadelerdir. Örneğin: Cebrail aleyhisselâm Hz Peygamber (sallallâhü aleyhi ve sellem) zahir olup şöyle dedi: **"Allah sana selam ediyor ve diyor ki, Hatice aleyhisselâma yakınlaşmayasın. Kırk gün sonra Cebrail aleyhisselâm, Hatice ile yakınlığa izin verir.**

Hatice anlatıyor: **"Bu kırk günü gözyaşları içinde geçirdim".** Son olarak, Hz Peygamber (sallallâhü aleyhi ve sellem) Hatice'nin odasına girer ... Hatice onları şöyle anlatıyor: **"Ben bu gece batımda (Onun) Fâtıma'nın nurunu hissettim. O zamandan da Fâtıma benimle konuşurdu, yalnızlık hissediyor etmezdim. "**

Dikkat edin!

Fâtıma aleyhisselâmın doğumundan ölümüne kadar onun hakkında hiçbir derdiniz/bilginiz yok denecek kadar az! Babası Peygamber'in (sallallâhü aleyhi ve sellem) vefatından sonra Hz. Ebu Bekr "Fedek bağı" nı Fâtıma aleyhisselâmdan zorla alır, Hz. Ömer kendi destesi ile vurup incitir. Bu olay sırasında Hz Fâtıma aleyhisselâm altı aylık bebeğini düşürür. Fâtıma annemiz kendi bebeklerinin elinden tutarak **"Beytü'l-ehzan"** yıkıntının gelir. Oturup ağlıyor, ona zulmedenleri lanetler. Kendi kalan kısa ömrünü göz yaşları içinde geçiren Hz Fâtıma aleyhisselâm vasiyet eder ki, Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer'e kırgınlığından ve korunmak için gece ve gizli bir yerde defnedilmeyi vasiyet eder. [Neden

10 Ali Şeriatı

böyle olmalıydı ki?]

Ama Fâtıma kişiliğinin insanlık hayatı için örnek olası noktaları gereğince araştırılmamıştır. Çoğu rivayetler bu hanımın Kıyamet günü müminlere yardımcı olacak şefaattinden bahsediyor:

"Arştan nida olunur ki:" Gözlerinizi yumun! Hz Fâtıma aleyhisselâm kendi sarayına gidiyor ".

İki yeşil örtüye bürünmüş bayan 70 bin huri eşlik eder. Allah Teala buyuruyor:

"Senin musibetine göre sen, senin evlatların, şian ve seni sevmeyeni sevmeyen şian, cennete girecek; onları bendelerimi sorguya çekmeyeceğim".

Böylece, Allah Teala sadece bu insanlar cennete girdikten sonra kullarını sorguya çeker ("Hakk'ul-yakin").

Evet, bu büyük şahsiyet hakkında bundan fazla görünen dikkat bulunuyor. **Oysa, bir kadını marifet örneği seçmiş milletler için bu çok azdır!**

İSTİDAD VE HAKİKATPERESTLİK

Zannediyorum, bizim millet için en büyük iftihar onun Hakikatperestliyi [hakikat-düşkünü/tapan], istidadı, basiretliyi, zulmü tanınması, onun karşısında direnişi ve isyanı olmuştur. Bu milleti, istibdat rejimlerine hizmet eden din adamları, yanlış propagandalar hiç bir zaman aldatabilir olamamışlardır. Bu nedenle, bu halk, tarihin

en sert dönemlerinde Hz Ali aleyhisselâmı rehber seçmiştir.

Bu milletin özü hilafetin aracılığıyla İslam'a gelmiştir. O, hilâfet elbisesi giymiş halifeleri, beni-Abbasileri, beni-Ümeyyeleri, hanları, sultanları İslam temsilcisi olarak görmüştür. Bu millet İslam'ı, bütün dini bilgileri hilafetten, mihrablar ve minberlerden, cami ve medreselerin öğrenmiştir. Oysa, bütün bu merkezler halifenin hakimiyeti gölgesinde idi. Demek, insanları özgürlüğe çağıran İslam dini mevcut rejimin elinde alete dönüşmüştür, aksine, özgür insanları esarete sürükledi.

Milletler anlıyorlardı ki, İslam dini zalim hakim için bir araçtır ve tüm iddialar yalandır. Gerçek din hizmetçisi, asıl rehber ise Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem mescidinin bir köşesindeki odada, kendi kavminin cehaletine tutsak olup oturmuştur. Hakikat ne Şam'ın yeşil saraylarında, ne de "Binbir Gece" hikayelerinin Bağdat kasırlarında idi. Gerçeği Hazret-i Fâtıma aleyhisselâmın solgun, toprak kulübesinde aramalı diyoruz.

Medine halkının, çağdaş Arapların, büyük ashabların göremediği veya görmek istemediği, büyük Şam ve Bağdat eğitim ocaklarının tanımadığı ve tanımak istemediği gerçekleri halifenin kılıcına teslim olmuş saray alimleri iyi görüyordu. Tarihin zıddına, zalim hilafet hükümetine karşı kaldırılan her bir ayaklanma bu milletin fevkalade istidadına ve özgürlük aşkından söz ediyordu. Bu ayaklanmalar dünya kavgalarından kulağı

12 Ali Şeriatı

sağır olmuş tarihi şekillendirirdi. Bu Hakikatseverlik aşkı Medine kenarında palmiye bağlarının derinliğindeki kutlu insanı araştırıyordu. Bu insan zalim rejimin yakında takva, insanlık elbisesi giyerek bir sonraki yalanlara kadem/ayak koyacağını anlıyordu. Bu şekilde çoğu aldatılacak ve çok kanlar akıtılacaktı. Bir sonraki kurban –halk, o Hazret Ali aleyhisselâm ve eşi Fâtıma aleyhisselâm olacaktır. **Elbette ki, nesil–nesil süzülen bu kan bir gün onların çocuklarını da kucağına alacaktır.**

Hiç şüphesiz, tarihin zor dönemlerinde böyle bir karara varmak milletimiz için kolay olmamıştı. Çok kavimli milletin bunları anlaması, insani güzelliklerle tanışıklığı, tufanlar içinde gerçeğe ulaşması oldukça zordur.

Şu da var ki, iman sadece istidad ve düşünceden değil, bir de özgürlük yolunda akıtılmış kanlardan ibarettir. Bu yol kurban, gerçek işar [*kendisi muhtaç olduğu hâlde başkasına verme ahlâkı*] , cesaret, acı, ihlaslı olmak, tahammül, iftira ve kırbaç karşısında sabır ve sair gerektirir.

Şiiliğin asıl unsurları şunlardır. Elbette ki, konuşma asıl şialıktan gidiyor. Böyle bir şiilik, zulmü deviriyor. Zulme arka çıkmayan, fırkacılıktan, didişmelerden, kin–küdüretten [Kaygı. Tasa. Kederlilik] uzak olan mezhep asıl şialıktır. İşte, bu "Alevi velâyet", yeni şiilik kendi şiasını zulme itaatten, cahillikten kurtarmaktadır. Bu inanç ne Allah ne de kul için hizmet etmeyen tasavvuf değildir.

Şiilik İslam'ın özüdür. "İslam'da başka şeyler de var" deyimi yanlıştır. Gerçek İslam şialıktır! [Hz. Ali ve Fâtıma aleyhisselâm taraftarı olmaktır.]

"Adalet" ve "imamet" inançlarını İslam dininin esaslarına Şiiler ilave etmemişlerdir.

Din Mesihilikte, Nasranilikte, Zerdüştilikte de vardı. "Hükümet", "soy ve millet" i dine ekleyen cahillik oldu. Alevi ve Sünniler arasındaki savaşların temelinde "imamet" ve "adl" inançları dururdu. Oysa, "Ali" "Muhammed" e eklenmedi. "Ali" yi kabul ettik ki, "Muhammed" salla'llâhu aleyhi ve sellemi kaybetmeyin.

İşe bak ki, Muaviye, Mervan, Mütevekkil, Harun, Ebu Cehil ve Ebu Süfyan'ın varisi olan bu zalimler de dinden söz ediyorlar.

Biz Ali'yi ve ailesini Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem sünnetine sonradan katmadık. Bu aile Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem kendi ailesidir. Biz de Efendimiz salla'llâhu aleyhi ve sellem hakkında bilgiyi bu aileden sormayı kendimize borç kıldık.

Bazı dost ve düşmanların zannına aykırı olarak, Şiilik İslam'da Sünniliğe en yakın olan mezheptir. Ana çelişki Sünniler tarafından yol verilmiş bid'atlara (yeniliklere) karşı çıkmakla, Ali aleyhisselâmın ve gerçek Şiilerin direnç göstermesidir.

Tüm değerlerin girift düşürüldüğü ortadadır. Hilafetin dünyaya hakemlik yaptığı dönemde "adl" ve "imamet" in

14 Ali Şeriatı

de kendi içinde toplandığı bir gerçektir. Gerçek din alimlerinin bu dönemde çektiği musibetlere Beni-Ümeyye, Beni-Abbas, Türk ve Moğol istilacıları canlı şahittirler.

İslam tarihinde Hz Ali aleyhisselâm ve Fâtıma aleyhisselâm hakkında güzel söz söylemek kolay olmamıştır. Bu aileye sadık mücahid şair Kumeyt diyor: "Elli yıldır, darağacımı boynumda gezdiririm". Bu sonuç, Şii mezhebini yaşatmış tüm insanların bekleyişinde olmuştur. Bu tarihin her satırı şehit kanları ile yazılmıştır. Bu cesur Şii mücahitleri için son dönemlerde ortaya çıkmış **"sabret, kendisi gelip tüm işleri ıslah edecek"** felsefesi makbul saymamıştır! [Mehdi fikri]

İbn Sikkit büyük edip olmuştur. O, asker değilse de edip idi. Mütevekkil Abbasi kendi evlatlarının talim öğretimi için İbn Sikkit'i davet eder. Bir süre sonra hiss ediyor ki, evlatlarında Ali aleyhisselâm ve onun ailesine muhabbet oluşmuş. Haber verilir ki, bu öğretmen çocukları yönlendiriyor.

Bir gün halife ders odasına girer. İbn Sikkit'e soruyor: **"Çocuklar nasıl okuyor?"** İbn Sikkit çocukların iyi olduğunu söyler. Halife aniden şöyle soruyor: **"Ey İbn Sikkit, sana soruyorum. Benim evlatlarım mı azizdir, yoksa Ali'nin oğulları Hasan ve Hüseyin?"**.

İbn Sikkit düşünür ki, bu yerde gerçeği gizlemek takiiye değil, ihanettir. İbn Sikkit iyi bilir ki, takiiye mümini, imanı korumak içindir. O, tereddüt etmeden diyor:

"Ali'nin kölesi Kanber de senden ve senin soyundan değerlidir !». Mütevekkil emrediyor ki, İbn Sikkitin dilini boynunun ardından çıkarınlr!

Gerçeği beyan ederek büyük şecaatle zalimleri kamçıl原因an diller olmuştur. Bu beyanlar zalimleri mağlup edemeseler de, onların iç yüzünü açarak, rezil etmişlerdir. Bu nedenle özgürlük, eşitlik, adalet duygusu halkın hafızasından silinmemiş, tarihte kendi liyakatli değerini almıştır.

BİZ VE HALK

Bu ağır ve tehlikeli mes'uliyeti iki grup taşıyor: bu gruplardan biri "imamet" i "nübüvvet" in devamı bilen mücahid Şii alimleridir.

İkinci grup ise samimi ve temiz itikatlı insanlardır. Onların sükutu hakanları kendilerinden uzak tutar. hükümet adamları bile mücahitlerin sabrından kan ağlıyordur.

AKIL VE AŞK

Her mezhep, okul, hareket ve devrim iki unsurdan oluşur: biri aydınlık, diğeri harekettir.

Birinci grubun temsilcileri halkın düşüncesini vurgular, ikinci grup ise onları yüksek hedeflere doğru harekete yönlendirir. Aleksy Karl diyor: **"Akıl-otomobile yolu**

16 Ali Şeriatı

gösteren çırak, aşk ise bu makineyi harekete geçiren muharriktir". Biri olmazsa öbürü faydasızdır. Işıksız motorlu araç kör aşık gibi uçurumdan düşer.

Toplumda, herhangi harekette akademisyenin işi yol göstermektir. Halk ise hareket kaynağıdır. İstenilen bir hareketin beyni ilim etkinliği ile harekete gelir, halk ise aşkını izhar ediyor. Eğer toplumda iman, aşk, fedakarlık azsa, bu halkın suçudur. Eğer halk doğru yolu bulamıyorsa, akademisyenler kusurludur. Özellikle din ve mezhepte bu iki şart mühimdir. Kısacası, akıl ve duygu karşılıklı olarak birbirini tamamlamalıdır.

İslam dini bütün mezheplerden daha çok "kitap" ve "cihad" dinidir. Kur'anda düşünce (âlim) ve aşkın (cihad) sınırlarını belirlemek zordur. Şehadet yaşam olarak kabul edilir, kaleme and içilir. Hazret-i Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem taraftarları arasında abidler mücahitlerden, tebliğciler diğerlerinden seçilmişler.

Alevi tarihinde aşk ve işaret sayfaları geniştir. İslam aşkı galeyana gelmiş aşıklar, tefekkür ve marifet, ilim ve hareket merkezidir. Aşk ve hayranlık gerçek ilim, gerçekdışı perestiş [kulluk] ise putperestliktir!

ŞEHADET AŞKI - GÖZ YAŞI!

Şiilik böyle doğmuş ve böyle yaşayacaktır. Onun düşünür ve müctehidleri içtihadı, bilimsel araştırmalara, mantığa, itikad ve ameli bahislere, gerçek İslam'ın hıfz edilmesine,

Yunandan gelme felsefe ve diğler bilimlerden korunmaya heveslendirilmişlerdir.

Halk kitleleri ihlas ve aşkla Ali aleyhisselâm ve onun takipçilerine tabi olmuştur. Şiiliğın takib olunduğı dönemlerde "Peygamber", "Ali" sözlerine karşılık olmadık azab görmüşlerdir. Bugün de insanlar Ehl-i beyti sever, onlara vefalarını sergiliyorlar. Halen, yüzyıllar geçse de çeşitli zorluklardan geçmiş insanlar Ehlibeyt yolu ile dahil oldukları tevhid sarayına/saltanatına arka çevirmişler.

Halen hüznü başları Fâtıma aleyhisselâm duvarına dayanmış görüyoruz. Bu göz yaşlarının her damlası Ehlibeyt aleyhimüsselâm hanedanına sadakatin beyanıdır.

Göz yaşından samimi bir itiraf, aşk var mı ?!

Gözyaşı sadakatten çıkmıyor mu ?!

En ulvî aşk örneğı olan bu göz yaşları, aşıkların aşk deryasında yok olması değil mi ?!

Halen yolumuzdan gelenlerin kendi sözlerini güzel şekilde beyan ettiğini görüyoruz.

Benim göz yaşım, yüksek değerlendirmem sizi şaşırtıyor mu?!

Şaşırmayın, bu en yüce aşkı sembolize ediyor!

Dikkatli olun, iki fikri birbiriyle karıştırmayınız. Görev olarak yüksek hedefe ulaşmak için ağlamak bir başka

18 Ali Şeriatî

gerçektir. Ama ağlamak, hem de doğal bir hissin tecellisi. **Aşk acısından doğan göz yaşlarında riya aramayın.**

Şu anda Latin Amerika'da yaşayan ünlü Fransız inkılapçısı yazıyor: **"Hiçbir zaman ağlamayan, gözyaşlarını tanımayan insanlar insanlık duygusunu kaybetmiştir"**. Evet, böyle bir kalp taş, kuru ve vahşi bir varlıktır.

Bizim "aşk pirimiz" kendisini azarlayarak der:

**"Ey canım, biliyor musun ağlamakta nasıl faydalar var?
Ey gurur, hatta gökler, çöl canavarları da ağlıyorlar! "**

Öyle ki, gözden yaş damladı, sızı koptu, gözyaşları damla damla kalbe aktı, aniden nefes yolunu kapatıyor; hıçkırık kopuyor. Bu, insanın gerçek aşkının beyanıdır!

Herhangi bir zorunlu konuya göre "uygulama" üzerine gözyaşları akıtılırsa, öngörülen amaca ulaşılır, ama bu aşk değildir! [Matemlerde]

Ma'şukundan uzak düşmüş aşık, yakınıni kaybetmiş kimse amaçlı, fayda gözeterek ağlamıyor. Bu gözyaşları imanın latif ayetlerindedir.

Ama gün boyu bin bir hokkadan çıkıp, cep soyup, kulak kesip, öğlen nargile çekerek ailesiyle kebab yiyip, akşama yakın kendini camiye gelen "gözyaşları" nı içtenlikle kabul edilemez! Gösteri gibi ağlamak, hüzünlenmek aşık işi değil. Tiyatro yapar gibi hüzünlenmek, genellikle, matemde sona ulaşılınca

kahve, kelyanlı içli köfte sipariş verip, büyük bir iyilik yapmış gibi birbirlerine sarılmak değildir. Böylesine siz nasıl bakıyorsunuz? Ben de öyle bakıyorum! **Mahbubu tanımayan aşık kendi gözyaşlarıyla ancak gözlerinin tozunu temizleyebilir.**

Unutmayalım ki, Hz Hüseyin'in aleyhisselâm vakiasına ilk gösterişten ağlayan **Ömer bin Sad** oldu. [Allah Teâlânın laneti üzerine olsun] *

Bu gözyaşlarına töhmet edip suçlayan ise Hz Zeyneb aleyhisselâm idi! Bu da ilginçtir ki, Hz Hüseyin aleyhisselâm ilk üzülme/cefalık/matem meclisi Yezidin sarayında kuruldu.

* Ömer bin Sad (Arapça: 686 – 620 عمر بن سعد), Sahabelerden ve Aşere-i Mübeşşere'den Sa'd bin Ebî Vakkas'ın oğludur. Doğum tarihi hakkında farklı rivayetler vardır. Bir rivayete göre Muhammed bin Abdullah hayatta iken, diğer bir rivayette ise Ömer bin Hattab'ın halifeliği döneminde dünyaya gelmiştir. Babası Sa'd bin Ebî Vakkas ile birlikte Irak'ın fethine katılan İbni Sa'd, Emevîler döneminde Merv ve Rey vâililiklerinde de bulunmuştur.

Hüseyin bin Ali aleyhisselâmın, Kerbelâ'da şehit edildiği hâdisede, dönemin Kûfe vâlisi Ubeydullah bin Ziyad'ın gönderdiği orduda komutan olarak yer aldı.

Ömer bin Sa'd söz konusu hadisede Hz. Hüseyin aleyhisselâmın arkadaşlarını kuşattı ve Fırat'tan su almalarını engelledi. Hz. Hüseyin Medine'ye dönmek, İslâmî fetihlere katılmak gibi alternatifler ileri sürmüşse de Ömer bin Sa'd, vâli İbni Ziyad'dan aldığı emirler çerçevesinde Yezid'e biat etmedikçe dönüşüne izin verilmeyeceğini söyledi. Sonunda Hüseyin, Ömer bin Sa'd'ın ordusu tarafından hicri 10 Muharrem, 61'de (Miladi 10 Ekim, 680) hunharca şehit edildi.

20 Ali Şeriatı

Tarihî kaynaklara göre, Ömer bin Sa'd, feci bir savaş neticesi şehit edilen Hz. Hüseyin aleyhisselâmın başını kestirerek bütün Ehli Beyt ile birlikte Şam'a halife Yezid'e göndermiştir.

Âşıkane ağlayan ise halk idi. Bu halkın sözü göz yaşı vardı. Onlar ne âlim ne de filozof idiler. Onları ağlatan iman ve aşkları vardı.

Hiçbir mezhebin böyle bir temiz aile örneği olmamıştır. Bu ailede baba–Ali, ana–Fâtıma, oğul–Hasan–Hüseyin, kız–Zeyneb'dir. [aleyhimüsselâm] Bir halk herhangi bir aileye bu kadar aşk, ihlas, iman, fedakarlık izhar etmemiştir.

Şu anda Fâtıma aleyhisselâm ocağında yeni bir kültür oluşmuştur. Tarih bu evin faziletleri ile zenginleşmiştir. Bu aşk şimdi de gerçek âşıkları damarlarında cereyan etmektedir. **Bu aile kuşak içinde ebedi üzülmce/cefalık imtiyazı kazanmış tek ailedir.** [Üç günden fazla matem tutulmaz] Ama aşık, gönüllü fedakarların gözlerinden sel gibi akan bu yaşların halen tuzlu yakıcı acısı unutulmuş değildir. Bu ağlamalar, acılar, bu naleler boşa gidiyorsa, kim suçlu?

İlim adamları! Halka yön, uyanış vermeye borçlu olan alimler!

Yüzyıllar boyunca istidadını felsefe, kelam, tasavvuf, fıkıh, usul, edebiyat, beyan, meani, bedi, sarf–nahve harcayan ilim adamları henüz halka **"Amel Risalesi/İlmihal"** nden başka bir şey sunmamışlardır. Oysa, halka asıl gerçekleri, olgunluk yolunu, Kербela felsefesini, Ehlibeyt ideallerini iletebilecek kişiler

"müçtehit" sıfatına layık bilinmediklerinden gölgede kalmıştır. Bu nedenle, bu hayati önemli konular, sadece medrese programlarında yer almıştır. Böylece, gençler, genellikle, fıkıh öğrenmek için medreselere gider, bin bir zahmet ile "fakih" olup, halktan kenarda kalırlar. Fakihlik istidadi olmayan bir grup ise sırf çaresizlikten dini propaganda için halka karışır. Üçüncü bir grup da var. Elinden hiçbir iş gelmeyen bu üçüncü grup, az olur hem müctehid, hem de tebliğciden ötededir!

Tüm bu parçalanmada halkın ve mezhebin hâli nasıl olmalıdır?

Böylece, iman ve aşkı, Kur'an ve Nehcul-belağası, Ali ve Fâtıması, Hüseyin ve Zeynebi, isar ettiği kan deryası olan millet siyah güne kalıyor.

İşe bak ki, Janna d'Ark gibi putperest bir kadın Fransız halkının özgürlük simgesine dönüşür ve Fransız halkı bu çılgın kızdan ilham alır; Hüseyin aleyhisselâmdan ağır risalet yükü taşıyan Zeyneb aleyhisselâm gölgede kalıyor ?!

Oysa, Kербela vakaasının devamı, açılışı, suçluların suçlamasıyla Ali kızı Zeyneb aleyhisselâmın nerededir? Fedakarlık sembolü olan mücahit Zeynep basit bir kadın gibi tanıtılır ve gerçekler acımasızca susturulur.

Ben mezemmet (kınanma) dolu, kindar bir çığlık duyuyorum. Bu feryat halkın imanına, İslam'a, Peygamber ve Ali şialarına mes'ul alimlere yöneliktir. Belki de, bu feryat öyle Ali aleyhisselâmın kendi sesidir!

22 Ali Şeriatı

Sanki Ali aleyhisselâm der ki:

"Ne iş yapıyorsunuz ?!

Neden söylemiyorsunuz ?!

Niçin susuyorsunuz ?!

Yüzyıllar boyunca Kur'anı halka ulaştıracak tatminkar bir kitap yazıldı mı ?!

Bana adanmış methiyelerle dolu ciltler dolusu kitaplar ne veriyor ?!

Bir Fars, bir Türk benim dilimi anlamıyor. Lamartininin tüm sevgi destanları dilinize dönüştüğü halde, Müslüman mücahid benim yaptıklarımın habersiz kalmış! "

Kısa ömrü "Beatles" a sarf edenler dünyadan Ali haberlerini duymadan gidecek, yazık!

İmamların hayat ve faaliyetlerini özlü ve çok yansıtan bir risale yazılamaz mı?

Mevlit ve vefat günleri gözyaşları akıtırsınız, ama hala dünya Ehlibeytin makamından habersiz kaldılar.

Bizim milletler bütün ömrünü Ehlibeyt'e aşk içinde geçirip, matem meclisleri kurup, gözyaşları akıtıp, ihсанlar/ikramlar dağıtıyorlar. Ama imamlar gibi yaşamak, onlar gibi konuşmak, onlar gibi oturup, onlar gibi susmak, onlar gibi esarete boyun eğmemek, şehadete kucak açmak bir o kadar da önemli olmuyor. Oysa, asıl aşık kademini ma'şukun kademi yerine

koymaktan zevk alır.

Eğer bir kişi sevgi dolu kalple başını yarıp kanını yere dökerse ve aynı zamanda Kerbela vakiasını anlamıyorsa, suçlu kimdir?

Eğer bir bayan Zeynep aleyhisselâm aşkı ile kor parçası üstene çıkıyorsa, ama Zeyneb aleyhisselâm ideallerinden habersizse suçlu kimdir?

Böyle insanlar için Hüseyin, Zeyneb Aşura gününün seherinden Aşura gün ortasına kadar mevcut değildir?! Matem zamanı şov gibi, tüm ameller anlamadan üretiliyor!

Düşünün ki, göz açıp baba–anneni Hüseyin'e, Zeynep'e, Kerbela şehitlerine ağlayan gören genç öte bir ülkede yüksek eğitim alıp vatana döner. Bu önceki evlat değildir. Onun ciddi soruları var. Onun **"din sadece ağlamaktan ibaret midir?"**

Sorusuna kimse cevap vermelidir?

Çünkü, bütün ömrünü dine sadakatle sarf etmiş eğitimsiz anne duygularını izhar etmekte aciz!

Peki suçlu kim?

Eğer özgür düşünceli bir aydın kendi halkının geri kalmasından eziyet çekiyorsa ve onları uyandırmak için çalışırsa, hem toplumunu tanımalı, hem de tarihini bilmelidir. Bu aydın olan kendi mezhebini Medine, Fâtıma ocağı, Hüseyin şهادetgâhı, Zeyneb kafilesi açısından değil,[adlarını bilerek] İsfahan ve Kum

24 Ali Şeriatı

Fatimiyye ve Hüseyniyyelerinden öğrenerek feryat koparırsa ki, bilinç ve kimlik isteyen kadınıımız uzak geçmişte kalmış, an'anelerden faydalanamamışsa, henüz zulmü tanımamıştır. Bu entelektüel, toplumun sorunlarını kendi boynunda hissetmiyor. **Bakış açısı kısıtlı insan, olayları sadece "kendi penceresinden" seyrederek, zulme karşı isyan için eline kılıç alıyor ve bu kılıcı kendi başına indirerek ölmektedir.** Bu mezhebi amel onun deryalarca günahını yıkar ve o, anadan yeni doğmuş bebek tek temiz halde Allah Teâlâ'nın huzuruna gidiyor ... Evet, alimlerin suçu budur ki, insanları iyiye emredip, kötüden alıkoymak, hakikat yolunda cihad ve şehadet yerine, halkı cefadarlık, göz yaşı, Takiyye, yersiz şefaate çağırırlar.

Halkın zulüm karşısında itaate, sabra davet edilmesi İslami prensiplerden dışıdır!

Eğer halk inansa ki, Ali sevgisinden kimyasal bir tesir var ve bu muhabbet günahı sevaba çevirir, bir ömür zulmeden insan bu sevgi nedeniyle ahirette mutluluğa kavuşur, suçlu kim?

Eğer babalarını amelde/itikatta Ehl-i Beyte bağlı görmeyen oğullar bu mezheble ilişkiyi keserlerse, kim suçlu?

Bizim aydınlarımız savunuyorlar, bizim toplum mezhebi, Ehl-i Beyt aşığı, Ali aleyhisselâm aşığı olmasına rağmen, bazı Müslüman olmayan ya da Şii olmayan toplumlardan kültür bakımından geri kalıyorsa, kim suçlu?

ALİ ALEYHİSSELÂM AİLESİ Mİ AYDIN, YOKSA HALK MI?

Neden, Ali hanedanının toplumun terakkisinde te'siri kalmadı? Yoksa, aydınların araştırmaları asılsız mıdır? Neden dindar halk kendisini mutlu gösteriyor?

Ali aleyhisselâmın kıyası gerçek, ilerici okul olmasında hiç şüphe yoktur. **Ali aleyhisselâm efsanevi gerçektir. İnsan nasıl olmalıdırsa, Ali aleyhisselâm öyledir!**

Eşi Fâtıma ideal kadın örneği olarak, hiçbir zaman ve mekanda güncelliğini kaybetmiyor. Çocukları Hüseyin ve Zeynep kendi devrimleri ile istibdadı insanlık tarihinde sonsuza kadar rezil edercektir.

Ey Kâ'be!

Fâtıma "evi", İbrahim'in varisleri ile doldurulur.

Elbette ki, burada "Kâ'be" bir işarettir. O Kâ'be taşlardan kurulmuştu, bu Kâ'be' insanlardan yükselmiştir. O Kâ'be' sadece Müslümanlar içindi , bu Kâ'be' tüm mazlum aşıkların sığınağıdır.

Diğer bir yandan tarih hep şahları ve sarayları din, kültür, ilim ve bilgi merkezi gibi tanıttirmişsa da, haberdar insanlar bu iyi görünömlü sözlere inanmamış, asıl marifet ocağını kendileri atanmadan kurmuşlardır..

Bugün de samimi yürekler Fâtıma evine sevgiyle doludur. Onlar "Ehli-beyt" musibetlerine ağlıyor, Allah Teâlâ yolunda canlarından vaz geçerler. Bu vakıfları, nezirleri, ihsanları hesaplayın. Bugün maddiyat öne çıkıp mezhep

26 Ali Şeriatı

zayıflarsa de, gerçek aşıklar bir lokma ekmeğe muhtaç oldukları halde bile imanlarına sadakat gösteriyor. Masumların anısına milyonlarca meclisler kuruyorlar. Bu meclislerde 150 bin âlim ve vaiz, yetmiş bin tarihçi yer alıyor. Hüseyniyelerin inşasına, hey'etlerin teşkiline harcanan paraları, imanlı Müslümanların ödedikleri beşte bir hisse ve zekatı hesaplayıp kurtarmak mümkün değildir. Onu da dikkate alın ki, tüm bu çalışmalar ekonomik açıdan geri kalmış, esas sermayesi birkaç bin kapitalistin elinde toplanmış ülkelerde görülüyor. Bu yeni tabaka batı havasında medeniyetbazlık ve hakiki mezhebi tanımak istemiyor. Bu burjuva tabakası arasında, üç beş kendini dindar gösteren varsa da, bu dindarlık resmi niteliktedir. Seyyid Kutup demişken, onlar sadece "**Amerikan İslamı**" nı beğendi. Bu "dindar" ların çocukları zamanını Avrupa otellerinde, plajlarda geçiriyor, atalarının cömertliği hesabına oyuncuların başına para serper, ara ara da açlık çeken ülkelere kuruş-kuruş insani yardım gönderirler. Bir tür sağılıb (soyulup) bitirdikten sonra, kendi milletlerini sağlamak için geri dönerler. **Böyleleri sadece kendi çirkin emellerinden utanç çekmiyor, hatta kendilerini "kültür fedaileri» olarak kabul ediyorlar.**

Aynı anda kutsal Kerbela, kutsal Kâ'be' evinin ziyareti aşkı ile yaşayan, inancını, bakış açısını geliştirmek isteyen, dini görevlerini yerine getirme arzusunda olan bir Müslüman toplam 50 bin tümen para alıp, "Bismillah" diyerek yola çıkıyor. (İlahi, neler diyorlar bu kişi hakkında! Millete, kültüre harcanılası paralar havaya

savruldu! Daha diyen yok ki, adı Müslüman olan bir kapitalistin şımarık oğlu kendi aşınaları ile Paris otellerinde tek gecede on kat daha fazla parayı havaya savuruyor! Kendisi de halkın damarından soğrulmuş parasıda !)

Şunu da belirtmek gerekir ki, kendisini çoğunluk teşkil eden tabakadan ayırıp "modern" gösteren sadece bir kısım zengin tacirdir. Zenginlerin büyük bir kısmı kültürel, mezhebi yönünden fakir halkla çok yakındır. Onlar din ve mezhep kendini öyle büyük paralar harcıyorlar ki, bu cömertlik sadece imandan doğabilir.

Burada bir soru ortaya çıkar: Bir taraftan İslam bizim dinimiz. Aynı zamanda, İslam insanlık tarihinin son dinidir. En gelişmiş olan bu din insanlara yaşamayı, kişilikli olmayı, kültür ve kanun yapıcılığı, ilahi ve sosyal tevhidi ve her bireye şهادete hazır toplum kurmayı öğretir.

Öte yandan, Şii mezhebi "imamet" ve "adalet" mezhebidir. Şiiler Ali aleyhisselâm ve onun evlatlarının aleyhisselâm takipçileridir. Tarih bu kişilerin cihad, direniş, özgürlük mücadelesine, zulüm önünde boyun eğmemesine şahittir. Onlar her zaman zalim veya sömürücü ve Sömürgecilerle yakınlıktan öte olmuşlardır.

Ali, Hüseyin ve Zeynep'e güven, masum rehberlere itaat, bilimsel içtihat ve emeli cihad, şهادet ve hazırlık, son İmam'ın aleyhisselâm'ın gelişinin intizarı gibi gerçekler her an diridir.

28 Ali Şeriatı

Bizim halk aşk ehli olarak bu aileden ilham alır. Kutsal isimler insanlara ruh verir, onların zikri kanları cuşa getirir.

Bu halk bu kutsallar yolunda kanından geçmeye hazırdır. Bu halk nale çekiyor, sıkıntı içinde üzülüyor, her yıl o kanlı olayı hatırlayarak, matem ve hatta aşkın şiddetinden kendileri kana bulanıyolar.

Diğer bir yandan, bizim aydınlar, dünyadan haberdar ve farkında genç kuşak imana muhtaç olduğu halde, özgürlük ve devrimler hakkında düşünür, kendi halkının eşitliği ve ayıklığı için çalışıyor. Bugünkü parlak batıya uyarak, kendi halkına kayıtsız kalan aydınlanmış değildir. İlginçtir ki, o, artık kendi ana dilini unutmuyor. O, kendi gelenek an'anesine sadık milleti ile iftihar ediyorlar. Bir zaman framasonların "**saç ayırıcımızdan ayak tırnağımıza kadar medeni olmalıyız**" sloganı doğuda ekildi ve kanla, petrolle suvarılıb yüceltildi. İstismarcılar için güzel otlak oluşturuldu. Bugün artık İslam kültürünün yokluğu, toplumdun reddedilmesi hakkında konuşuluyor. Artık bizim ziyalı parlak aydınlar kendi sosyal mes'uliyetini güzel idrak ederler.

Öyleyse neden İslam'a uygun değişiklikler verim vermiyor?

Her yerde din de var, mezhep de, aydın da, halk da. Ama İslami canlanma yok! Niçin dini değerler yolunda gözyaşı akıtan mümin bir millet kendine dönemiyor?

Din kurtuluş, mezhep-adalet, aydın-mes'ul, halk-

mü'min ise, suçlu kim?

Bu sorunun bir cevabı var:

Âlim!

Çünkü milletin sevdiği dini bilinçli şekilde algılayabilir sebebi asıl dini tanımamasıdır. Muhabbet var, ama marifet yok! Eğer insanlara hayat vermek için gelmiş bir din hayat bulmak bilmekse, demek, bu dini yeterince tanımıyoruz. Peki, tüm bu incelikleri halka kim öğretmelidir?

Elbette ki, âlim!

Halka Ali kimliğini âlimler tanıttırmalıdır. Âlim depo dolu bilgisi olan değil. Bu ilim ne vergidir, ne de fizik, kimya. Giriş ayrı kavramdır hayat yolunu aydınlatan kavram. Allah'ın ilmi nurdur, karanlıkları aydınlatan ışık! İlim coğrafya, tarih değil, iman ve akidedir! Kur'anda bu ilim "fıkıh" seçildi. Bugün ise aynı ilim «şer'i ahkam», «fer'i» adlandırılır. Âlim karanlıkta ve karanlıkta çalışmıyor. O, karanlığı yarıp, doğru yolu göstermelidir. O, sadece doktor, usta değil, halkın muallimidir. Onun bilimsel Eflatun teorisi yoktur, ilmi Risâlet bilimidir. İşte bu ilim adamları "peygamber vârisleri" kabul edilmişler. Bu ilimler hidayet nurudur. Hidayet nur alemi, âlim ise entelektüel. Bu ziyalı akidesi ve halkı karşı sorumludur.

Şia aliminin mes'uliyeti daha açıktır. O, "nebi-imam", yeni imamın hizmetçisidir. Bu ilim adamları imamet mes'uliyetini taahhüt almışlardır. İmamet ise

30 Ali Şeriatı

peygamberlik mes'uliyeti. Şii alimi imamın görevini yürütüyor ve onun hakkını, payını alır. O, en azından halka imamı tanıttırmalıdır. Halk bilmelidir ki, imamlar kimlerdir, ne düşünürler ne danışırlar, ne ettiler? İlim adamları imamların hayatını, tarihte rolünü, inancını, konumunu, mücadelesini beyan etmelidirler. Halk imamet karşısında hangi görev taşıdığını bilmelidir. Eğer kitap mağazalarında Avrupalı bir şarkıcıyı tebliğ eden kitap olduğu halde, Şia alimlerini tanıtan kitap olmuyorsa, âlim küçültülmektedir. Eğer eğitilmiş bir genç kendi ana dilinde ahlaksız kitapları/yazıları edinip "Nehc-Belağa" ni bulamıyorsa, suçlu alimdir. Eğer halk sadece imamların doğum ve vefat günlerinden haber ediliyorsa, yine de âlim suçludur.

Ali aleyhisselâm özgürlük çağrısıdır. Halk da ona aşiktir. Halk esirse, demek Ali'yi aleyhisselâm iyi tanımamıştır.

Asıl değer tanımadır. Tanımadan sevmek değersiz bir bağlılıktır. Okunmayan veya okunduğunda anlaşılmayan Kur'anla adi kitaplar, beyaz defter arasında hiçbir fark yoktur. Hatta insanları Kur'an'dan vazgeçirmek için "Kur'an'ın yetmiş batini var" diyorlar, insanları davadan düşürüyorlar. Hatta iddia ediyorum, Kur'anı tercüme, tefsir ettirmek haramdır. [anlamazsınız diyorlar]

Ama bu kabil düşmanlara cevap olarak Kur'an-ı kerimde buyuruluyor: "Kur'anın ayetlerini düşünün ...". Bazıları Kur'anın zor anlaşıldığını iddia ediyor. Allah Teala ise "Biz Kur'anı kolay gönderdik" buyuruyor.

Ali aleyhisselâm, takipçileri esaretten o zaman özgür olacak, öyleyse onu tanısınlar. Eğer Ali aleyhisselâm hakkında bugüne kadar tek bir tane de olsa yeterli bir kitap yoksa, yere-göğe sığmayan ta'riflerin verimi olabilir mi ?!

İnsan sadece O tanıdıktan sonra, gerçekten sevebilir. Bu sözler Fâtıma aleyhisselâm hakkında da söylenebilir. Bu büyük kadının ilahi kimliği halen gözyaşları arkasında açıklanmamış kalıyor.

KADININ ÜÇ FORMASI

Müslüman toplumunda üç çeşit kadınla karşılaşıyoruz:

- Mükaddes-nüma dindar kadın;
- Son dönem artmakta olan Avrupa görünümlü dindar kadın;
- **Fâtıma görünümlü, Fâtıma huylu kadınlar!**

Ne birinci ne de ikinci grup kadınlarla Fâtıma arasında hiçbir benzerlik yoktur.

Bu günkü dünyada, özellikle de doğuda, bireysel ve toplumsal çalkantılar sonucunda toplumda neredeyse karşı karşıya durmuş "aydın-modern" ve "muhafazakar-dindar" tabakaları oluşmuştur. Bu çelişkinin önüne geçmek imkansızdır. Toplum değiştikçe erkek giysileri, paralel olarak kadın giysileri, genellikle yaşam tarzı değişebiliyor. İnsan sürekli bir kalıpta kalmaz.

32 Ali Şeriatı

Eski zamanlar oğul mutlaka babanın formuna sadık kalırdı. Babanın aklına gelmezdi ki, başka türlü olabilir. **Ama sonra öyle bir durum oluştu ki, baba ve oğul arasında hiçbir benzerlik kalmadı.** Baba ve oğul bir dakika muhatap oldukları zaman tartışma, ihtilaf oluşuyor. Evet, asrımız böyledir. İster doğuda, ister batıda bu iki nesil arasında büyük bir mola, fark ortaya çıkmıştır. **Takvim açısından 30 yıl fark, sosyal açıdan 3 asır görünüyor.**

Bir vakit toplum sabit idi. Sosyal değerler, özellikler hemen hemen değişmez idi. Yaklaşık 300 yıl boyunca hiçbir değişiklik oluşmazdı. Babalardan torunlara olan zaman aralığında sosyal esaslar, üretim, tüketim, toplum, din ve dini propaganda, dini törenler, edebiyat, dil – kısacası, her şey değişmez kalırdı.

EHL VE NA-EHL

Sabit, değişmez sosyal zamanın durduğu bir ortamda hem erkek hem kadın sabit bir tip olur. Böyle bir ortamda elbette kız annenin sureti olmalıdır. Bu ortamda anne ve kız çok önemsiz meseleler hakkında mücadele edebiliyoruz. Değişmez toplumlarda değerlere karşı oybirliği tutum olur. İki insan grubu arasında sadece ev zemininde tartışma ortaya çıkar.

Ama bugün ahlaklı kız kendi ahlaklı annesinden "uzak" düştü ve onlarda birbirine karşı umursamazlık var. Toplam 20–25 yaş birbirinden farklı olan bu insanları,

aynı bir toplumda yaşamalarına rağmen, sadece kimlik kartı ile tanınır.

Tipler arasındaki farka adım-başı tesadüf etmek olur. Mağazada pastörize süt olduğu halde Tahran'ın sokaklarında çoban kendi koyunlarını sağıp sütünü asfaltın ortasında satabilir. Bir de bakarsınız ki, Avrupa-sanayisinin fahri sayılan "Jaguar" ın arkasında bir deve duruyor. İnanın ki, omuz omuza adımlayan, biri dondurma yiyen, diğeri ise "horoz" soran kız ve anne arasında daha şaşırtıcı farklar oluşmuştur.

MEZHEP VE ADET-AN'ANE (SÜNNET)

Bu çelişkiler doğal ve kalıcı değildir. Bu iki tipten biri, yeni ana artık ömrünün son günlerine yaklaşıyor. O, kendisini zorla, ya da hayasına göre korumuştur. Ama bu kadının henüz genç kızı kendi dönemini yaşıyor. Sabah o da ana olasıdır. Bu arada onların zaman aşımı denk. Artık anne olmuş kız kendi annesi – yeni büyükanne için "ehl"i çocuktur. Bu arada "sünnet", yeni muhafazakar annenin yeni tipe dönüştürülmesi kaçınılmazdır. Eski adetleri çiğneyen kuşağa karşı hiçbir şekilde zor yoktur. Yersiz direniş sadece ve sadece direnci artırır.

Kur'anın tabirince, "sünnetul-evvelin", "esatirul-evvelin" ifadelerini öne çeken yetişkinler, örf an'aneleri korumaya çalışan insanlar "gelenek an'ane" ile "din ve mezhep" i karıştırmamalıdır. İstenilen bir değişikliği (hatta giyim,

34 Ali Şeriatı

saç düzeni) "küfür" olarak adlandırmak yanlıştır. Çoğu zaman tutuculuk, irtica/gericilik dinle yanlış anlaşılır.

Bu yaklaşım kadına karşı daha bariz görünüyor. Kadından isteniyor ki, o eskiden nasılsa, öyle de kalmalıdır. İddia, kadın için bu kalıbı İslam beğenmiştir ve dünyanın sonuna kadar kadın böyle kalmalıdır. Dünya değişiyor, her şey değişiyor, baba, koca, oğul değişiyor, ama kadın sabit kalmalıdır?! Güya Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem bu kalıbı seçmiş ve bu böylece de kalmalıdır. Ne büyük cehalet!

Bu insanlar anlamıyorlar ki, değişikliklerin önlenmesi imkansızdır. Zaten bu yersiz taleplere önem veren yok. Evet, dönem değişiyor, toplum yenilenir, örf an'aneler, kurallarının yeni bir şekil alır. Gerçek ise sabittir. Dönemin hapsi tüm engelleri ayakları altında ezesidir.

Bazen eskiliği korunması için dini kullanırlar. Hangi ölmüş, çürümüş eskiliği dinin yardımıyla yaşatmak mümkündür.

Eski adetlerle cahilane yüklenmiş din kendisi halden düşüyor. Hatta öyle olur ki, din gericiliğin ağırlığına takat getiremiyor.

Dinin örf an'ane ile bir tutulması sonucu, kalbi yenilik aşkı ile dolu olan hareketler dini de gericiliğe katıp sahneden çıkarmak istiyorlar.

Dikkatli olun! Dini, İslam'ı gericiliklere karıştırmayın!

Örneğin, kayınpederi ile ani rastlaşan gelin, sözde saygı için kucağındaki bebeği taş döşemeye atıyorsa, bu din değil, gericiliktir!

İSLAM PEYGAMBERİNİN KURALLARI

"Peygamber sünneti", yeni peygamber kuralları İslam dininde önemli bir bölümdür. Bu kurallara Efendimizin buyurduğu (hadisler), kabul ettiği, itiraz göstermediği gibi kimseye demeden yerine getirdiği işleri içerir. Demek, sünnet denilince Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem buyurduğu ve ameli öngörülüyor. Neticede, İslam ahkamı iki bölüme ayrılır:

1. İslam'dan önce olmuş ve Hz Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in kabul ettiği kurallar ("ahkami – imzai");
2. İslam'dan önce hiçbir dayanağı olmayan te'sisi ahkam ("ehkami – te'sisi").

Ama, sanırım, Hz Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yöntemleri, taktik ve strateji önceki bölümlerden az önem taşıyor.

PEYGAMBER sallallâhü aleyhi ve sellem'in ÖZEL TAVIRLARI

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem bir sosyal olayla karşılaştığı zaman öyle yöntem ve metotlarla hareket

36 Ali Şeriatî

etmiştir ki, bu yöntemler bizim için bir okuldur. Uygun bir dönemden uzun bir zaman aşımı geçmesine rağmen, Peygamberin sallallâhü aleyhi ve sellem yaklaşımları günceldir.

ÜÇ TANINMIŞ YÖNTEM

Reform toplumsal mücadelenin çeşitli yolları vardır:

1. Tutuculuk (tradisionalizm, konservatizm)

Bu yöneme göre muhafazakar başkan tam hurafe olmasına rağmen, örf an'aneni korur;

2. devrimcilik (revolyusionizm)

Bu devrim rehberi eskimiş, çürük adet-an'aneleri ani darbe ile ortadan kaldırır.

3. Reform ve değişim (evolyusionizm, reformizm).

Reformcu rehber çalışır, en azından, bir an'aneni zamanla ortadan kaldırıp, reform götürebilir bilsin.

Ama Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem dördüncü tedbire el atıyor. O, nesillerden nesillere verilmiş gelenek an'anenin formunu saklayıp, onun mahiyetini değiştiriyor.

Muhafazakarlar bile mantıksal delille böyle bir çıkış yapıyorlar ki, eğer gelenek an'aneler değişirse, sosyal bağlar kırılır ve toplum parçalanarak tehlikeye düşer. Onlar her devrimden sonra oluşan anarşiyi bununla

koordine eder.

Devrimciler ise şöyle düşünürler ki, eski örf an'aneler, usul-kontroller toplumu yıkıma götürüyor. Devrim istidatların, düşüncelerin düşürüldüğü kalıpları kırarak, güya daha ilerici sosyal durum elde ediyor.

Yenilikçi, yeni reformistler tüm planlarını adım adım hayata geçirmeye çalışıyor, ne muhafazakarları, ne de devrimcileri desteklemişler. Onlar her atılan adıma toplumun uyumunu bekliyorlar. Ama bu yöntem uzun vadeli olduğu için düşmanlar, genellikle, onu asıl istikametinden uzaklaştırırlar. Örneğin, gençlerin ahlakını kademeli ıslah etmek istersek, bizi çok kolay meydandan çıkarırlar. Yenilikçiler kendi kuvvetlerini net hesapladıkları halde, düşmanın gücünü gereğince değerlendirmeyi unutuyorlar.

Ama İslam Peygamberinin sallallâhü aleyhi ve sellem mücadele yöntemi bambaşkadır. O, en uygun seçeneği seçer: an'aneleri formaca saklayıp, onların mahiyetini değiştirmek! Bu mahiyet değişikliği devrimci şekilde gerçekleştirilir.

Örneğin, cahil Araplarda "gusül" adlı hurafe, güneş için yapılan bir ayindi. Araplar inanıyorlardı ki, cünüp olmuş, yeni örneğin, cinsel yakınlıkta olmuş kişiye cin-şeytan girer, bu kişinin ruhu çirkinleşiyor. Demek, Arap ona göre suya dahil oluyordu ki, şeytani kendisinden uzaklaştırsın ve bu iş an'ane şeklini almıştı.

Devrimci bu an'aneye karşı çıkıp, onu yok etmeye

38 Ali Şeriatı

çalışıyor. Reformcu sosyal fikri giderek değişmekle, bu an'aneni gidermek istiyor. Ama Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem o an'änenin asıl zararlı yönünü – hurafe mahiyetini ortadan kaldırmakla, yeni ve hijyenik bir an'ane yaratıyor.

Hız İbrahim' aleyhisselâmdan sonra İslam'a kadar olan dönemde Hac merasimi dini mahiyetini kaybetmiş, hurafe dolu Arap geleneğine dönüşmüştür. Dini olmayan beklentiler dolayısıyla kutsal tevhid evi putlarla doldurulmuştu. Herkes biliyordu ki, Ka'be yi Hz İbrahim aleyhisselâm inşa etmiştir. Kâ'be' çevrede büyük nüfuzla sahipti. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem Kâ'be' ye karşı değil, onun bu dönemdeki putperest mahiyetine karşı ayaklandı. Böylece, bir grup Kureyş başkanının kazanç kaynağına dönüşmüş Kâ'be' kendi tevhid simasına döndü, insanlık için birlik sembolü oldu.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ırkçı kabilelerin putperestlik adetini devrimci yolla ilerici an'aneye çevirdi. Tüm bu işlemler sırasında ortadan kaldırılmış hurafe adetler Arapları perişan etmedi. Aksine, insanlar kendilerini akidelerinde daha da paklaşmış ve tıpkı müktesebatlarıymış gibi hissettiler. Oysa bu insanlar birkaç yüz yıllar putperest olmuşlardı. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yıldırım sur'atli kültürel devrimi sonucunda neredeyse kayıplar fark olunmadı. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem bu metodunu "adetlerin formunu koruyarak mahiyet devrimi" olarak adlandırılabilir.

Benim "gusül" ve "Hac" konusundaki izahatlarımı beğenmeyen ilahiyatçıların dikkatine sunmak istiyorum ki, ben bu konuları sözle değil, sosyal açıdan incelemiştir. Ben demek istemiyorum ki, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem önce gusül de vardı, Hac de vardı. Asıl "gusül" ve asıl "Hac" ilahi gösterisidir. Hurafe dolu eylemleri İslam dini için üs olarak görmüyorum. Sadece, Peygamberin sallallâhü aleyhi ve sellem mücadele yöntemini açıklamak istiyorum.

Muhafazakar eskiliği korusun diye tüm imkanlarından yararlanır. Devrimci bir defaya her şeyi altüst etmek istiyor. Elbette ki, böyle bir amaca diktatöryaya ulaşmak imkansız olur. Reformcu ise kendi halsiz hareketi ile düşmana yeni fırsatlar yaratıyor.

Ama Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem çalışma metodu bambaşkadır. Eğer bu metodlara gereğince dikkat edersek, değerli ipuçları elde ederiz. Hurafe adetlere, yanlış mezheplere karşı mücadelede sadece bu metotla başarılı olmak mümkündür. Aksi takdirde, halkın haysiyetine dokunmakla düşman kazanabilirsiniz.

İDEALİZME HİZMETTE GERÇEKÇİLİK ARACI

İslam'ın özelliklerinden biri toplumdaki gerçekleri kabul etmesidir. Bu konuda İslam dini özel özenle yaklaşır. İdealist akımlarda sadece mutlak idealler esas alınır. Bu ideallerle uymayan herhangi gerçeklik reddedilir. Oysa, öfke, intikam, cinsel istekler, dünya muhabbeti inkar

40 Ali Şeriatî

olunmaz gerçeklerdir. Ahlaki idealizm (zahidlik) veya mezhebi idealizm (Hıristiyanlık) bu gerçekleri inkar ediyor. Aksine, gerçekçilik akımı tüm gerçekleri kabul eder. Örneğin, İngiltere'de eşcinsellik kabul edilir. Kilise ailenin kutsallığını esas getirerek, boşanmayı yasaklıyor. Oysa, böyle bir sloganla aileyi korumak mümkün değildir. Dolayısıyla Avrupa'da hiç bir bağlılığı olmayan aileler mevcuttur. Sadece, ona göre ki, boşanmak olmaz! Boşanmanın yasaklanması sonucu ihanet ortaya çıkar. Boşanmak hakkından mahrum edilmiş karı koca neredeyse açıkça birbirine ihanet ediyorlar.

FRANSIZ SİMGESİ (KONSOBINACE)

Kapıdan bırakılmayan insanın pencereden kaçması sosyal gerçektir.

Dikkat edin:

Fransa'da resmi karısı ile yaşamak istemeyen kişi kendi kadınından ayrılır. Kadın da kocası gibi hareket ediyor. Hem karı, hem eş resmen nikâhta oldukları halde, başka insanlarla cinsel yaşam geçirirler. Avrupa ve Amerika'da gayri resmi doğan çocukların sayısı başını almış gitmiştir. Çünkü huyları uyuşmayan, hatta komşuluğa tahammülsüz olan insanları zorla bir ailede birleştirmek olmaz!

İnsanda mevcut olan cinsel tutku, sevgi eğilimi ona yasak edilemez. İnsan zorlamaz ki, sen ille de bu kadını

sevmeli ve onunla yaşamalısın. Evet, bugün boşanmayı yasaklayan kilise eşcinsellik, lezbiyenizm gibi gerçekliklerle karşı karşıyadır. Kilise dediğini söyler ve güya bu gerçekleri görmüyor. Demek ki, kanun doğayla aykırı olur ve komplikasyonlar türer. Aslında, var olmayan bir şey aile adı altında kanunileştirilir. Bu tip ailede hukukî hüküm altındadır. Böyle aileye isim de verilir: "Konsobinace"! [Birleşik aile tipi. Duygusal olamayıp çıkarlar birleşmesi tipi:]

Böyle ailelerde doğan çocuklar toplumda normal kabul edilmiyor. Bu çocuklar hem aile, hem de toplumun sevgisinden mahrum olurlar. Tabii ki, muhabbetten mahrum edilmiş insan cinayete meyilli olur.

Biliyor musunuz, Avrupa'da ve özellikle de Amerika'da ne kadar cinayetler oluyor?

Hatta en geri kalmış, medeniyetten habersiz ülkelerde de böyle istatistik kayıtlar alınmıyor. Çünkü kültür ve özgürlüğünden dem vuran bu süper devletlerde toplumdaki intikam almak için zamanı bekleyen yasadışı doğmuşlardır ordusu mevcuttur.

Bugün Avrupa'da birçok cinayetlerin üstü açılmıyor. Çünkü cinayeti işleyen kişinin katlettiği kişi ile hiçbir ilgisi yoktur. Arama sırasında, genellikle, öldürülen kişi ile ilişkisi olanlar incelenir. Bu yöntem bugün Avrupa ve Amerika kriminalistik ilmi kendini doğrultamıyor. Suçlunun kendi kurbanını tanımıyor. O, toplumdan intikam alıyor. Bu nedenle, karşısına çıkan ilk bedbahtı

42 Ali Şeriatı

kanına akıtıyor.

Hıristiyan dünyasındaki bu gerçekliğe üzülererek, gururla söyleyebiliriz ki, Müslüman aleminde bile bedbinliklere [kötü görüşlü] az rastlanmaktadır. İslam da talak, yani boşanma olduğu için yasadışı nikahlar, formal [biçimsel] aileler de azdır.

Düşünün ki, bebek gözlerini kapayarak karşısındaki semaver, çaydanlık gibi engellerden geçmek istiyor. İdealizm engelleri görmek istemeyen çocuk gibidir. O, öyle sanıyor ki, görmediği şeyler mevcut değildir.

Realistler ise idealistlerin tam zıddına hareket ederler. Onlar varlığı delil alarak her şeyi, hatta en çirkin şeyleri kabul ediyorlar. Onlar fark üyeleriyle yanıtı yetmeyen güzellikleri ise inkar ediyorlar.

Diyaletik materyalizme bağlı öğrencilerimin biri benim tüm sözlerime sadece bir prizmadan yanaşırđı. Beni mezhebi, dindar tanıdığı için tüm dediklerimi reddediyordu. Hatta marksizmden iktibas ettiğim tezleri dahi inkar ediyordu.

Bir gün Beni-Umeyyenin cinayetinden konuşuyordum. Konu Beni-Ümeyye hanedanı "cebri" inancını yaymakla, kendi hakimiyetini korumak isteği idi. Sohbetin ikinci sorusu bu cinayete karşı gelenler hakkında idi.

Sohbet sırasında bu öğrencinin heyecanlı, tedirgin olduğunu hissettim. Ben bu işte Hz Fâtıma, Ali, Hacer, Ebuzer ve Hüseyin'in aleyhimüsselâm adil mücadelesinden konuşuyorum, o ise rahatsız oldu. Ben

dinden değil, haksız hakemin zulmünden ve bu zulme itiraz sesini yüceltenlerden konuşuyorum, o ise hafakanlar geçiriyor. Öğrenci Beni-Ümeyyeyi savunarak şöyle dedi: "Efendim, Cebr (her şeyin Allah'ın iradesine bağlılığı) tarihtir. Tarihsel ortam insanı zorluyor".

Aslında, böyle değildir. Ali ve Hüseyin aleyhisselâm materyalist değil, idealist idiler. Onlar tarihin zoruna (cebrine) karşı çıkıyorlardı.

Genel olarak, herhangi bir toplumda, toplumsal inançta, dünya görüşü yükselirse, dindarla dinsiz, alimle cahil arasında bir fark kalmaz. Tarihi süreçlerin azameti karşısında birçokları kendini kaybederek, "Bu iş Allah, kaderindir; Ne ilim, ne de tarihin işidir" derler.

Beni-Ümeyye cinayetlerini de bu yöntemle örtbas etmek isteyenler var. Beni-Ümeyye çirkin amellerini Allah'ın iradesine bağlayarak, "Ne yaparsa, Allah yapıyor" – diyor, bununla da "cebri" mezhebini yayıyordu. Not koydum ki, bu tarihi zorunluluk değil, kılıç gereğidir.

Yarım-aydınların çoğu zorlama ile cebri yanlış düşünüyor. Realistler mevcut olan şeyi "var" bilirler. Eğer bir kişi dese ki, "öyle değil, böyle olmalı", onu idealist adlandırırılar. İngiltere'de eşcinselliği kanunileştirip, onlara hak vermek isteyenlerin delillerine bakın: Bu gerçek bir gerçektir. Toplumda homoseksualistler varsa, demek, bu yasallaştırılmalıdır.. Eğer bir kişi bu fikre karşı itiraz yapıp, "bu ahlaksızlıktır, bununla mücadele etmek gerekir" derse, bu kişiyi idealist, diğer bir deyişle,

44 Ali Şeriatî

hayalperest adlandırırılar.

Kendisini realist siyasetçi adlandıranların iddiasına bakın: İsrail bir gerçektir. Evet, Filistin işgal edilmiş ve bağımsızlığını kaybetti. Ama bu gerçeklik kabul edilmeli ve İsrail de tanınmalıdır. Karabağ meselesinde de batılı politikacıların tutumu benzer. Evet, Karabağ işgal edilmiştir. Ama bu gerçekliği kabul edip, Karabağ'ın bağımsızlığını tanımak zorunludur!

Gerçeklik, gerçeklik, gerçeklik! Eğer toplumda fuhuş varsa, bu gerçektir ve kanunileştirilmeli [mi] dir?! Bu ihtiyacı karşılamak için genelevler açılmalı, televizyonda prezervatif reklamları yayınlanmalı, pornografik filmler gösterime girmeli, gazete ve dergiler yayınlanmalı [mı] dır?! Eğer tüm bu iğrençliklere itiraz ederseniz, hemen, idealistsiniz, gerçeklikle barışmak istemiyorsunuz, derler.

Bir Fransız gazetesi: "Eva aniden döndü MP karısını yabancı erkek ile bir yatakta buluyor. Kendinden geçmiş kadın donakalmış kocasından **"azizim P.sen ne düşünüyorsun?"** Soruyor. M.P. **"Bu gerçektir" – deyib, odayı terk eder! "**

Ciddi ve prestijli gazetelerden birinin ilk sayfasında kendisini dindar tanıttırıştır ünlü bir yazarın kadınlara tavsiyesi yayınlananmıştı.: "Kendi vücut yapısından rahatsız olan, artık paylanmadan kurtulmak isteyen hanımlar biraz" gezseler "faydalıdır".

Bu maslahatların arkasında aynı putlaştırılmış gerçeklik

durur. Muhtemelen uygun tavsiye veren yazar bu işi pratik yaptı. Onlar bir işi faydalı bilirlerse de, bu işi engelleyebilecek her şey, hatta din de hülyadır.

Onlar istismarcılığı da gerçeklik sayarlar. İstismar zulme, zora, işkencelere, bütün milletlerin imhasına sebep olur! Tek dilekleri gerçekliğe ihanet edilmesin!

Peki idealistler, yüksek idealler için mücadele çalışanlar neden başarılı olamıyorlar? Çünkü, bu akımın taraftarları gerçek engellere göz yumuyor, kendi hedeflerine doğru adeta uçuyorlar. Yaşam ve öngörülen hedefler ise yeredir. Hareket noktası ile hedef arasında engeller mevcuttur. Kutsal ideallere hayalen kavuşmak olur. Ama gerçekliği dikkate almadan hedefe ulaşmak mümkün değildir. Demek, idealist insan fikir ve düşüncede herkesten ileridir.

Devrimci ise öngördüğü düşünceler uğrunda her şeyi harap ediyor, ama değer vermiyor. O, herkesten daha çok konuşuyor, ama bir iş göremez. Eflatunun ilkelerini Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem ilkelerinden avantajlı görür! -Onun ki yerde değil, gökyüzünde!- Gerçekte değil, tahayyülde!

Böylece, bir kez daha belirtmek isteriz ki, gerçekçilik insanın ulvî arzu-isteklerini boşa çıkarıyor. O, insanın tüm ideallerini "bugün yok" diye felç durumuna getiriyor. Gerçekçilik gerçeklik karşısında teslimciliğe, olanı kabul etmeye çağırır. Kısacası, gerçekçilik aç varlığı zehirliyor, idealizm ise açlıktan ölüyor!

NE İDEALİZM, NE DE GERÇEKÇİLİK!

İslam ne doğuya, ne de batıya ait olmayan bir çerağdır. **O, kökü yerde, dalları gökte olan pak bir ağaç gibidir.** O, idealizmin zıddına olarak tüm bireysel, toplumsal ve tarihi gerçekleri görür ve dikkate alır. O, gerçeklikleri gerçekçilik gibi kabul ediyor, ama saf-çürük ayrımını yapmadan onaylamıyor. **İslam faydasız ve zararlı gerçekliklerin mahiyetini değiştirir.** O, kendi ideallerine doğru can atıyor. O, gerçekçilik tek olumsuz gerçekliklere teslim olmuyor. İslam çirkin de olsa gerçeklikten kaçmıyor, ona [düzeltmek için] üzerine gidiyor. İslam realizmin cilasız, gerçeklerini toplumun faydası için cilalar, parlatır.

Örneğin, tüm Avrupa ve Amerika'yı sarmış yasadışı nikahlar önünde İslam engel çekiyor. İslam birlikte yaşamak istemeyenlerin ayrılmalarında "boşanmak olmaz" demiyor. Aksine, onları yeni ve sevgi ile dolu bir hayata çağırır.

Avrupa yasadışı nikahı menfur kabul etse de, onunla barışır, onun sonuçlarına göz yumuyor. Oysa, dini toplumlarda, aynı zamanda, İslam kurallarının yürütüldüğü toplumlarda uygun şekilde boşanmak, evlilik, istisna durumlarda mut'a (Şiada caizdir) aracılığıyla gideriliyor. Yasadışı nikâhın gerçeklik olarak kabul edildiği toplumlarda böyle bir nikâhla yaşayan kadın ve erkek Allah ve vicdan karşısında kendini bir o kadar da suçlu hissetmiyor. [Bir dönem Mut'aya izin verildi, Şartlar kalkınca kaldırıldı. Toplumun ihtiyacı

olduğu zaman tekrar uygulamaya alınmasında ihtilaf olduğu için sünniler yasaklamayı tercih etmişlerdir. Şia ise cevazı tercih etmektedir.] Çünkü Kanun ve sosyal re'yle hesablaşırlar. Eğer yasa susarsa, sosyal re'y tereddüt gösterirse, suçlu insan "**kendi günahını ortamlarla paylaşmak**" duygusunu yaşıyor.

İslam ise bu durumları kabul etmekle birlikte, onlarla mücadele eder. Gerçekliği itiraf etmek azdır. Olumsuz gerçekliği ise ıslah etmek zorunludur. **Realistler gerçekliği negatif veya pozitif olursa olsun kabul ediyor, bir tür gerçekliğe esir olurlar. Idealistler ise olumsuz halleri görmediklerinden daha az zarar çekiyorlar.** Bununla birlikte, her idealist olumsuz gerçeklik karşısında diz çökmek zorunda kalmaktadır.

Ama ister idealist, ister kutsal ve mezhebi ailelerden çıkan gençler ortam okyanusunda kısa bir sürede gerçekliğin kurbanı olurlar. En kurnaz idealist veya dindar bile kendi evladını gerçekliğin esaretinden kurtarmaktan acizdir. Bu gençler için ideal, kutsallık, örf an'ane gülünç görünüyor. Çünkü, bütün gerçekler hayvani bir yaşam teşvik ediyor.

"Yeni kültür" tüm çerçeveleri kırmıştır. Rönesans, aydınlanma hareketi, büyük Fransız Devrimi, teknik ilerleme çağında insanın ilgisini yöneltmek/yönlendirmek çok zordur. "Demokrasi" gözlenilesi sonlandırıcı oldu. Modernleşmeye ilgi ve bu ilginin ardından ideolojik küresel modernizm dünyayı ele geçirmiştir!

48 Ali Şeriatî

Ne yazık ki, ulusların kaderiyle sorumlu kişiler ve kurumlar olumsuz gerçekliklere göz yummaktadırlar. Onlar herhangi seviyede idealleri korumakla, araçla birlikte hedefi koruyarak çalışmalarını bitmiş olarak kabul ediyorlar. Toplum kendi idealini nasıl koruyor? Elektrik kandilleri ile birlikte mumları, yağ kandillerini yaktı. Yoksa, sen çerağla alay mı ediyorsun? Aynı çerağın ışığında Kuleyniler, Şeyh Tûsiler, Allame meclisleri oluşturmuştur!

Peki bu gözü-kanlı fatihler önü nasıl alınmalıdır? Yoksa, gözleri kapatıp lanet okumak yeterlidir?!

"Otomobil", asfalt yollarla, çok rahat şekilde yaşayan batının kültürü, güç ve siyaset kulesinden çıkan ışık sür'ati ile hızlıca "yattığımız" yerde yolumuzu kesti. Bekçilerimiz "lay-lay" demekte devam ettiler, yüzyılın "araba" sının önünde durup, halka "geri çekilin, dininizden yapışın" dediler. Ama bu "araç" tüm değerleri tekerlekleri altına alarak ileri yürüdü. Bir de o ayıldık ki, biz de batıdan gelmiş bu sür'atin yedeğinde kalmışız.

Birçokları anlıyorlardı ki, bu "gerçeklik" ("batı havası") yakında tüm dini ve ahlaki değerleri ortadan kaldırıp, beyinlerde kendi imzasını atacak. Peki bunu önlemek için ne yaptılar? Emredildi:

"Haramdır! Radyo almayın! Filmlere bakmayın! Enstitü, üniversitelere ayak basmayın! Gazete okumayın! Dernekler/cemiyetler kurmayın! Kısacası, bildiklerimiz bize yeter, yenisine gerek yok!

"Kadının adını yükseltmeyin!".

Bizim maneviyat bekçilerimiz "Eskimoya buzdolabı satan" kapitalizm karşısında, sadece "olmaz" demekle yetindiler. Daha doğrusu, halkın kulağına iki kelime küpe edildi: "haram" ve "olmaz"!

Sonuç ne oldu? Sonuç gördüğümüz gibi oldu. Avrupa gerçeklikleri, batı kapitalizmi, kurnaz tilkiler ve yırtıcı hayvanlar bir tür savunmasız kalmış naif ümmetlerin ma'neviyatını ve doğal hazinelerini viran ettiler. Geldiler, kırdılar, götürdüler, ama bir Buharalı kişinin Cengiz orduları hakkında dediği gibi - **"çıkıp gitmediler"!**

Niçin? Çünkü onları gören olmamıştı. Çünkü, bu yabancılara nefret eden bekçilerimiz yüzlerini "yana tutmuşlardı". Getirilmiş yenilikleri halkın "boyuna/hayatına göre" ıslah etmek bile kimsenin aklına düşmemişti.

Küçük bir örnek. Kadınıımız örtülüdür. Bu örtülü hanım hamileyse, doğumunu kim kabul edecek? Elbette ki, kadın okuyup eğitim alamazsa, çocuğu erkek doktor dünyaya getirecektir. Öyleyse neden kadın okuyup doktor olmamalıdır? Hicablı kadına erkeğin ebelik etmesi hangi çerçeveye sığıyor? [Zaruretlerde erkek kadın ayrımı yoktur.]

Demek ki, istesek de istemesek de, teknik ilerlemenin kucağına düştük. Dışarıdan gelmiş şeyler, manevi hükümlere göre tanzim edilmemiş olsa da yerlerini aldı. Biz dedik "radyo-televizyon haramdır." Ama alıp evimize

50 Ali Şeriatı

koyduk. Biz enstitü-üniversiteye karşı çıktık, ama genç nesli buralarda okutmaya mecburuz. Şimdi feryat çekiyoruz:

"Bu nasıl üniversitedir ki, allahsızlığı tebliğ ediyor, bu nasıl radyo-televizyondur ki, ahlaksızlık yayıyor ?!"

Öyleyse nasıl olmalıydı ?!

Zamanında "haramdır" deyip kenara çekilmeseydik, istenilen yeniliğe kendi milli-dini "rengini" vursaydık, bugün kendisini bir zaman öğrendiğimiz batılı şahsında görmezdik.

Âlim "zaman ve mekandan" çıkarılan İslam'a kadar mes'uldür. Eğer halk belalar koynunda, iman oyuncularının cenginde yalnız bırakılırsa, bundan âlim sorumludur. **Âlimin böyle bir hassas zamanda kenara çekilip rindane ibadete uğraşması doğru değildir.** İslam karşısında mes'uliyetini kayıtsız/serbest fikirle yapan âlim istismara, dinsizliğe yol açar ve "saray alimleri" nin oluşmasına ortam sağlamaktadır. Böylece, direksiyon, aslında, framasonluğa revaç veren Aynüddeve ve Müzafferredin şahların eline geçiyor. Elbette ki, Mirza Mülkümhan gibi batı tebliğatçıları o zaman meydana atılabilebilirler ki, asıl ilim kenara çekilip, kendini acizde bırakabilir. **Şunu da belirtmek gerekir ki, bazen gerçek mücahit alimler yardımsız kalıyor.** Halk bu kutsal kişilere dönmek yerine, onlara yağdırılan iftiralara toplumda yaymakla meşgul olurlar. Toplumdaki bu planlanmış bozucu faaliyetlerin önlenmesi için büyük fedakarlık

gerektirir.

Böyle toplumlarda ideolojik bozguncuların temel çalışma alanlarından biri de halkı yatıştırmak, yenilikleri tatlı dille kabul ettirmek, insanları "zararın seyrine" inandırmaktır.[Mecburuz der gibi]

Toplumunu ve insanı gelişimde görmek isteyenlerin hepsi de meydana çıkıp gerçek reform yapması mümkün değildir. Onlar anlamışlardır ki, zaman harekettedir, örf an'aneler aradan gidiyor ve en önemlisi, dünya devleri bizi yutmak istiyor. Bu yazıları oturup bir taraftan izlemek için "dertsiz" alete çevrilmemek için "hayâlî", sel geldiği zaman kendini ve aileni korumak için "akıllı" olmalısın. **Ama toplum modernizme bulaştığı zaman ahlaklı aile kendi kızını kapalı kapılar arkasında saklamakla koruyamıyor.** Çünkü bu kapalı kapı arkasında tüm dünyayı bu ahlaklı kıza ahlaksızcasına gösteren ekran var! [Televizyon]

İNSANLIĞIN İKİ KALIBI

Bizim toplumumuzda iki gerçeklik, iki örnek, iki talimat var. Bunlardan biri benzeyişle eski gelenek an'änenin din ve ahlak adıyla giyilmesidir. Bu tip anlıyor ki, kendi isteklerini, hatta zorla, hayata geçiremez.

İkinci tip görünüşte kendini aydın gösterip özgürlük istiyor. Bunlara katılarak ahlaklı olmak istersen, seni dindarlıkla itham ederler. Onlar isteğinin peşinden koşan

52 Ali Şeriatî

çocuğu beğendirmek için aydınlık adına sahip olmak isterler. Fakat bu beğendirmenin sebebi ne aydınlık, ne de herhangi akidedir. Onlar anlıyorlar ki, çocuklarla anlaşmazsalar, saygı perdesini yırtarlar.

Evet, bu bizim toplumumuzda var olan iki tiptir. Bunlardan biri mümkün olmayan iş için çalışıyor, ikincisi kırılğan bir dala çıkmaya çağırıyor. Bunlardan biri kollarını açıp vahim seli tutmak istiyor, diğeri selden kenarda oturup, selde batanlar "babacan, anacan" demekle batı kampanyalarının menfaatine çalışıyor. Her iki tip, selin hareketine müdahale edemiyor ve bu sel hem o iki kişi, hem de tüm başkalarını koynuna alıp götürüyor.

Bizim kadının bugün düştüğü duruma Avrupa kadını birkaç yüzyıl önce düştü. Bizdeki sosyete kadın batıdaki kadının aynı değıldir. Radyo ve televizyonda bize Avrupalı gibi tanıtılan kadınlar, aslında, kendi ülkemizin "üretimidir". Diğeri bir deyişle, "milli montaj" dır. Elbette ki, Avrupa'da da açık saçık şekilde derginin ilk ve son sayfalarında vurulan kadınlar var. Ama, genellikle, onlar "gece kadınları" olur! Bizde ise böyle değıldir.

Bize Avrupa kadınına pornografik filmler, gazete ve dergilerle tanıtılır. Onlarda bütün hayatını ilme sarf edip, 16-17 yaşlarından Afrika ormanlarında gözlemler yapan Avrupa kadınları da var. Bu kadınları sadece Avrupalı oldukları için ahlaksız olarak kabul edemeyiz. Hâlâ kuantum fiziğinde büyük başarılar elde etmiş hanım

Curie Avrupalı değil mi?! Hangi İslam alimi Hz Ali aleyhisselâmın hayat ve faaliyetini Rezas hanım kadar incelemiştir?

Bu hanım İslam kültürü bağrında doğmadığı halde gençlik döneminden başlayarak oldukça gizemli noktalara sahip bir şahsiyetin hayatını araştırdı. O, Ali aleyhisselâm karakterindeki en zarif çizgileri kaydetmeye ulaşılmıştır. O, Ali aleyhisselâm Uhud, Bedir, Huneyn şövalyesi olarak tarif etmekle kalmamış, onun manevi dünyasına yol bulmuştur.

"Nehc-Belağa" Sünniler, gerekse Şiiler tarafından tam tertip olunmamıştır. Sadece bu gayri müslim kadın "Nehc-Belağa" nin en kapsamlı tertibine ulaşmıştır.

Bizim ihtiyarımız yoktur ki, Paris'i Hitlercilerden savunurken eşsiz kahramanlıklar göstermiş ve ölmüş. Genç Fransız kızı İmieni, Filistinli fedailerle omuz omuza durup siyonizmle çarpışan Yahudi kadınını ahlaksız tipine nasıl katalım!

Cezayirli vatanparverlerle bir siperde durup, «şehvet ve şarap Paris'i" ne karşı çarpışan Fransız kızlarını suçlamak olur mu ?!

Artist Amerikan kızı Anjelanı akılda saklayıp "ahlaksız batı kadını" provokasyonlarına uymamamız gerekir.

Kansız kapitalizm dünyası bütün batı ve Amerikan kadınlarını dünyaya "ahlaksız" sunmakla propaganda amacı güdüyor. Bir zaman ahlaka sahip olmuş bazı

54 Ali Şerati

ülkelerde bu propagandanın sonucunda mevcut durum Amerika'dakine kat kat kötüdür.

Elbette, her şeyi paraya satan Jaklin kimileri de gerçektir. Ama bir kez olsun bile Cambridge, Sorbon, Harvard üniversitelerinin kadına böyle emtia/ticaret malı gibi yaklaşımı teşvik eden sıfatlarla rastlaşmadık. Çünkü bu kadınlar "modern Avrupa kadını" tipine uygun değil. Onlar ilim ve bilgi dünyasına yüz tuttuklarından, burjuva propagandasına sarf etmiyor ve kesinlikle aydınlatılmıyorlar. **Bize tebliğ edilen sadece ahlaksız şarkıcılar, mankenler, aktrislerdir.** Ki bugünkü Avrupa'da geceleri uykusuz kalıp, 2000 -2500 yıl geçmişe sahip yazılar, eserler üzerinde ter döken ideal kadınlar vardır. Tüm batı kadınlarının bir kahve ile oyalandığını iddia eden bizimkiler bir aydın değil hiyanetkârdırlar. Onlar bu sözlerle bizim kadınlara mesaj gönderirler ki, aydın kadın böyle olmalıdır. Tüm hayatını ilme harcayan batı kadınları ise görmezden gelirler.

Batı kapitalizmi doğu kadınının terakkisini, toplumsal yaşama etkin katılımını kesinlikle arzulanır. Bu nedenle kadının dikkatini çağdaş, bilgili, hem de ahlaklı batı kadınından uzaklaştırıp güzellik müsabakalarına, vücut gösterisine yöneltirler. Bu yola düşen kadın sadece kendini imha etmiyor, aynı zamanda toplumu da peşinden sürüküyor. Kadınlar uyanık olmalı, yüzyılın metası olmadan, lider olma kuvvetine yönelmelidirler.

Ama bizim kadın için İmien ve Anjela gibi fedailer de ideal olamaz. Çünkü bu kadınlar acımasız kapitalist

toplumunda çok az imkana sahip olmuşlardır. Dindarlık – evhanımlığı, modernlik ise – açık saçıklık gibi algılanmamalıdır.

İRTİCA ile İSTİSMAR EL ELE

Saadetimize karşı uzanmış el hem keskin, hem de gizlidir. Onların tüm planları dünya nüfusunu aza dönüştürmektir. Manken kadın artık tuzağa düşmüş avdır. Onun ne geçmişi, ne bugünü ne de geleceği var. Onlar ne evli, ne de dul kadınlardır. Onlar sadece ve sadece dünya burjuvazisinin oyuncağıdırlar. Böyle kadın ne evlat, ne akraba-akraba, ne de toplum karşısında hiçbir mes'uliyet sahibi değildir. Onunla vitrin kuklası arasında fark bulamazsınız. Vitrin kuklasını çıplak da tuttular, onun için fark etmez. Asrımızın kültürel "manken" i de bu kukladan farksız. Ona "göbeğini aç" diyorlar açıyor, "göğüslerini aç" diyorlar açıyor. Çünkü o, artık kişilikli insan değil, korsan! Sivil bir kurt! Onlar devekuşuna benziyor. Ne kuş gibi uçar, ne deve gibi yük taşıyor! Tüm bu tipler batı kadınının sahte örnekleridir. Bu "gece kelebeklerini", "lüks mankenleri" halkın kimlik ve kanından saraylar yücelten patronlar "hannas iksiri" (şeytan içikisi) ile hazırlıyor. Onlar, avam kitleyi, "ahlak ve din", ya da "özgürlük ve kimlik" seçeneği karşısında koyuyorlar.

İstismar için hazırlanan kadın öyle bir sıkıntılı duruma teslim olduğunu, tek çıkış yolunu kendini silindirli

56 Ali Şeriatı

şişman patronun kucağına atmakta görüyor. Bizim bugün tanıdığımız açık saçık batılı kadın bir zaman papazların yaşamdan ayırıp manastırlarda çürüttüğü kadındır. Aile kurmaya, ana olmak hakkı elinden alınmış kadın özgürlüğe çıktığında bu "özgürlük" da ahlaksızlıktan kolay yol bulamayınca ne yapmalıdır?

Ortaçağda keşişler diyorlardı: "Namahremi olan kişinin bulunduğu odaya kadın giremez. Bu aynı kişi kadını görmese de, günaha batar".

Keşiş Sen Thomas diyor:

"Allah'tan başkasına aşık olunmaz. Hatta erkeğin de karısına olan sevgisi günah olarak kabul edilir. İsa aile kurmadı ve gerçek Hıristiyanlar da böyle olmalıdır".

Demek, kadınlı erkeğin izdivacı Allah'ı öfkeliendiren bir çalışma imiş ?!

Demek, aile kuran insan pak Hıristiyan olamaz!

Hıristiyanlıkta ilk günah kadına aittir. Havva Ademin yasal karısı olduğu halde Adem'le yakınlığı günah sayılır.

Kendi mülkü ile birlikte erkek evine giren kadın mal ve mülkünden mahrum olur. Çünkü kadın kimliğe sahip olamaz. Bu tutum bugün de Avrupa'da yaşamaktadır. Bizde henüz dinden önceki âdet-an'anelerle kadın mirasa sahip olur. Şimdi ise kadının mülkiyet hakkı tam koruma altındadır.

Evlene kadın kendi soyadını değişimi de onun şahsiyetçe aşağılanması gibidir. Çünkü kadının da asil-

soyu, ailesi, kökü vardır! Bu kurallar batıdan geldi. Bu "yenilenme" larde Mark Frenki gibiler taklit edilmiştir.

İstenilen mukallit bilinç, irade ve seçimden yoksundur. Bu gelişmede esas slogan "**sultanın beğendiği ayıp hünerdir**" fikridir.

Eğer o gündüze derse "gece",

Boyun eğmelisin sen de sadece!

Kız babasının soyadını taşıyor. Eğer o erkekle evleniyorsa erkek ailesini kabul ediyorsa, demek, bu evin mülkiyetine çevrilir ve kendi üzerinde sahiplik hakkını kaybediyor ?!

Elbette ki, Avrupalının herhangi bir amelini mahiyetine varmadan tekrarlamak şuursuzluktur. Kendini Avrupalıya benzeten bu tipler Avrupa'da bizdekinden de tuhaf görünüyorlar.

Şu anda, kocasından ayrılmış Fransız kadınının kendi çocukları üzerinde hiçbir hakkı yoktur. Ama asıl İslam'da kadın o kadar özgürdür ki, hatta çocuğu verdiği süt için kocasından hak talep edebilir. Müslüman kadın kocasının izni olmadan ticarete başlayıp, kendi ekonomik sektörünü kurabilir.

Dinde kadına karşı olan baskılar bugün Avrupa'da itirazlara neden oldu. Bu itirazı doğuran, aslında, eski

58 Ali Şeriatı

dindar kadın karakteridir. Dindarlığın kısmen güçlü olduğu İtalya ve İspanya'da demokrasi, bireysel özgürlük oyunlarına ne kadar geniş meydan verilse de, kadınlar birçok haklardan mahrum bırakılmıştır.

Öyleyse neden işletilen, petrolü, altını, elması, değerli her neyi varsa Avrupa ve Amerika'ya taşınan ülkelerde "cinsel özgürlük" sloganları daha güçlü oluyor? Yoksa istismarcılar bu zayıf, gerçek milli rehberden yoksun ülkelere –propaganda– "demokrasi" vermeyi kendilerine borçmu bilirler ?!

Ne yazık ki, hayır!

Her bir halkın en gayretli, vatanperver bölümü gençlerdir. Akli başında olan gençlik ne vatanının bir karışını, ne petrol ve diğer doğal kaynakları "demokrasi" gelince değişmez!

Bu gençleri sadece bir yolla susturmak olur – cinsel özgürlük, şehvet demokrasisi!

Boynuna bir metre zincir asıp diskoteklerde göbeğini oynatan sarhoş genç için Vatan isminin bir anlam yoktur. Artık bu gençler bir saat "demokratik" eğlenceye her şeyi kurban etmeye hazırdırlar. Evet, tüm dünyada, en önemlisi ikinci "sınıf" ülkelerde cinsel özgürlük koparan batı tipini tanıtmak gerekir. Onlar için Filistin'de (Karabağ'da) açlığa doğan bebeklerin değil, sosyal ayıklığı tehlike doğuran genç neslin cinsel hakları ilgilendiriyor!

Onlar kendi çirkin fikirler bile düşünceli gençleri avlamak

için teori hazırlamayı da unutuyorlar. Onlar dolandırıcı Freud'un çürük fikirler neredeyse din çapında sunarlar. Bugün "izm" lere bir "izm" daha katıldı - "Freudizm"! Unutmayalım ki, tüm bu oyunların ilk kurbanları kadınlardır.

HAZIRDA KADININ KÜLTÜREL VE SOSYAL ROLÜ

XV- XVI yüzyıllar renesans (Rönesans) döneminde Descartes düşüncesi eski gelenek an'aneleri ve dini ritüelleri sahneden çıkarmaya başladı. Bireycilik (individualizm) eğilimleri güçlendi. Toplumsal özgürlük idealleri bireysel özgürlük düşüncelerinin gölgesinde kaldı. Bu cereyan sosyalizmi, gerçekçilik, tüm diğer idealleri arka plana geçirdi. Francis Baconun tabirince, "güç" "gerçeğin" yerini aldı. Bu cereyan toplumsal yaşamın tüm alanlarını kapsıyordu: toplum, aile, birey, sanat, bilim, din vb. Descartes mantığının tesiri altında tarihsel dokunulmaz olarak kabul edilmiş dini mükaddeslikler böyle adi şeye dönüştü. Her şeyin değerini parayla ölçenler için hem kadın, hem sevgi metadan başka bir şey değildi. **Bu süreçlerde insanı "ruhsuz leş" kabul eden Karl Bernard'ın, ruhu "hasta domuz" a benzeten Freud'un «müstesna» hizmetleri vardır.** Tüm bu aptal düşüncelerin başında ise elinde kese-kese altın para tutmuş burjuvazi duruyordu. Papazlar ve kiliseler ise bu akımlarla mücadelede sadece lanet yağdırabildiler. Onların elinde artık kimsenin

60 Ali Şeriatî

görmezden gelemediği çomaktan başka bir şey yoktu. Artık, ailede birey özgürlüğünü hissedip çalışmak için dışarı çıkan kadını cehennem azabıyla korkutmak boşuna idi.

Ekonomik özgürlüğü kazanmış kadın ailede kendini daha serbest hissediyordu. Sevgilisiyle görüşmeye ortam yaratan yeni ilişkiler hiçbir insani, fitri ihtiyaçları gideremedi. Tüm bu işlemler, çıkar gözeten bir tabakanın planlı oyunu idi. **"Her şey daha fazla lezzet almak için"** sloganı kadın kimliğini tüm kutsallardan uzaklaştırmıştı.

Teorisyenler kanıtlamaya çalışıyorlardı ki, eskiden sosyal ruh güçlüydü. Ama düşünceler, ekonomi, ferdiyet geliştiğinden, insanlar arasında sosyal ilişkiler zayıflamıştır. Bu bağımsızlık onlara çok şey öğretti. Örneğin, 17-18 yaşındaki bir kız çok yalnız olarak oda kiralayıp, özgür yaşayabilir. Yanı sıra ekonomik bağımsızlığı olan her kadının evde çok serbest davranır. O, bir anda ailesini değiştirebilir. Onun tek yaşam ilkesi akıl olduğundan, başkasına göre çileye katlanmaya değmez. Böyle tip kadın için vefa, isar, fedakârlık, sağlam bir söz gibi değerler, ahlak ve gerçek sevgi manasız mefhumlardır. Ekonomik bağımsızlığa ve tam özgürlüğe sahip olan böyle kadınlar için herhangi ideal yolunda kendini kurban vermek mantıklıdır. Eğer kadın zayıf ve hastaysa ve sağlıklı bir kişi ile yaşamak mümkün olursa, bu tip kadınlar tereddüt etmeden kendi kocasını terk ediyorlar.

Sartre şöyle diyor: " Kadınsı erkek kadına meraklı değil. Fakat başka cazibeli kişi kadını seviyor." Bu yargıda aklın talimatı tam açık: her iki erkek bu kadına muhtaçtır. Ama kadın sadece ikinci kişiye ihtiyaç duyuyor. Kadının kararı kesindir. O, kendi aklına göre, İki ihtiyacı bir ihtiyaca kurban vermek olmaz. Kadın akla dayalı ve mantıksal hareket ediyor. Bir ihtiyaca iki ihtiyacın kurban verilmesini ne Descartes kabul eder, ne de Freud!

Dünyaya bebek geliyor. Bebek evli kocanın özgürlüğüne mani olmaya başlar. akıl kabul etmiyor ki, bir kişinin (bebeğin) rahatlığı için iki kişi (anne-baba) kendi rahatını kaçırsın. Bu nedenle batıda "özgür" kadın ya doğurmuyor, ya da doğduğu bebeği çocuk evine veriyor. Tüm bu "zihinsel, mantıksal analizler", "bireyin rahatlığı" kadından kutsal annelik hissini, ailedeki kutsal fedakarlığı, toplumdaki bağlılıklara viran [keder] koyuyor. Böyle bir toplumda toplumsal ruhtan konuşmaya değmez. Çünkü herkes ferdîleşib, hislerini – ilahi hislerini – bir kenara bırakıp, kendisi için yaşar. Bu "özgür" insan, aslında, yalnızdır. Onu yaşatan sahip olduğu ekonomik güçtür. Bu kuvvet yok olduğu zaman, o da yoktur!

YALNIZLIK

Yalnızlık yüzyılın en büyük trajedisidir. Batı'da bugüne kadar intihar konusunda birçok kitap yazılmış ve yazılmaktadır.

62 Ali Şeriatî

Doğuda intihar, istisnai bir durumdur. Batı'da ise intihar sosyal bela seviyesine ulaşmıştır. Ekonomik gelişmeye olan batıda bu gerçekliğin sebebi nedir? Örneğin, kısmen ekonomik gerilikte olan İspanya'da bu durum nispeten azdır.

Dağlar güçlkle taşıyor gamı,

Çünkü tenhadırlar insanlar gibi.

Din insanları birleştirdi ve yolunda olanlar için bir ruh yarattı. Ne zaman insanlar sosyal açıdan o kadar birbirlerine bağlı idiler ki, bu birlik onları birçok sorunlardan muaf ediyordu.

Gerçek toplumda vatandaş, toplum tarafından savunma olduğunu hisseder. Aile, toplum kendi üyesini savunduğu gibi, onun için çerçeve yaratıyordu. İnsan "özgür" olmak istedi. Ama bu özgürlük sadece tüm sosyal bağlılıkların kırılması hesabına elde edildi. **Başkalarına bağımlı olmak istemeyen insan, aslında, yalnızlığı seçmiştir. Daima özgür bir ada arayan insan bu adayı buldu, ama o adada yalnız kaldı!** Elbette ki, ada bir örnektir. Şimdi batıda milyonlarca "özgür" ve yalnızlaşmış insanlarda "adalaşmış ruh hali" hüküm sürer. Sevmeye, sevmeye, el tutmaya, çevresinden yardım almaya, aile kurmaya, çocuk büyötmeye olan ruhsal çıkarları öldükçe, insan da ölür ve onun için tek çıkar yolu intihardır!

Avrupa'da birçok kimse sanıyor ki, cinsel yakınlıkta olmak için bu istek yeterlidir. Bir şartla ki, para olsun! Para varsa, cinsel güçsüzlük de ortadan kaldırabilir, Amerika'nın birinci leydisinin de yatağına bile girmek olur. Yaş önemli değil. İstersen "Don Juan" ol, istersen "Onasis"! Demek, ne batı ne de Amerika'da cinsel yakınlık için sınırlamalar yoktur. Düşünün ki, rahat asfalt yolda herhangi bir kısıtlama yoksa, altında "Ferrari" olan gencin akıbeti ne olabilir ?!

Cinsel yaşam tanzim edilmezse, sonuçlar daha acı olur. Örneğin: eşcinsellik.

AİLE TEŞKİLİ

Kadın kendi gençlik dönemini özgür toplumun restoranlarında, parklarında, gazinolarında harcıyor ve bir de o zaman kendisine gelir ki, etrafta kimse yok. Onu sadece eski anılardan zevk almak için gönlüne düşürüyorlar.

Erkek de aynı yaşam tarzını yaşıyor. Her bahçeden bir gül derib, cinsel gücünü sağa sola harcıyor. Bir süre sonra "özgür" erkekte genellikle, kadın cinsine ilgi kalmıyor. Cinsel isteğini dünya servetine ilgi, eğlenceler değiştiriyor.

Ama bir zaman gelir ki, "özgürlük" dan yorulmuş erkek ve kadın yalnızlık hissinden kurtulmak için aile kurma kararına gelirler. Aile kuruluyor. Ama bu ailenin temelini

64 Ali Şeriatı

ne gençlik aşkı, ne de herhangi ulvî bir amaç teşkil etmiyor. Bu ailede herhangi kutsallıktan söz konusu olamaz. Onlar ne için hayat kurduklarını kendileri daha iyi bilirler. [Tadılması sona kalan soy sop duygusu]

İzdivaç merasimleri kilisede çok süslü yapılır. İlginçtir ki, 200–300 gelinden yaklaşık % 10'u gelinlik kıyafeti giyiyor. Onlar itiraf ediyorlar ki, bu yaşta gelinlik elbisesi giymek uygun değildir.

Neredeyse, düğün töreninin sabahı herkes kendi işinin peşinden gider. Çünkü yeni karı kocayı bir arada saklayası öyle bir neden yoktur. "Her şey" artık çoktan harcanmıştır.

Bezen de düğün töreninin kurulmasına yeni doğmuş bebek neden olur. Kanunen izdivaç gerektirir!

Kesinlikle diyebiliriz ki, batıda ve okyanus ötesindeki aile temelleri çok kırılığandır. Ailede doğan bebekler "özgür" anne babanın odağı olmuyor. Çoğu zaman kurulmuş aile çok hızlı iki adreste yaşamaya başlar, yani erkek – ayrı, eş – ayrıdır!

Çünkü bin bir kucak görmüş insanları hangi sevgi, hangi tutku doğudaki gibi birleştirebilir ?!

EKONOMİDE KADININ ROLÜ

Üretim ve tüketim temeli üzerinde kurulmuş toplumlarda düşünceler de bir tür "ekonomik" dir, yani ekonomiyi bilenler akıllı diye adlandırılıyor. Böyle bir toplumda

kadın emtia rolünü oynuyor, çünkü onun seksi manevraları ekonominin temposuna tesir gösterir.

Kapitalizmin oluşturduğu kadın iki iş için faydalıdır. Kadın seksî şehvet uyandırıcılığa sahip yegane araçtır. Onun bu özelliği kimsede "bu ne toplumdur" itirazı için boş zaman, fırsat sayar. Burjuvazi, toplumu kendi dinlenme zamanını seksle geçirmeye sürükledi. **Freudizmde, seks düşkünlüğü bir felsefi bakış gibi sunulsada da, asıl gerçek ortadadır.** Bakın! Tüm resim sergileri, edebiyat, sinema, tiyatro seks yaşıyor. İnsanların beynine sekssiz/cinselliksiz yaratıcılık olmaz şablonu enjekte edilir.

İkinci bir taraftan, toplumu esaret altında tutmak için onların cuz'i sermayelerini büyük bankalara yatırtmak, müşteriler toplamak gerekiyor. Kapitalistler kendi propaganda kampanyalarında kadınlardan çok fazla yaralanıyorlar. Düşünün ki, banka müşteri toplayan seksi ünlü bayan 100 kişinin göremediği işi görür. O, kendi görkemi ile müşterinin son kuruşuna kadar işlem avcılık yapar.

Evet, kutsal aşk tahtına seks oturdu!

Ortaçağın "sevgili asrı" modern zamanların "özgür asrı" ne dönüşmüştür. Tüm tarihi dönemlerde istidadına yer verilmeyen kadınlar kapitalistlere gelir getiren reklam güzellik aracına çevrilmişler. Elbette ki, onların ucuz iş gücü olarak kullanılması da bir gerçektir.

Peki, Şarkta nasıl?

66 Ali Şeriatı

Belirtelim ki, çoğu batı ülkelerinde, hem de İsveç'te, Norveç'te, hatta Fransa ve Almanya'da erkeklerde ergenlik daha geç oluşur. Örneğin, 17-18 yaşındaki erkek çocuklarda neredeyse kadına cinsel ilgi duymuyor. Bu nedenle erkek çocuklara oranla, kızlar cinsel açıdan daha agresif oluyorlar. **Bu saldırganlık Avrupa erkeğini tembelleştirir. Bu nedenle Avrupa sosyologları batı erkeğinin tutkularını uyandırmak için çeşitli programlar hazırlıyorlar.**

Doğu'da böyle bir sorun yok. Doğulu oğlan çok çabuk ergenlik dönemine ulaşır. Aksine, doğulu sosyologlar bu sorunu düzeltmek konusunda çare düşünürler. Tartışmalar ortaya çıkar. Gibb iffetli Müslüman kadını ideal alıyor, bizimkiler de batılı kadını.

Avrupalılar doğu toplumunu değiştirmek istiyorlar. Amaç, ekonomi ve maneviyatına hakim olmaktır. Hem ağzımızın lokmasını alıyor, hem de insani değerlerimize tecavüz ediyorlar. Ama ma'neviyatı boşa çıkarmadan, ekonomiyi ele geçirmek olmuyor. Onlara göre, biz öncelikle geçmişimizden, dinimizden uzaklaştırılmalı, bir tür boşalmalıydık. Dinini önyargı, gelenek an'anesini yıpranmış olarak algılayıp bu değerlere sırt çeviren doğulu boş tulumu hatırlatır. Bu boş tulum sahibi susadığı zaman, boşluktan özlediği zaman ona yeni değerler verilmiştir. Demek, doğusu "kendinden" ayırmadan ona sahip durmak olmaz. **Onlar Türk'ü, Arab'ı, Fars'ı aynı bir kalıba sokmak fikrindedirler.** Bu milletler dini de, kültürü de, ekonomisi de batıdan

öğrenmelidirler. Kısacası, onların düşünmeye hakkı yoktur!

Ama gelenek an'aneler, dinler doğuyu korudu ve batının önünde büyük engele dönüştü. Elbette ki, dini ve milli kaygılarla hafife alınamaz. Doğu kendi tarihi, kültürü, ilim adamları ve velileri ile batıdan çok daha yukarıda duruyordu.

Batı komploya girişti. Karşılıklı mücadelenin mümkün olmayacağını anlayan Avrupa Doğu içten zayıflatmaya başladı. Aptal ve gururlu şarklılar bulup yatırımlar yaptı, onlardan "kimlikler" oluşturdu. Artık, kendi içimizde kendimizi yıkıcılarımız kesilmiş avrupaperestler yetiştirilmiştir.

TECAVÜZLERDE KADININ ROLÜ

Müslüman ülkelerde kadın oldukça tesirli bir nüfuza sahipti. Kadın kendi zayıf doğası ile Avrupa'nın "yenilik" provokasyonuna daha çabuk uydu.

Avrupalılara, Afrika'nın istismarı zamanı o kadar da fazla masraf yapmak lazım gelmedi. Onlar sahte süs eşyaları ile bedevileri kısa bir sürede efsunladılar. Düşünün ki, bedeviler bir avuç renkli camın yerine bir sürü koyun veriyorlardı. Bu muamelelerde bedevi kadınlar rol oynuyorlardı.

İtiraf edelim ki, doğuda kadınlar birçok sosyal-siyasi haklardan mahrum idiler. İslam dini kadını köle

68 Ali Şeriatî

zindanından tahliye ederken, aynı dinin hükümleri adı altında onların özgürlükleri sınırlandırılırdı. İslam gelene kadar doğuda kadın insani kişilikten yoksun idi. İslam geldi ve kadın kendi varlığını hissetti. Kadına hiçbir zaman, hiçbir yerde görülmemiş mülkiyet hakkı verildi.

ZALİM VE MAZLUM

Ali aleyhisselâm buyuruyor: **"Zulmün oluşumunda iki kişi mes'uliyet taşıyor: zalim ve bu zulmü kabul eden kişi"**. Bu iki şahsın işbirliği sayesinde zulüm ortaya çıkar. Zalim havaya zulüm yapamaz. Zulüm çekiç ve örs arasında dövülen demir parçasıdır. Zindanda, yeni zulmü kabul eden yoksa, hangi zulümden konuşabilir ?!

Sadece zulüm yok, tüm çaresizlikler işbirlikçiler doğur (rüşveti veren yoksa, kim alacak?). Toplumunu sakat eden sadece zalim hakim değil, aynı zamanda ezilen toplumdur. **Demeyin ki, hicri VII yüzyılda Cengiz bizi yendi. Tarihi iyi gözden geçirin. Biz XI yüzyıllardan sonra bu mağlubiyetle içten hazırlamıştık. Cengiz sanki içi boş bir heykeli itip yıktı.**

Kurt ağacın kapsamında hayat kuruyor, doğup-türüyor, ağacı içinden mahvediyor. Diyorlar "Rüzgar ağacı devirdi". Hayır, ağaç çoktan bu yıkıma hazırlanırken. **Sadece, rüzgar onun son bağlarını kırdı.**

Eğer bugünkü kadın kendini Fransız oyuncu gibi süsleyip sahneye çıkıyorsa, batıdan uzanan eli ve

içimizden bu eli sıkkan hiyanetkarları görmeliyiz. Kadın elden çıkarılıp ve avlanıyor!

Biz kadını "erkeği için cariye", "ev kadını" küçülten lakaplar koyduk, insani kimliğini alçalttık. Bazıları kadının eğitilmiş olup yazı yazabilmesine karşı çıktı. Yabancı erkeklere mektup yazan kadını ihanetle suçlayıp, imkanlarından mahrum ederek rahatladılar.

Kadının iffet ve takvâsını duvarlar ve zincirlerle koruduk, onu düşünerek insan olmak imkanından mahrum ettik. Kadın toplumdan, okuldan, kütüphaneden mahrum ettik. Oysa, İslam böyle slogan vermişti:

"Eğitim her Müslüman erkek ve kadına vaciptir."

Hız Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem daima minberde bu konuda konuşurdu. Sanki erkekler bu sözleri göz ardı vururdular. Sadece zengin Müslümanlar eve öğretmen davet edip, hanımlarını eğitim verebiliyorlardı.

Kadın hiçbir dini, felsefi derslerde yer bulamazdı. Sadece gündüz meclisleri istisna teşkil ediyordu. Bu meclislerde de kadının konuşmak yetkisi de yoktur. O, sadece Hatibin sözlerinin tesiri altında ağlıyordu.

Evet, evde çocuk «doğum» yapmak işi olan kadın, dışarıda gözyaşı dökebilirdi.

Müslüman kadınının ideali Fâtıma aleyhisselâm şöyle idi?

Kendi döneminin diktatörünü acımasız eleştiriler

70 Ali Şeriatı

yağdıran Zeyneb (aleyhisselâm) şöyle idi?

Tüm azizlerini dahil iki oğlunu şehit vermiş Zeynep aleyhisselâmın katile yöneldi söylediği sözlere bakın:

"Hamdolsun o Allah'a ki, bizim ailemize böyle bir iftihar nasip oldu!".

Zeyneb aleyhisselâm hakkında, tipik Müslüman kadını pek üzülmez. O, kendi şehitleri ile iftihar ederek, Kербela sahnesini güzellikle adlandırır.

Evet, Fâtıma aleyhisselâm ve Zeynep aleyhisselâm gibi idealleri olan kadınlarda uysallaştırıldı, iyi ne varsa, hepsinden mahrum edildi. Şimdi ise "kadın avrupalaştı" diye zılgıt çekiyorlar. **Aslında kadın İslâm'ın olmadığı biz hurafeci erkeklerin dokuduğu kafesten kaçıyor.** En vahim kadın için örülmüş örümcek ağı İslam'ın adına yazılmasıdır.

O kadın, İslâm'ın, insanlık tarihinde ilk kez kadın için verdiği değeri Fâtıma, Zeynep hususunu bilmelidir..

Derler, kadın evde oturup çocuk terbiye etmelidir. İlginçtir, ilim ve ma'rifetden habersiz bir insan evlat terbiye edebilir mi ?!

Bir milletin geleceği olan nesli, eğitimsiz kadın verebilir mi ?!

Çünkü o çocukları emdirmekten, eskiyi yıkamaktan başka bir şey bilmiyor!

O, çocuğu nasıl terbiye edebilir, bebeğin şımarıklığının önünü nasıl alabilir?

Tabii ki, ilk önce bebeğin başına vuracak, sonra dövecek, daha sonra babasını yardıma çağırarak ve nihayet, bebeği cin-şeytan ile korkutmaya başlayacak. Çünkü onun elinden başka bir iş gelmiyor!

Böylece, gerici olur ki, tutucu bir toplumda kadın baba evinde bayırından havasından habersiz büyüyor, ergenlik çağına ulaşır. O, "kocaya verilir" yerine "satılır" desek daha doğru olacaktır. Kadın eşinin evinde çalışıyor, hizmetçi olur, doğur, bebeği korur ve temizlik işlerine bakıyor. Evlendiği için "hanım" olarak adlandırır, bebeği dünyaya geldikten sonra anne olur. Aslında ise, tüm bu çalışmalar cariye, dadılık sınırını aşmaz. O hiç, bundan fazla bilgiye de sahip değildir. Özellikle imkanlı babaların ve erlerin dindarlık bahanesiyle kadını eğitimsiz bulundurmaları büyük kabahattir.

İslam tarihini iyi okuyun. İslam'da kadınlar içtihadı ulaştırmış, eğitimle meşgul olmuş, değerli eserler yazmışlar.

En vahim olan ise evlilik çerçevesinde dünyadan habersiz kalmaktır. Elbette ki, köy kadını böyle değildir. O, kendi kocası ile omuz omuza çalışır, zahmet çeker. Genel olarak, köy kadınının işi çok ağırdır. Bununla birlikte, o daha özgürdür.

Avrupalı kadını "hiçlik" olarak kabul edilemez. Onlar her ikisi (eşler) dışarıda çalışır, ev işlerinde birbirlerine yardım ederler. Küçük kız iken o, erkek gibi özgür olur. O, kendi toplumunu gereğince tanıyor, erkeklerle

72 Ali Şeriatî

beraber ders okur, hatta kendisine evleneceği erkeği de tercih edebilir.

Bizde Ev kadının da "hayır" olarak bir şey kabul edilemez. O, eşinin evinde hemen hemen tüm ev işlerine rehberlik eder, çocuklar tutar, yemek pişirir.

Bir tip kadını "hiçlik" olarak adlandırılabiliriz ki, o evde oturup hanımlık eder. O çocuklarını korur, böreklerini pişirir.

–Avrupalı, evine bakmayan ev hanımıdır. Ekin alanında çalışmıyor, hayvan gütmüyor–

O Avrupalı değil ki, dışarıda gezsin. Eğitimi olmadığından adi mütalaadan de yoksundur.

–Avrupalı kadının bebeğini de dadılar yedirir.–

Bu ne varlıktır ?!

Bu varlığın dünyada işi, rolü nedir?

Hiç!

Demek, ne batıya ne doğuya ait olmayan kadın tipleri de var.

Onlar için "ev hanımı" diyoruz. Onların işi sadece harcamaktır. Onlar bekar kalmıyor. Gıybet ediyor, kendini süslüyor, başkalarının gözüne girmek istiyor; süsleniyorlar. Onlarda birde kibar kadın adlandıranlar da var.

Kibar hanımın başı hep yapılıdır. Toplumda bu tip kadınları birleştiren önlemler de olur. Eski aristokratlar

hamamlarda görüşür dilerse, şimdiki kibarların görüş yerleri daha çeşitlidir. Onlar sürekli görüşür, haftalık maceralarından söz ediyor, yeni elbiselerini sergiliyorlar. Bu kadınlar, meclisi körüklemek, dikkati kendilerine çekmek için iğrenç yalanlar uydurur, kentteki flört öykülerini özel ilgi sunarlar.

Evet, artık aristokrat kadınlar hamamlarda değil, daha uygun toplumlarda buluşuyorlar. Esas görüş yerlerinden biri de yas ve düğün meclisleridir.

Ama bu "ev hanım" ların kızları başka bir alemde yaşarlar. Çünkü, onlar bambaşka bir nesli temsil ediyorlar. Bu ikrah doğurucu meclisler bu kızları boğuyor. O, artık modern dönemden, dünyada olup bitenlerden, ilim ve eğitimden haberdardır. Eğitimsiz meddahların gösterileri onun kalbini sıkıyor. O, bu toplumdaki kaçmak, kendi kimliğini izhar etmek istiyor. Ama nereye?

Hafifmeşrepli kadın meclislerinden çıkış yolu onu gece kulüplerine, barlara davet edilmiştir. Bu merkezlerde de oturup "karşılıksız cinsi av" bekleyenler vardır.

Ama boşluktan, hiçlikten bezmiş genç kız kendi kişiliğine, ahlakına ihanet etmek istemiyor. Ama ona din adına "yok", "olmaz", "bakma", "görme", "işitme", "okuma", "yazma", "düşünme" diyorlar.

Ana manasız, geçici bir ömür sürer. Sadece, onun parası var. O, iyi giyiniyor, süsleniyor ve kendi görüntüsü ile heyecan doğurmaktan başka fikri, mesleki yoktur. O,

74 Ali Şeriatî

hanımdır!

Hanımkız ise yıldızlı semaları seyrediyor, romantik hayallere dalıyor, cinsel krizden rahatsızlık geçiriyor. Duvarın öbür yüzünde ise başka bir alem var [olduğunu hep düşünüyor]. Bazen bir gazete bu dünyaya pencere olur. O, örümcek ağındaki sinek gibi çırpınıyor. Ona öyle geliyor ki, sadece kız doğması yüzünden gizli bir köşede kalmalı ve bir kimsenin yatak odasından, mutfaktan yatağa kadar uzanan meydana özgürlüğünü hiç olmazsa tatmalıdır.

O da ne yapsa kişi meclislerinden kenar kadın meclislerinde sohbetler kulak vermeli, gözyaşları akıtmalıdır. Çünkü dini meclislerin de çoğunluğu erkeklere aittir.

....

İSTİSMARIN FERYADI

Hurafe, cehalet, cehalet istismar için verimli bir zemin yaratıyor. İstismar çılgılık çekiyor:

- Özgür ol!
- Neden?
- Bu ne soru? Sen ki boğulur, her şeyden mahrum, özgür ol! Her şeyden özgür ol!

Ağır yük altında boğulmakta olan ruh ise sadece bu özgürlük hakkında düşünür bilir.

İlim ve bilgiye dayanarak, kendi toplumsal ve bireysel

özgürlüklerini anlayarak, insani kimliğini koruyarak özgür olmak mümkün mü ?! Ama kadın bir anda "özgür" olur. Çarşafını atıyor ve doğrudan aydınlar arasına katılıyor.

İstismar dünyasının en büyük kazancı da o oldu – **çarşafını atmış Müslüman kadın!**

Kendi aralarında ona tarif de verdiler: "Kadın – alınıp satılan bir hayvandır". Aristo'nun "İnsan-ı natık, yeni konuşan hayvandır" ta'rifi bile modernize edildi.

Güya, kadının ne ideali var, ne sosyal değeri var, ne de insani kimliği!

Avrupa tesirine düşmüş büyük bir Müslüman kentinin gazetesinde şöyle:

"On yıl boyunca güzellik salonlarının sayısı 500 kat artmıştır". Herhangi alanda % 10-15 artış mümkündür. Ama buralarda 500 kez ?! Yani eğer 10 yıl önce, örneğin, makyaja yüz bin lira harcanırsa, 10 yıl sonra bu rakam 500 milyona ulaşmıştır. Mesele şuradadır ki, iş sadece kozmetikteki alanı sıçrayışla bitmiyor. Tüm giysiler, aksesuarlar değişir. Kostümler, değerli kumaşlarla değiştirilir. Batı'nın bir oyunla doğuda ne kadar kazandığını düşünabiliyor musunuz ?!

Avrupalıların açtığı her bir ekonomik alan yeni harcamalar için yeni alanlar demektir. Alan değişiyorsa inanç, tip, ahlak, tarihi an'aneler de ortadan kalkıyor. Yatırımcı para hatırına kültürünü de yakıyor. Milli

76 Ali Şeriatî

giysisini Amerika'dan ve Avrupa'dan getirilen derilerle değişen doğulu kadın tüm topluma, aileye, okula, ahlaka, kültüre tepki gösteriyor.

Küresel değişiklikler doğu kadını sonbahar hazanı savuruyor. O, artık dünkü gibi yaşamak mümkün değildir.

Peki milli gayretini kaybetmemiş sermayedarlar, iş adamları nereye bakıyor?

Onların sadece dertleri vatanlarında kadının üzerinde milyonlar kazanmaktır. Eğer kadın dünkü gibi yaşamak istemiyorsa, onun bugününü Amerikalı veya Avrupalı neden kurmalıdır ?!

Franko dış kuvveti "lkede beşinci ayağı" adlandırır. İhtiyaç var mı bu "beşinci sütuna" ?! Hani doğunun modern dönemle ayağa kalkan mimarisi?

En azından, hani doğu kadınının modern giyimi?

Her şey, her şey Avrupa'dan gelmeli, kazanç da onların cebine akmalıdır!

Doğu erkeği hicabının vaktinin geçtiğini zamanında anlasaydı, Müslüman kadın göbeğini açmaz, daha uygun, daha medeni, daha dini giysiyle rtnrd!

Ne yapalım?

Peki bu duçar edildiğimiz fikir krizlerinden nasıl çıkalım?
Kim ne düşüp Risalet yükünü omzuna almalıdır?

Ne rf an'ane çerçevesinde uyumuş hanım kadında ve ne

de örf an'anelerden bıkip kendini yarı-avrupalı kalıbına girmiş hanım kııda böyle bir kuvvet bulunması bir türlü akla sığmıyor. Yolunun üstüne taş-koyarak "İslam budur" damgası ile gözden düşürölmüş bu hidayet, bu kurtuluş gemisini kim harekete getirebilir?

Her durumda, umut kalıyor, irtica/gericilikle de olsa dinini, iffetini korumuş Müslüman hanımlara. Bu hanımlar yeni insanlık özelliklerini anlayıp Avrupalıların maskesinden sezilen sinsî gözleri görebilselerdi, onların isteklerinin kadının istismarı üzerine kurulduğunu fark etselerdi iyi olurdu.

Akıllı kadınlar kendilerine sunulan eğitim programlarının, dükkan-pazarı bürümüş iffetsiz elbiselerin hangi ellerle örüldüğüne dikkatli etmelidir. Gericilikde eriyenlerin, Avrupalaşmakla teselli tapanların kişilik seviyesi malumdur. Ama toplum olarak kaydettik. sadece bu iki gruptan ibaret değildir. Üçüncü tabaka var. Onlar din ve mezheplerine sadık kadınlar ve anlıyorlar ki, durum böyle kalamaz. Onlar örnek, ideal sorgulamadadırlar.

Kimdir bu örnek?

FATİMA ALEYHİSSELÂM

Fâtıma, Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellemin dördüncü ve en küçük kızıydı. Bu ailede oğlan çocuğu kalmamıştı, o dönemde babanın otoritesi oğlan çocuğu ile değerişirdi.

Artık Arap kabilelerinde kadınların egemenlik dönemi sona ermiş, yönetim kişilerin emrine geçmiştir. **Putperestlikte tanrılar erkek, melekler ve putlar ise kadın olarak görülüyordu.** Kabileye aksakallılar başkanlık ediyordu. Ailenin büyüğü baba olarak görülüyordu. İster kabile, gerekse ailenin dini gibi babadan miras kalmış mezhep kabul ediliyordu. Bu nedenle herkes kendi tanrısının savunmalarının nedeniyle, Kur'an-ı kerimin sunduğu tek Allah'a karşı çıkıyordu.

Kabileler arasındaki sıkça rastlanan çarpışmalar erkek evladının nüfuzunu arttırıyordu. Kabile uğruna savaşmak hakkından mahrum olan kadın işte bu nedenle çok zayıf sosyal nüfuza sahipti. Kısacası, kadın erkeğin mülkü, erin oyuncağı, evin kölesi idi. Ailenin şeref ve namusunu korumak için bebek kızcığızı diri diri toprağa gömmek cahil Arabın en "başarılı" bulgusu vardı. Firdevsi bu vahşete işaretle diyor ki:

Kadın ve ejderha gömülse iyi,

Bu dünya onlarsız görünse iyi ...

80 Ali Şerati

Başka bir Arap şairinden böyle bir pasaj var,

Yaşatmak isterse baba kızını,

Öte tarafa tutsun ağlar yüzünü.

Ya karanlık, ya bedbaht eder,

İyisi, toprakta görsün izini.

Evet, işte bu nedenlerden Kur'an-ı Kerîm tüm bu gerçeklikleri "vahşet" olarak adlandırıyor:

"Onlar birine kız müjdelendiği zaman öfkelenmiş, yüzü kapkara kesilir; verilen müjdenin "kötülüğü" yüzünden kendi kavminden gizlenir. Acaba, o bebeği zillet içinde barındıracak, ya toprağa gömecek? Bakın, onlar hangi kötü hüküm veriyorlar! "

Çağdaş İslam popülisti doktor **Ayşe Abdurrahman** yazıyor:

"Bu facianın temel ekonomik faktörler oluşturmaktadır. Araplarda fakirlik korkusu vardı ". Bugün de çoğu sosyologların iddiası, kadına uygun yaklaşımı doğuran kabilenin nüfuzunun kaybedilmesi korkusu olup. Kabileler arası savaşlarda esir düşen kadınlar köle olur, biganelere erkeklere verilirdi. Kays b Asım'in tabirince, **"kadın başsız, el-ayaksız biri ile izdivaç yapabilirdi"**. Tüm bu faktörler temel ekonomi oluşturuyor. Çünkü esasen el emeğinden yararlanan sosyal kuruluşlarda erkek

kadından daha değerlidir. Kişi ne olursa olsun kabile başkanı da olabilir, ama kadın için böyle bir ihtimal yoktur.

Evet, kadının sosyal otoritesini sıfıra indiren en önemli faktör ekonomik faktördür. Baba ölür. Yalnız oğul varis olabilir. Babanın tüm eşleri, hatta oğulun kendi annesi ona soydan ulaşır. Kız ise soydan yoksundu. Çünkü o başka bir kabileye erkeğe gitmekle sahip olduğu mülkiyeti de kaybetmiş olabilirdi. Dikkat edin, bugün bu adetlerin kalıntıları yaşıyor. Bazı nesiller başka nesile kız vermez, oğullarını başka nesilden evlendirmez. amcağını amcaoğlu verilir, vesselam!

Vahşete bakın: kızları kendi tanrılarına kurban veren kabileler olup. "İsra" suresinin 31 ayetinde okuyoruz:

"Geçim endişesi evlatlarınızı öldürmeyin. Biz, onların da sizin de rızkınızı veririz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir suçtur "

Düşünüyorum ki, Kur'an bu korkunç facianın nedenini öne sürer. Daha sonra beyan olunur ki, bu – ahlaksız ve şerefsiz bir iştir. Ki bu şerefsiz iş ona daha çok uyan fakir tabaka arasında gayret ve mertlik gibi bozulurdu. Arap toplumunda sadece ve sadece erkek çocukları değerli görülürdü. Çünkü erkek servet kazanıyor, aileye arka duruyor, savaşlarda yer alıyor, nesil çizgisini devam ettiriyordu. Kız ise daima savunmada olur, bütçeye yük oluyordu. Kız, tavuk kadar uzağa gidebilir, o ailenin ayağına bağlanan taşa benzetilirdi. Kısacası, kız çocuğu

82 Ali Şeriatı

ailesi için ağır bir yük olarak görülüyordu. Bu ağır yük ne zaman kayıtsız/şartsız bir erkeğe eş olur ve kendi neslinden ayrılırdı. Demek, bir yol kalıyordu: çaresi onu ölümün kucağına vermek. Büyümeden gömmek.

O zaman oğlu olmayan erkeği "ebter", yeni "soysuz" diye bahsediyorlardı. Kafirler Hz. Rasûlu'llâh sallâ'llâhu aleyhi ve selleme de "ebter" demekten çekinmediler.

Böyle vahşi ortamlarda perde arkasından uzanan el devrimci bir titreyişle cehaleti ortadan kaldıracaktır.

İki iyi kişi – baba ve kız seçilir. Bu ağır yükü Muhammed (sallallâhü aleyhi ve sellem) çekmelidir, yeni değeri yerleştirmek içinse Hz Fâtıma aleyhisselâm kendisini gösterecektir.

NASIL?

Arapların en büyük kabilesi olan Kureyş sahip olduğu tüm iftiharını iki aileye – Beni-Ümeyye ve Beni-Haşime teslim etmişlerdir.

Beni-Ümeyye serveti, Beni Haşim ise görgü ve haysiyeti ile seçilir.

Bu nedenle kutsal Kâ'be' ye bu aile ve Kureyş şeyhi Abdulmuttalip hizmet gösteriyordu.

Abdulmuttalip vefat ediyor. Onun oğlu, Beni Haşim başkanı Ebu Talib'de bu kudret/zenginlik yoktur. O, o kadar fakirdir ki, evlatlarını komşular bakıma almışlardı.

İki aile arasında mücadele başlar ve Beni-Ümeyye Kureyş'in tüm ayrıcalıkları sahip çıkmak istiyor. Beni-Haşimde haysiyetini korumuş tek aile Muhammed sallâ'llâhu aleyhi ve sellem ailesidir. Abdülmuttalib'in torunu olan Hz. Muhammed sallâ'llâhu aleyhi ve sellem zengin, dul Mekke eşi Hatice ile aile kurmakla kendi toplumsal konumlarını daha da sağlamlaştırmıştır. Artık Hz. Muhammed sallâ'llâhu aleyhi ve sellem itibari ile tüm Kureyş'in ilgisini çekmiştir. Kimsede şüphe yok ki, Muhammed sallâ'llâhu aleyhi ve sellem Abdülmenafın aynası ve Beni-Haşim'in şeref muhafızı ve Abdülmuttalib'in haysiyetinin takipçisi olacaktır. Pehlivan cüsseli Hamza, itibarsız Ebu Leheb, Abbas, aynı zamanda kişilikli ve fakir Ebu Talib namzetliğe yaramıyordu. Tek aday nüfuzlu, servetli olan – Muhammed sallâ'llâhu aleyhi ve sellem Beni Haşim çizgisi ile – Kâ'be' ye reislik edebilirdi.

Şimdi herkes beklenti içinde bekliyor ki, Hz. Muhammed ailesinde doğacak erkek mesuliyetli işte veliaht olacak. Birinci nesil Zeyneb ve tüm umutlar boşa çıkıyor. İkinci nesil Rûkeyye, üçüncü Ümm-Gülsüm! Yine de beklenti! Üç kızın ardından Kasım ve Abdullah in doğması büyük sevince neden olsa da, bu bebekler çok yaşamıyor. Artık ana kocamaya başlamıştır. Artık onun yaşı altmışı görmüştü. Ömrü sona yaklaşan Hatice'nin yine de çocuğu olacak mı?

Evet, intizar son noktasına ulaşır. Son umut, son evlat ... ama yine de kız! Adını Fâtıma koydular.

84 Ali Şeriatı

Sanki sevinç hissi Beni-Haşimden Beni-Umeyyeye geçiyor. Düşman kâma (sevince) erdiğini zannediyor. **"Muhammed ebter oldu"** – diye bağıyor.

Kadir Allah! Talih yeni ve güzel bir yürüyüş yapıyor. Muhammed tufanlardan geçip, peygamber olur. Mekke, hem de Kureyş feth olunur. Onun risaleti tüm yarımada sarar. Kılıcı dünya imparatorlarını hizaya getirir. Onun bir elinde güç, öteki elinde peygamberlik vardır!

Bunlar Beni-Ümeyye, Beni Haşim için hesaba sığası değildir. O, artık peygamberdir. Onun Medine'deki başarısını hayal etmek zor değil. O, Abdulmenaf, Haşim, Abdülmüttalibden filizlenmiştir ağaç yok, Hira Dağı'nda nurdan oluşmuş varlıktır. O, tarihi sonuna kadar kaplayan bir sığınılacak yer!

Ve bu insanın dört kızı var. Bu kızlardan üçü hala onun kendisinden önce ölmektedir. Şimdi sadece bir çocuğu var, Fâtıma Annemiz!

Ailenin tüm İftihar Tablosu'nun, vahyinin varisidir. O, imandan, mücadeleden, düşünceden oluşmuş değerli bir ruhtur. O, insanlık tarihinin Abdülmuttalip soyunun yok, Hz İbrahim, Nuh, Musa, İsa tek varisidir.

"Biz sana Kevser verdik. Bu nedenle, Rabbin için namaz kıl ve kurban kes! Düşmanının kendisi ebter, sonsuzdur" (" Kevser "suresi).

Düşmanın kendisi soysuzdur! Onun on çocuğuda olsa, yine ebetrdir. **Sana ise Kevseri – Fâtıma'yı verdik.**

Devrim zamanın enginliğinden yükselir!

Bir kız ata değerlerine, aile iftiharına varis olur. Âdem'den başlayıp İbrahim'e ulaşan, İsa ve Musa özüne koşan, Muhammed salla'llâhu aleyhi ve selleme yetişen ilahi adalet zincirinin son halkası Fâtıma'dır!

Oğul bekleyen ailenin son kızı!

Muhammed talihin, kaza-kaderin hikmetini anlıyor. Fâtıma da kendi kimliğini bilir. Evet, bu okulun devrimi böyle olur. Bu mezhepte kadını bile tahliye ediyorlar.

İslam dininde izin verilmez ki, mescidde bir kimsenin cenaze defnedilsin. Yeryüzünün en büyük camisi – Mescid-Haram, yeni Kâ'be .

Bu cami Allah'ın heremi, genel kiblegah, İbrahim'in aleyhisselâm Allah emri ile restore ettiği bina, Hz Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellemin ortaklardan tahliye ettiği mekandır.

Tüm büyük peygamberler bu evin hizmetçisi olmuşlardır. Ama Ka'be'de kimseyi gömülmeğe olmazdı. Onu kurtarmak isteyen İbrahim'in de kabri orada değil. Onu Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem çıkardı, ama kabri Medinede'dir.

İnsanlık tarihinde sadece bir kişi Ka'be'de defnolunmuştur ve bu iftihara ulaşmış insan kadındır! Basit bir kadın, basit bir cariye. O, Hacer!

Allah Teala İbrahim buyurur: "Benim binamı bu kadının haremine yakın et". Şimdi ise milyonlarca ziyaretçi

Allah'ın Ka'be'si ile birlikte Hacer türbesini de tavaf ediyorlar.

İbrahim'in bu büyük ümmet içinden kendisine asker olarak bir kadını tercih ediyor, köle olan bir anneyi!

Evet, bu dinde kadın bile tahliye oluyor!

Şimdi ise bu Allah Fâtıma'yı seçmiştir. Peygamber ailesinin iftiharlarına sahip kız evladın can sevinci tahtına oturur. Bir toplumda ki, kız, sadece hayatta bastırılmakla paklanır. Bir toplumda ki, kızlar için en liyakatli odur. Fâtıma güneş gibi parlıyor. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem bu gidişatı anlıyor, **Fâtıma ise kim olduğunu biliyordu.**

Tarih Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem kendi küçük kızı Fâtıma ile muamelesinden hayrete geldi.

Fâtıma'nın odası Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem odası ile komşudur. **Fâtıma kendi kocası ile Mescid bir çatı altında yaşayan yegane kimsedir.** Bu iki evi iki metrelik bir ara ayırır ve pencereler karşı karşıyadır. Pencereler evden eve yol gibidir. Her sabah baba örtüyü açıp kızını selamlıyor. Sefere gittiğinde Fâtıma'nın yanına gidiyor onunla emanetleşip vedalaşır. **Fâtıma onu yola düşüren son kişi olurdu.** Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yolculuktan döndüğü zaman ilk sorduğu Fâtıma aleyhisselâmdı. Fâtıma'nın yanına gider moralini sorar. **Rivayete göre Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem Fâtıma'nın ellerini öpermiş.** Elbette, bu sahneler büyük bir sevgiden haber veriyor. **Kadına vahşi münasebetin**

hakemlik yaptığı bir dönemde baba kendi kızının ellerini öpüyor!

Bu, insanlık dışı ortama vurulan devrimci bir darbedir!

Hatta yakın arkadaşları şaşkırtan bu iş bir daha insanlığa mesaj gönderir ki, çirkin gelenek an'anelerden kurtulmak gerekir. Bu ilahi dersler erkekleri fir'avunçuluktan el çekmeye, kadınları kendi kimliklerini değerlendirmeye çağırıyor.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in Fâtıma'ya yaklaşımı sadece sevgi değil. Peygamber Efendimiz'in omuzlarında risâlet yükü vardır. O, şöyle buyuruyor:

– Dünyanın en üstün kadını dördtür: Meryem, Asya, Hatice ve Fâtıma;

– Allah onun sevincinden memnun kalıyor, eziyetinden öfkelenir;

– Fâtıma'nın sevinci benim sevincim, onun gamı benim üzüntüm. Kızım Fâtıma'yı seven beni sever. Fâtıma'yı sevindiren beni sevindirir, Fâtıma'yı öfkeli edene beni kızdırır;

– Fâtıma benim vücudumun parçasıdır, onu inciten beni incitiyor ...

Bu kadar tekrarın sebebi ne?

Niçin Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem bir bu kadar ısrar ediyor?

Niçin kendi muhabbetini tüm halka izhar ediyor?

88 Ali Şeriatı

Bu kırılğan sorulara tarih cevap verir. Babasının ölümünden sonraki birkaç aylık Fâtıma ömrü uygun aşkın sırlarını açıyor!

"BABASININ ANNESİ"

Tarih, genellikle, tüm dikkati büyüklere yöneltip, çocukları gözden kaçırıyor.

Fâtıma'nın çocukluğu tufanlar içinde geçti. Onun doğduğu gün hakkında çeşitli reyler mevcuttur. Örneğin, Taberi, İbn İshak bi'setden önce beşinci, Mürucuz-Zehab Mes'udi bi'setden sonra beşinci yılı, Yakubi ise bu iki tarihin ortasını belirtiyorlar. **Genel fikir şudur ki, Fâtıma Peygamber'e sallallâhü aleyhi ve sellem vahiy nazil olduktan sonra dünyaya gelmiştir.** Bırakalım bu konuyu tarihçiler kesinleştirsinler. Bizim işimiz ise Fâtıma'nın kimliğini incelemektir.

Kardeşleri küçük yaşlarda ölmüşlerdi. Ona ana bedeli kalmış ablasıyla Zeynep Ebil-Asa evlenip gitmişti ve Fâtıma bu ayrılığın acısını yaşıyordu. Öbür kardeşleri Rukiye ve Ümm-Gülsüm Ebu Leheb'in oğullarına varmışlardı. Ne ise, Fâtıma Mekke'de yalnız kalmıştı. Onun çocukluğu risalet çarpışmaları dönemine denk gelmektedir. Halkın uyanış yükünü omuzlarına almış **Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem düşmanlarla mücadele ettiği bir zamanda Fâtıma'ya vesayet ediyordu.** Fâtıma bebek olduğu için özgürce babasına eşlik ediyor ve onun kişisel hayatı yaşamadığını görüyordu. Daima

düşmanların hedefinde olan babayı yalnız bırakmaya Fâtıma razı olamazdı.

Fâtıma tanık olurdu ki, babasının sevgili, sevecen çağrılarına alay ile ele alınır. Ama Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemi yalnızlıkta bıkmayarak kendi işini sürdürüyor, cuz'i istirahatten sonra peygamberlik faaliyetini izliyordu.

Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in Mescid-Haramda hakaret edildiği, dövüldüğü sahneler tarihin hafızasına kaydedilmiş. O zaman babasından azıcık aralık durmuş küçük yaşlı Fâtıma izler, etraf durulunca babasına katılıp, eve dönüyordu.

Bir gün Mescid-Heramda secde halinde olan Peygamber'in başına koyun iç organlarını attılar. Bebek Fâtıma kendini babasına feda edercesine, küçük elleriyle yüzünü temizledi, okşamak gösterip, elinden tuttu ve birlikte eve döndüler.

Fâtıma'nın kendi kahraman, fedakar, aynı zamanda, yalnız babasına sadakatini görenler ona "ümme-Ebiha", yeni "babasının annesi" lakabını vermişlerdi.

Ablukadan Ebu Talib deresine [Şîb-i Ebî Talib] iltica etmiş aile kara günlerini yaşıyor, açlık ve susuzluk geçiriyordu. Ebu Cehil ve diğer Kureyş başkanları ilan yazıp Ka'be'de asmıştılar:

"Beni Haşim ve Beni-Abdümüttalible kimse iletişimde olmamalıdır! Onlara bir şey satmak, onlardan bir şey

90 Ali Şeriatı

almak yasaktır!

Onlarla izdivaca izin verilmiyor! "

Sözde bu zorluklar Hz Muhammed salla'llâhu aleyhi ve sellem ve onun yakınlarını şeylere teslim etmeliydi. Sadece Muhammed salla'llâhu aleyhi ve sellem'in dinini kabul edenler değil, Muhammed salla'llâhu aleyhi ve sellemi savunan her kişi ölüme mahkum edilmişti. Ama Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem'in etrafındakiler İslam'ı tanımasalar da, Muhammed salla'llâhu aleyhi ve sellem'in saflığına, doğruluğuna emindiler. Bu insanlar, Ali, İbn Ümeyye gibi nadan muhafazakârlardan çok üzerinde insanlardı. Ebu Cehil, Ebu Leheb'in etrafında görünen bu kalbi karanlık "aydınlar" ın tek amacı kendi sosyal konumlarını, varlıklarını-devletlerini korumak idi. Onlar, Peygambere sallallâhü aleyhi ve sellem, yoluna tabi olma onuru bulmuş Bilal, Ammar, Yaser, Sümeyye gibilerine verilen işkencelerden zevk alır, bezen ise riyakarlık göstererek ikili pozisyon tutuyorlardı. Asıl ve ilk Müslümanlar ise hatta "takiyye" (içindeki gizleme dönemi) tamamlandıktan sonra da kendi inançlarına sadık idiler.

Yeni iman ateşi ruhlarda parladığı, toplumda tehlikeli ayaklanmalar başladığı zaman her insan kendini denemek zorunda kalıyor. Bu anlarda insanın içindeki riya, korku, bencillik palazlanır. Bu üç yıllık ağır deneme meydanında olanlar Müslüman değillerdi, İslam'ı tanımıyorlardı. Sadece, büyük ilahi devrimin ağırlığından pay almış bu insanlar Muhammed salla'llâhu aleyhi ve

sellem, Ali, mülteci ashabla omuz omuza dayanmıştırlar. Aynı anda kentte rahat yaşamını sürdüren riyakar Müslümanlar kalmışlardır. Onlar bir adım uzaklıkta Müslümanların çektikleri üzüntüye sadece temaşa ediyorlardı. Üç yıllık ağır, dayanılmaz, ölümcül açlıkla dayanan iman sınavı!

Kendisi bu kuşatma olmuş Sad ibn Ebî Vakkas anlatıyor: **"Bir gece açlığın tesirinden o kadar takatsiz olmuşum ki, gecenin karanlığında ayağıma değinen yumuşak şeyi alıp yuttum. Bu olaydan iki yıl geçti, ama yine de bilmiyorum ki, yuttuğum ne idi! "**

Olaylar hakkında ayrıntılı kayıtlar da, uygun kuşatma sırasında Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ailesinin hangi meşakketler çektiği açıktır. Muhasaradaki tüm aileler Peygamber'e sallallâhü aleyhi ve sellem göre acı çekiyordu. Ama çocuklar, hastalar, yaşlılar kendi açlıklarını, sıkıntılarını Peygamber'den sallallâhü aleyhi ve sellem gizlediler. Bu, büyük bir aşkın ve imanın tezahürü idi!

Gecenin karanlığında dereye herhangi yolla getirilen erzaktan en az pay Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemin hanımı ve kızına düşerdi. Kuşatma peygamber ailesinden olanlar Hatice, Fâtıma ve kız kardeşleri idi. Peygamber sallallâhü aleyhi ve selleme peygamberliği geldikten sonra Ebu Leheb Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemin kızları olan gelinlerini erkek çocuklarına boşattırmıştı. Ama zengin olan Hz. Osman Ebu Leheb'in çirkin hareketine cevap olarak Peygamber sallallâhü

92 Ali Şeriatı

aleyhi ve sellem boşanmış kızı Rukiye ile evlenmişti. Rukiyye Hz. Osman'la birlikte Habeş diyarına hareket etti. Ama Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem diğer boşanmış kızı Ümm-Gülsüm sonradan, ağır da olsa, Ebu Leheb ailesinde yaşamaya anlaşmıştı.

Kuşatma daha da ağırlaşır. Ama Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem akide arkadaşları ruhtan düşmüyor. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ailesinin durumu daha ağırdır. Küçük yaştaki Fâtıma, yaklaşık 70 yaşındaki Hatice neler çekiyor ?!

Hatice bu üç yıllık kuşatmadan önce on yıl risalet azablarına katlanmış kadındır. Fakat o sabrını kaybetmez, her an yakınında olan ölümün gözüne dik bakıyor. **Müreffeh bir hayat sürmüş, tüm varlığını-devletini büyük amaç yolunda sarf etmiş muhteşem bir kadın sefaletin en üzücü anlarında mağrur görünüyordu.**

Bebek Fâtıma annesinden, annesi ise Fâtıma'dan tedirgin idi. Bu kız kendi ana babasını delicesine seviyordu.

Bir gün ablukanın son zamanlarında Hatice yatakta yatmış, Fâtıma ve Ümm-Gülsüm ise onun yanında oturuyorlardı. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem dışarıda yemek yiyorlardı.

Ölümünün yaklaştığını hisseden Hatice dedi:

- Çok istiyorum, ecel mühlet gönderse, bu günlerin sona erdiğini görünce, rahat ölürdüm.

Ümm-Gülsüm ağlar halde dedi:

– Bir şey kalmadı, anne. Üzülme

– And olsun Allah'a, kendimden tedirgin değilim. Hiçbir Kureyş kadını bana verilmiş olunan nimeti tatmadı. Dünyada hiçbir kadın bana verilen kerameti almadı. Bana sadece Allah Resûlü'nün eşi olmak iftiharını yeter.

Sonra kendi kendine fısıldadı: – "Allahım! Senin nimetlerini, lütuflarını sayamam. Senin katına yaklaştığım için mahzun değilim. Ama senin nimetlerine hak etmek istiyorum".

Artık ölüm bu eve gölge düşürmüştü. Aniden Hz Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yüzlerinde sevinç ve neşe çadıra doldu. Kuşatma dönemi sona ermişti! Hatice bu özgürlüğü kendi gözleriyle gördü. Peygamber salla'llâhu aleyhi ve sellem Kureyş üzerinde ilk zaferin sevincini yaşadı.

Ama tarihin çarkını döndürmek için gönderilmiş bir insanın çehresinde konfor ve lezzet intibasını bilmezdi. O, ardışık iki darbe alır. **Ebu Talib ve Hatice kuşatmadan az sonra birbirini ardına dünyaya veda ediyorlar.**

Hazreti Muhammed'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Ebu Talib büyötmüş, onun ilk sevgi ihtiyaçlarını ödemişti. Ona arka olmuş, Hatice ile aile kurmasında yer almıştı. Hatta üç yıl kuşatma Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem omuz omuza durmuştu. İşte bu nedenlerden Hz Muhammed salla'llâhu aleyhi ve sellem diğer peygamberlerin acı akıbetinden amanda kalmıştı. Evet, son ve dirayetli hamisini kaybetmişti! Yirmi beş yaşındaki

94 Ali Şeriatı

genç ağır yetimlik, çobanlık hayatından sonra 40–45 yaşındaki servetli, en önemlisi aşk dolu yürekli Hatice ile hayat kurmuştu. **Hatice, Muhammed salla'llâhu aleyhi ve sellemin tüm kayıplarını, hangi noktada olursa olsun, temin eden kutsal bir kadındı.**

Peygamberliğe erdikten sonra meşakkatlerle dolu yolda ilk vahiyden başlayarak son nefesine kadar adım adım Efendimizi izleyen, ona derd ortağı olan, aşkını, gücünü, servetini feda eden kadın dünyasını değiştirmişti. Peygamber ilk desteğini, Fâtıma'nın annesini kaybetmişti!

Peygamber düşmanların acımasız saldırıları karşısında yalnız kalmıştı. Kentte Ebu Talib, evde ise Hatice yoktu. Fâtıma "babasının annesi" lakabını şimdi daha çok fark ediyordu. Ablaları Evlendikten sonra Fâtıma annesinin eteğine yapışıp derdi:

– Anneciğim, ben hiçbir vakit bu evi terk edip başka eve gitmek istemiyorum. Ben senden ayrılmak istemiyorum.

Hatice tebessümle cevap verirdi:

–Bu Sözleri herkes diyor, biz de vakti ile demişiz. Bırak, henüz vakti gelsin!

Fâtıma ise ısrar ederdi:

–Yok, Ben babamı asla yalnız koymayacağım, hiç kimse beni ondan ayıramaz.

Hatice yavaşça kulak asardı.

Artık zaman geçti. Fâtıma hissediyor ki, onun karşısında

ciddi görevler var. Artık bu yükümlülükler çocuk arzusu değildir. Fâtıma babasının böyle bir da'vetle çıkış yaptığını duyduktan sonra daha ilkesel bir tutum tuttu. Efendimiz şöyle buyurdu:

– Ey Kureyşliler, kendinize gelin. Ben Allah karşısında sizin ihtiyaçlarınızı ödemedeyim! Ey Abdulmenaf çocukları, sizi Allah karşısında muhtaçlıktan kurtarıcı olmayacağım.

Ey Abbas, ey Safiyye! .. Ey Fâtıma, servetimden istediğini alırsın, ama Allah için borçlarını ödemeye acizem!

"İlginç!" – Düşündü Fâtıma. Babasını gördü ki kimlerle bir sırada ona başvuruyor! Bu ilgi zaman "asla evlenmeyeceğim!" Gibi çocuk iddialarına ciddi renk veriyordu. Artık, Fâtıma kendini mes'ul tutar!

Onun hayatının ilk yılları peygamberlik yılları ile örtüşmektedir. Fâtıma peygambere yardımcısı olmaya layık evlattır. Fâtıma'nın mes'uliyetini ana-baba da hissediyor. Ömrünün son günlerinde Hatice içini dökerek diyor ki:

–Kızım, Benden sonra neler yapacaksın? Evli olan öteki bacılarından rahatım. Ama sen! Sen benim sevgili yavrum, karşıdaki meşakatlere nasıl dayanacaksın ?!

Fâtıma ise sanki risalet yükünden omzuna pay almış bir kişi olarak diyor:

–Rahat Olun, beni düşünmeyin!

Putperestlik Kureyş'in tuğyanını artırmıştı. Müslümanlar

96 Ali Şeriatı

vurabilecekleri darbeyi vurdular. Ama bu işkenceler müslümanlara ruh kuvveti verir. Dinin acısını çekmekten sevinç duyanlara Fâtıma da katıldı. O, "Peygamberin kızı" gibi daha fedakar, daha iftiharlıdır.

Ebu Talib'in ölümünden sonra düşman atını dörtnala koşturmaya başladı. Peygamber'in sahabelerinden bir grubu Habeş diyarına sığınırldı. Diğer bir grup işkenceler altındadır. Şimdi yaşı elliye ulaşmış Muhammed salla'llâhu aleyhi ve sellem kendi kızı Fâtıma ile birlikte yaşıyor.

Olduğu kadar kendi işlerini görürlerdi. Perde arkasında çalışmalar yapılıyordu. Artık Peygamber'in evinde bir çocuk da var. O, Ali'dir!

Evet, Ebu Talib oğlu Ali öyle çocukluktan Fâtıma'nın yanında olmalıydı, Peygamber'den sallallâhü aleyhi ve sellem terbiye almalıdır. Bu insanların kaderi çok benzer.

Tarih kendi işini görür. O, çok sessiz anlarda, sakin bir şekilde, düşüncelerde putperestliğin belini kıracak tufanlar hazırlar. Sabah ise bu tufanlar cuşa gelip, ırkçılık ve milliyetçilik, saray ruhanilerinin yalanlarının, bir sözle, şehvet ve kan imparatorlarının köküne balta çalmalıdır. Bu fırtına tüm batıl beşeri adetleri ortadan kaldırmalı, insanı kemâle yükseltecek değerler yaratmalıdır. Bu tufanın dalgaları özgürlük, eşitlik, uyanıklık, sevgi getiresidir. Tarih meb'us olmuş son peygamberin silsilesini her birinin sırtında tanıklık heybesi olan varislerle devam eder. Fâtıma hakikat yolunda işkenceleri

afiyet edecek ilk varisdir. Tarih ise Ali'ye ihtiyaç duyuyor. Böylece, cahiliyet kirlerinden lekelenmemek, ilk vahyin nüzulunda katılmak için Ebu Talib oğlu Ali, amcası oğlunun evine girer. O, peygamberliğin ilk makamlarına şahittir. Ali ilk dönemin azablarına teşvik, sanki Bedir, Uhud, Hayber, Feth, Huneyn sahneleri için hazırlık yapar. Nihayet, Ali Fâtıma ile insanlık için örnek olacak bir aile kuruyor ve İbrahim yolunu onurla devam edecektir.

HİCRET

Son olarak, Mekke'nin on üç yıllık mücadeleleri, işkenceler ve kuşatma sona erdi. Fâtıma çocukluk döneminin başlarından itibaren evde, şehirde, kuşatma cahiliyet cephesinden darbeler alan babasını küçük elleri ile korumakla, okşamakla gösteriyordu. Göç başladı. Müslümanlar Medine'ye göç etti. Habeşistan'da olan Rukiye ve kocası Hz. Osman da Medine'ye geldi. Sıkıntı dönemi sonunda Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ve Hz. Ebu Bekir Mekke'yi gizlice terk ettiler. Ama Fâtıma'yı ve kız kardeşi Ümm-Gulsumu izleyen düşman onlara ulaşabildi ve zorla attan düşürdüler. Fâtıma ciddi zedelense de, kız kardeşi ile Medine'ye ulaşabildi. **Bu kişi (Hüveyrat bin Nakid) sekiz yıl sonra Mekke'nin fethi sırasında kendi çirkin yaptığının cezasına ulaştı. Onun cezasını Ali aleyhisselâm verdi.**

Medine'de hayat devam ediyordu. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem cami ve mescide yakın ev inşa etmişti.

98 Ali Şeriatı

Sonra "**kardeşlik anlaşması**" denilen tören yapılır. Herkes bir kişiyle kardeşliği söz etti. Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem kardeşi kim olacaktı?

Elbette ki, o, Ali ile kardeş oldu!

Ali aleyhisselâm bir Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem ile omuz omuza duruyor, daha bir adım ona yaklaşıyor.

Ali'nin annesi Fâtıma, bir zaman Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem annelik yapmış ve saygı göstermişti. Ali'nin babası Ebu Talib, Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem koruyucusu olmuştu. Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem Ali'nin babası Ebu Talib'in evinde büyümüşü. Ali ise Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem evinde, Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem terbiyesini aldı. Fâtıma ile beraber Hatice'nin eteğinde gençliğine ulaştı. Ali, Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem hem amcaoğlu, hem evlat idi. Şimdi kardeş olmuşlardır. Ali'nin bu yaklaşım son noktaya ulaşmasına tek adım kalmıştı.

Fâtıma aleyhisselâm ahdine sadık kalmıştı. Onun için elçilik yapmış Hz. Ömer ve Hz. Ebubekir'in teklifini ret edildikten sonra herkese anlaşılmıştı ki, Fâtıma'nın özel bir kaderi var ve Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem bu işte onunla istişare edecekti.

Fâtıma aleyhisselâm, Hz. Ali ile beraber büyümüşü. Onu kendisine kardeş, babasına aşık pervane biliyordu. Her iki genç vahiy nurunda büyümüş, cehalete

bulaşmamıştılar. Birbirlerine karşı hangi hislerle yaşıyorlardı?

İman dolu iki kalbin karşılıklı münasebeti hakkında konuşmak çok zor!

Peki, ne için Ali susuyor?

Fâtıma'nın artık (çeşitli tarihçilerin kaydına göre) ya 9 ya da 19 yaşında. Bana öyle geliyor ki, Ali Fâtıma'nın kendini babasına vakıf ettiğini, "babasının annesi" olmak yolunu tercih ettiğini görüyordu. Çünkü Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem bu yola bağlı Fâtıma'yı ondan nasıl ayırt olurdu?

Ama durum ani değişiyor. Peygamber ömründe ilk kez genç kızla evlenir. O, Aişe'dir. Fâtıma yavaş yavaş hissediyor ki, Âişe artık hem Hatice'nin, hem de Fâtıma'nın yerini alabiliyordu. Ali aleyhisselâm da Aişe'nin gelişi ile herhangi bir fırsatın oluştuğunu duyuyor, ama ... ama Ali'nin hiçbir şey yok! Fakir. Çocukluktan Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in hizmetinde olan, mücadele yolu geçen gencin neyi olabilirdi?

Tüm bunlara rağmen, o, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in yanına gelip, bir kenarda oturdu ve başını eğmiş sustu. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem sordu:

– Ey Ebu Talib oğlu, bir işin mi var?

Ali o kadar utanç çekiyor ki, sadece bir kelime

100 Ali Şeriatı

söyleyebildi:

– Fâtıma ...

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ise hemen «merheba!» Buyurur.

Ertesi gün mescidde Ali'den soruyor ki, bir şeyin var mı? Ali aleyhisselâm bir şeye sahip olmadığını bildirir. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem sorar:

– Bedir savaşında sana verdiğim zırh nerede?

«Duruyor», – diye Ali cevap verir.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem o zırhı istiyor. Ali aleyhisselâm koşarak, gidip zırhı getiriyor. Peygamber talimat veren bir zırh satılsın. **Zırhı Hz. Osman 47 dirheme alır.** Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ashabı toplayıp, hutbe ve onun ardınca evlilik hutbesini okur. Sonra Ali ve Fâtıma'ya salih mirasçılar/nesiller arzu ediyor. Hurma dolu tabaklar getirilir. Düğün meclisi kurulur.

Fâtıma'nın Çeyzine bakınız, el değirmeni, ahşap kasa ve bir de kilim!

Hicretin 2. Yılı– muharrem ayının başında Ali aleyhisselâm, Medine kenarında bulunan Kuba mescidinin yanında ev bulup Fâtımayı–Zehrâ aleyhisselâmı o eve aktarıyor.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ve Ali'nin amcası, büyük mücahit kahraman Hamza iki deve kesip, Medine cemaatine şölen verdi. Namazdan sonra Peygamber

sallallâhü aleyhi ve sellem Ali aleyhisselâmın evine gitti. Bir kap suya Kur'an âyetleri okuyup, ikisine içirtti. Sonra kendisi bu su ile abdest alıp, Ali ile Fâtıma'nın başına serpti. Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem gitmek isteyince Fâtıma hıçkırıklara ağıladı. O, ilk kez olduğunu, babasından ayrılıyordu.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem onu sakinleştirerek dedi:

– Seni imanda en güçlü, ilimde en bilgili, ahlakta en güzel ve en yüce ruhlu bir kimsenin yanında emanet bırakıyorum.

Artık "Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem emaneti" kendi hayatının ikinci bölümünü yaşıyor. Hayat bu aileye zorluklar hediye etmek kararında..

Zeyneb Mekke'de tüccar Ebul-Measın evindedir. Bir zaman Ebu Leheb'in gelinleri olmuş Rûkiyye ve Ümm Gülsüm ise artık Hz.Osman'ın evinde yaşıyorlardı. **Fâtıma'nın göçtüğü evde ise tek servet aşktır.**

Ali'nin evinde zor koşullar devam ediyordu. Fâtıma zamanki tek mes'uldur. Ama bu kez babası yok, Ali karşısında mes'uliyet taşıyor. Fâtıma güzel anlıyor ki, Ali Allah ve O'nun yolunda cihad etmekten başka bir şey düşünmüyor. Fâtıma böyle bir kişinin eşi olmanın mes'uliyetini güzel anlıyor.

O, değirmen döndürür, ekmeği pişiriyor, ev işi yapıyor, su taşıyor. Ali bebeklikten çileler içinde büyümüş Fâtıma'nın

yine de bin bir azap katılaştığına baktıkça sıkılır.

Bir gün tatlı dille Fâtıma'ya:

**– Zehrâ, kendisini o kadar incitirsin ki, yüreğim sıkılıyor.
Belki, babandan yardım için bir hizmetçi istesek mi?**

Fâtıma fırsat bulup babası ile görüşmeye gidiyor.
Efendimiz sorar ki,

–kızım, hayırdır?

Fâtıma kendi isteğini diline getirmeye utanır

"Geldim seni göreyim", – deyib eve döner.

Ali'ye diyor ki, kastettiği sözleri söylemeye utanıp. Ali kendisi Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yanına gidip durumu konuşur. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem buyurur:

– Ben size savaş esirini bağışlayabilirim. Bu esirler satılır ve bu para açlık çeken halka dağıtılıyor.

Ali Efendimize teşekkür edip eve eli boş döner. Gece düşer, eşler kendi evinde bugünkü durum hakkında düşünürler. Ama Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem de aynı rahatsızlığı geçiriyor.

Birden kapı dövülür ve Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem odaya girer. Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem Fâtıma'yı soğuk odada, ince bir parçaya bürünmüş, uzanmış görüyor. Bu parçanın ona tam boy vermediğini de yani kısa. Efendimizin gözünden kaçmaz. Onların kalkmak istediğini görüp buyurur:

– Kalkmayın! Benden istediğinizden daha üstün bir şey hakkında bilmek ister misiniz? Bu sözleri bana Cebrail öğretmiştir:

"Her namazdan sonra 10 kere" Sübhanallah ", 10 kere" elhamdülillah ", 10 kez" Allahu ekber ".

Yatağınıza girdiğinizde 34 defa "Allahu ekber", 33 defa "elhamdülillah", ve 33 kere "Sübhanallah" deyin.

Fâtıma bir sonraki ders alıyordu. O, bu dersi bebeklikten okumuştı. Ama bu seferki sadece bilgi almak değildi. Bu "**Nasıl olmalı**" dersi vardı! "**Fâtıma**" olmak kolay değildi. Artık Fâtıma Ali'nin de azablarına ortak oldu. Fâtıma peygamberlik ve imamet arasında bir halka olmuştu. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem Fâtıma'yı ne kadar sevirdiyse de, kendi öğrencisinin ilahi görevler karşısında çektiği eziyetlerini ortadan kaldırmakta o kadar aciz idi.

Evet, Fâtıma sürekli öğrenmekte idi. Hüseyinler doğuracak bu pak ağacın ışığa, havaya, gıdaya olan ihtiyacı tükenesi değildir.

Hizmetçi yerine ilahi kelimeler veridi!

Soru: bu makamı kim şuurla anlayabilir? Sadece Ali ve Fâtıma ilahi kelimeleri her şeyden üstün tutup, bu kelimelerle yaşayabilirlerdi. Bu söz yağış daim yağmalı ve bu iki susamış fidan gelişmeliydi.

Şelale sesiyim fidanlar için,

**Rahmet tek gökyüzünden yağar, için
Yetmez aşık ne kim afiyet edebilir,
İçin, bu susuz diyardan göçün.**

Yeryüzünde bu iki aşıktan da fidan olan kimdir?

Evet, Ali gibi cengaver bir an olsun dilinin altında Allah'ın zikrini terk etmiyor.

Soruyorlar ki, Sıffin savaşında da zikri unutmamıştın? Cevap verir ki, hatta Siffeyn gecesi de!

Bu tesbihler, zikirler Fâtıma'nın adı ile bağlıdır. Çünkü hizmetçi isteği yerine Fâtıma'ya **"gelinlik hediyesi"** edilmiş bu ilahi kelimeler başka kimsenin adı ile bağlanabilmiş olabilir ki ?!

Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem kendisi kalkıp geldi, hediye verdi ve gitti!

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem sevimli kızı Fâtıma'ya çok ciddi bir tutum gösteriyordu ve bunu Rabblerinden öğrenmişti. Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem kadar sıkıntı çeken peygamber yoktur. O, Allah'ın sevgilisi olduğu gibi, mes'uliyeti de büyüktü.

Bir kez Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem Fâtıma'nın odasına girer. Kapıdan asılmış desenli perde dikkatini çekmektedir. Bir kelime söz etmemiş geri döner.

Fâtıma bu dönüşün nedenini anlıyor. Tövbe yolunu da bilir. Perdeyi açıp Peygamber'e sallallâhü aleyhi ve sellem

gönderir ve sorar, onu satıp parasını fakirlerle paylaşsın. Böyle bir ciddiyet ne içindi?

Efendimizin öbür kızı Zeynep koca evinde zenginlik, refah içinde yaşadığı, Rukiye ve Ümm-Gülsüm hiçbir maddi sıkıntı görmediği halde Fâtıma'nın yaşam tarzı bambaşkadır.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in Fâtıma'ya yönelik duyarlı yaklaşımı büyük ilahi mes'uliyet nişanesi idi.

Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem buyurur: "**Fâtıma, çalış, yarın ben senin (ahiretin) için bir iş [sıkıntı] göremeyeceğim**".

Dikkat edin! Bu İslam'la toplumumuzdaki İslam arasında farka bakın!

Rivayet ederler:

"Hüseyin için gözden akan bir damla yaş, cehennem odunu söndürür; deryalarca, gökler dolusu günah olsa, başıslanır; Ali ile dostluk günahları sevaba çevirir ".

Böyle anlaşılıyor ki, günahattan sakınanlar aptaldır ?!

Kıyamet günü "neyi" sevaba çevirecekler ?!

Başka bir rivayette Allah Teâlâ'nın şöyle buyurduğu beyan edilir:

"Ali'yi sevenler bana karşı isyan etseler de, Cennettedirler; Ali'ye düşman olanlar bana itaat etseler de, cehennem ehlidirler "(?).

106 Ali Şeriatı

Ey insanlar!

Ahirette iki sorgu, iki hesap–kitap yoktur. Ali'nin hesabı ile Allah'ın hesabı arasında fark yoktur. Dikkat edin, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem gibi ilahi kimlik Fâtıma'ya ahiret vaat etmiyor! O, defalarca kızının dikkatine iletiyor ki, kendisi "Fâtıma" olmalıdır. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in kızı olmak güven yaratmamalıdır. Bu yakınlıktan dünyada kullanıp kemale ulaşmak gerekir. Ahirette akrabalık, taraftarlık yoktur. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem kimseyi Cennete "arka kapıdan" geçiremez.

Fâtıma bu gerçekleri anlar. Kendisi çalışmamış bir insanın şefaate ulaşması, birilerinin hürmetine başışlanması İslam'da yok, putperestlik adettir.

Ben sadece sadece Peygamber ve imamların, hatta doğru kişilerin de şefaatinin gerçek olarak kabul ediyorum. Hatta inanıyorum ki, Hüseyin şehadeti günahları affettirmek gücündedir. Ama bir şartla ki, bu günahların içinde bir devrim baş versin, o kendi insanlık kimliğini çirkinlikten çıkarsın. Böyle devrim insanın vicdanını uyandırıp, onu kötü adetlerden uzaklaştırsın.

Kerbela kahramanı Hür İmam Hüseyin aleyhisselâmın şefaati ile Cehennemden kurtulur. Çünkü kendini değiştirebilir!

Fâtıma aleyhisselâm Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem'in şefaati ile Fâtıma olur. Çünkü şefaate kurtuluşun liyakat etkenidir. Sadece araç yok! İnsan kendisi

şefaatchiden şefaati almalı, kaderini değişmelidir. Yeni insan kendi karakterini öyle düzenlemelidir ki, affa layık olsun. Şef'i kişi (şefaata veren, bağışlattıran) insana **Sıratıan geçmeyi bu dünyada öğretir.** Hüseyin aleyhisselâm o kişiye şefaata eder ki, bu kişi Hüseyini severek, onun okulundan ders alıp, insan olsun. Böyle olmasa, göz yaşında günahı eritecek hiçbir kimyasal tesir yok!

Fâtıma aleyhisselâm Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem in örneğiydi. Hatta Hz. Rasûlu'llâh sallâ'llâhu aleyhi ve sellem de Allah katında kendisinden özgür değildi. O, her sözüne, her hareketine göre Allah'a cevap vermelidir.

Bir gün Kureyş'ten olan bir kadın hırsızlık yapıyor. Onun eli kesilmelidir. Çok saygın şahsiyetler bu hükmün değişmesi için Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem şefaata istiyorlar. Efendimiz sallâ'llâhu aleyhi ve sellem bu teklifi kabul etmiyor. Bu adamlar Üsame bin Zeyd'e başvururlar. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem Üsame'yi nasıl sevdiği tarihte gereğince kaydedilmiştir. Üsame Peygamber'e sallallâhü aleyhi ve sellem konuyu açar. Efendimiz buyuruyor:

– **Benimle konuşma, Üsame. Eğer bu işi Fâtıma yapmış olsaydı, kanun ve hükmün gereği eli kesilecekti!**

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ne için Fâtıma'yı örnek verdi? Çünkü Fâtıma aleyhisselâm tarihin dört seğilmiş hanımlarından birisidir. Neden bu seride Fâtıma

108 Ali Şeriatı

aleyhisselâm sonucudur? Son ... Çünkü sonlandırıcı kamilliyin nihayeti. Meyve, ağaç organları silsilesinin sonu olduğu gibi!

Meryem İsa'yı doğurduğu için İsa aleyhisselâmdan daha değerlidir.

Asiye, Musa aleyhisselâm terbiye ettiği için Musa'dan daha değerlidir.

Elbette ki, Hatice de Muhammed için daha değerli idi.

Ya Fâtıma? Fâtıma aleyhisselâm kimin için daha değerlidir?

Ali ve Fâtıma aleyhisselâm Medine'den uzak Kuba köyünde yaşıyordu. Bu köy Medine'nin güneyine doğru 8 km'de idi. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem hicret ettiği zaman şehre dahil olmadan önce, bir hafta burada kaldı. Ondan üç gün sonra Mekke'yi terk eden Ali aleyhisselâm, işte burada Peygamber'e sallallâhü aleyhi ve sellem ulaşmıştı.

İlginç tesadüftür. Ali ve Fâtıma aleyhisselâm yeniden Kuba'ya dönerler. Bir süre sonra burada kendilerine ev inşa ederler. Ali ile Fâtıma'nın müşterek tarihi işte burada başlıyor. Sonraları şehre gidip, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem duvar-duvara ev inşa ederler.

"Peygamber Camii", "Peygamber evi" gerçek Şiiler için oldukça hassas mekanlardır.

Ali ve Fâtıma aleyhisselâmın yakında olmaması Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem için çok zor

oluyordu. Çocuk yaşlarından ciddi mücadeleler olgunlaşmış Ali aleyhisselâm için ev, konfor adında mevhumlar önemsizdi. Fâtıma aleyhisselâmın de kaderi oldukça meşakkatli geçmişti. Bu insanlar ruhen yetkinleşmektedirler ve hiçbirinde, ahiretini adi hayata değiştirecek özellikler görünmüyor. Onların evine kendi tatlı sözlerle, nevazışleri [iltifat] ile sevinç getiren sadece Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem idi.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem onların doğasına güzelce haberdardı. Efendimiz biliyordu ki, **"onu sevenler için olağan hayat yoktur ve bu sevgi özü bir hayattır"**. Bu nedenle, Ali ve Fâtıma'yı aleyhisselâm yanına getirip tıpkı kendi odası gibi, kapısı mescide açılan bir ev inşa ediyor.

Karşılıklı iki pencere sanki konuşan kalptir. Baba ve kız kalbi. Bu pencereler her sabah karşılıklı açılır.

Her sabah pencereden selam, tebessüm,

Her akşam gözlenir sabah gelen gün.

Bu pencereye işaret ile tarihçiler bildirirler ki, Hz Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem her gün Fâtıma'yı aleyhisselâmı yoklar ve ona selam verirdi.

İlginçtir ki camide, sırf Fâtıma aleyhisselâmın odası, Peygamberin sallallâhü aleyhi ve sellem odası ile duvar-duvara komşu olmalıydı? Sanki, bu öyle sadece bir otağdır, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ailesinin

odası!

Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem ailesinde Ali ata, Fâtıma anne, Hasan ve Hüseyin – oğul, Zeyneb ve Ümm-Gülsüm ise kızdır.

Kur'an ve hadislerde sözü edilen "itret" ve "Ehlibeyt" – tüm çirkinliklerden paklanmış değerler, hem de Kur'an gelecek nesillerin emrine verilmiş iki yadigardır.

Şimdi Medine'de mescitte Aişe'nin evi ile duvar-duvara bu ev durur ve onun benzersiz semeresi vardır.

Diğer bir tarih başlanır. Yeni doğan yıldızlar yeni ufuklar açıyor. Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem için hayatın manası: İslam için hüccet, insanlık için her şey!

Hicretin üçüncü yılı Hasan aleyhisselâm doğar. Medine kendi Peygamberinin sallallâhü aleyhi ve sellem sevincini bayram ediyor. Efendimiz hayatında ilk kez, son en ağır, meşakkatli on altı yıl sonra tatlı duygular taşır, ruhsal yorgunluğu sakinleşir.

Fâtıma'nın evi şevkle doludur. Aile kendi ilk çocuğunu kucağına aldı. Kulağına ezan-kamet okunur, kesilmiş saçı ağırlıkta gümüş sikke Medine fakirlerine dağıtılıyor.

Bir yıl sonra Hüseyin aleyhisselâm dünyaya göz açıyor. Artık Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in iki erkek torunu var. Kaza-kaderden onun kendi iki oğlu Kasım ve Tahir çocukken ölmüştü. Demek, onun oğulları Fâtıma'dan olmalıymış. **Onun neslinin devamı Fâtıma'ya ithaf edilmiştir.**

Ali de Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem dizisinden kenarda kalmamalı idi. Ali, Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem'in devamıdır. O, ruhen Efendimizin sallallâhü aleyhi ve sellem varisidir. Kendisi Efendimize ait olmakla birlikte, onun soyunu sürdürmelidir. Bu iki ruh sanki aşı olmuştur. Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem'in zürriyetinde Ali'nin, Ali zürriyetinde Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem'in huzuru vardır. Şimdi her ikisinin huzuru iki masum bebeğin şahsında aşikar oldu. Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem bu iki simada üç insan görür: Ali'yi, Fâtıma'yı ve kendini.

Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem Allah'a şükreder ki, Ali ve Fâtıma aleyhisselâmdan olan bu iki erkek çocuğu ona canından bildirdi. Tüm sahabeler bilir ki, Fâtıma aleyhisselâm – en küçük çocuk, hem de en değerli evlattır. Bu kız hatta Ali'den, oğuldan, kardeşten daha azizdir.

Muhammed salla'llâhu aleyhi ve sellemi Ali'ye bağlayan nedenler çoktur: her ikisi Abdülmuttalib'in torunlarıdır; Sekiz yaşından başlayarak Ali'nin babası Peygamber'e baba, annesi ise anne olmuştur; Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem 25 yaşından küçük Ali'nin evinde gençliğe ulaşmıştır; Ali, çocukluktan 25 yaşına kadar Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in evinde yaşamıştır; Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem Ali'ye baba, Hatice ise anne olmuştur. Böyle bir bağlılığa kim tesadüf etmiştir ?!

Ali, İslam'a ilk iman etmiş, Peygamber'e sallallâhü aleyhi

112 Ali Şeriatı

ve sellem beyat elini ilk uzatmış kişidir. Sonra sürekli olarak ölüm gününe kadar zorluklarla yüz yüze durmuştur.

Bi'setden, yani peygamberlikten önce Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem altı-yedi yaşındaki Ali'yi beraberinde Hira Dağı'na götürür, derin düşüncelere gark olduğu zamanlar yanında bulundururdu. Hira Dağı'nda ilahi fikirlere kapılarak gezinen Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yanındaki çocuğa sadece ay tanıklık edebilirdi.

Ali'nin sekiz-on yaşındayken ilk kez o, Peygamber ve Hatice'nin dudak altında bir şeyler diyerek eğilip kalktığını gördü. Onlar, sanki elini görmüyorlardı. Nihayet, Ali sorar:

– Ne yapıyorsunuz?

Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem buyurur:

– Namaz kılıyoruz. Ben İslam dinini halka ulaştırmaya me'mur oldum. Onları Allah'ın birliğine ve kendi peygamberliğime çağırmalıdır. Ey Ali, seni de davet ediyorum!

Ali bu evde muhabbet içinde yaşamış bir çocuk olsa da, o Efendimiz düşünmeden kabul etmez. Onun imanı önce aklına, sonra da kalbine yol bulmalıdır. Aynı zamanda onun kendi yaşına uygun görüşmesi var:

– İzin verin de, babam Ebu Talib'le görüşeyim, sonra kararımı söylemek için gelirim.

Sonra uyumak için odasına kalktı. Ama bu davet 8-10 yaşındaki çocuğu rahat bırakmıyor. Sabaha kadar gözüne uyku gitmiyor, düşünür. Onun düşüncelerinden kimse haberdar değildir. Ama sabah erkenden Peygamberin sallallâhü aleyhi ve sellem odasının eşğinde Ali'nin ayak sesleri duyuluyor. Peygamber'e sallallâhü aleyhi ve sellem müracaatla kendi tatlı, çocuklar, mantıklı sesiyle diyor:

– Ben dün düşündüm. Gördüm ki, Allah beni yaratırken babam Ebu Talib'e danışmadı. Demek, babamla bu konuda danışmam yanlıştır. Bana İslam'ı öğretin.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem dedi, o tekrar etti ve "kabul ediyorum" dedi. Bu yeminden, ahitten sonra bütün hayatı boyunca Allah'a saygı duydu, Peygamber'e sallallâhü aleyhi ve sellem vefalı oldu, halka hizmet etti, ruhunu temiz bıraktı. O Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem gönülden bağlı olduğunu ve bunu herkes biliyordu. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ise kalbinden çıkan Ali'ye bağlanan görünmez bağları daha iyi hissediyordu.

Bir gün Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem şöyle bir soru karşısında kaldı: **"Senin için kim daha azizdir, kızın Fâtıma, yoksa onun kocası Ali?"**. Efendimiz bu kaçınılmaz, ani soruya kalbindeki ilişkiye uygun cevap bularak tebessümle dedi: **"Ali, Fâtıma benim için senden daha değerli ve sen benim için Fâtıma'dan daha ezizsin!"**. Şimdi ise en aziz Fâtıma ve en aziz Ali'nin hayat semeresi olan Hasan ve Hüseyin vardır!

114 Ali Şeriatı

Tarih Hz Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem irade ve kudretinden konuşsa da, fatihler onun kılıcı önünde diz çökse de, düşman onun gazabından tir tir titrese de, o, küçük bir muhabbet dalgasından halimleşir, heyecana gelir.

Korkunç Huneyn savaşında düşman bir yumruk gibi birleşip Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellemi yok etmek istediği zaman Müslümanlar 6 bin esir alıyor. Düşmanlardan biri söyler: **"Ey Muhammed, bu esirlerin arasında senin halaların, dayıların var"**. Sonra bir kadın (Hz. Şeyma) sordu: "Ben Peygamberinizin süt kardeşiyim". Efendimiz sorar: "Delilin nedir?". Kadın ısırtığını gösterip diyor: "Çocukken seni kızdırdığım için ısırmıştın." Geçmiş anılar Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem o kadar tesir etti ki, ağladı ve şöyle dedi: **"Kendi payımı, tüm Abdulmuttalip evlatlarını başıslıyorum. Sabah camide olun, namazdan sonra isteğinizi yüksek sesle söyleyin. Biz kendi kararımızı söyleriz. Elbette ki, diğer aşiretler bana itaat ederlerse "**. Ertesi gün bu manevi tedbir oldu ve herkes serbest bırakıldı. Hatta hakkından geçmek isteyenler de razı edildi.

Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem ailede de böyle idi. Dışarıda şövalye, siyasetçi, kumandan, evde ise sevecen baba, yumuşak karı, samimi ve sade bir insan! O dönemde kadınlar "dayak dilini" daha sık görürlerdi. Ama Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem ailede böyle bir dilden habersizdi. O, hiçbir kadınına el kaldırmamıştı. **Sadece bir kere kadınlarından çok incindiği zaman**

onlardan küsüp eve gitmemişti. Bahçedeki saman deposunda yer hazırlayıp birkaç gün [bir ay] orada yaşadı. Ama bu hareket imanlı kadınlara çok tesir etti. Genellikle, fakirlikten oluşan söylentiler ortadan kalktı. Çünkü Allah Teâlâ onlar için iki çıkış yolu koymuştu: ya boşanıp dünyayı seçmeli, ya da Peygamber ve fakirliği tercih etmeli idiler. [Tahrim Suresi] Yalnız bir kadın razı olmayıp, dünyaya üstünlük verdi. Üstünlük verdiği dünya onu yakında ölüme kavuşturdu.

Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem kendini insanlar arasında tuhaf, sıradışı göstermeye çalışmazdı. Aksine, kendini çok basit gösterirdi. Hatta Kur'an-ı kerimde onun bu özelliği beyan edilir: **"Ben de sizin gibi insanım, ama bana vahiy nazil olur"**. O, tekrar tekrar söylerdi ki, gaybdan haberim yoktur, sadece bana söyleneni bilirim.

Bir gün bir kocakarı onun yanına gelip soru sormak istiyor. Ama Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem hakkında önceden oluşmuş tasavvurlar onu öyle heyecanlandırır ki, dili tutulur. Bunu fark eden Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem nazikçe kadına yaklaşır elini onun omzuna koyuyor ve tatlı bir dille halini soruyor:

– Anne, ne oluyor? Ben koyun sağan bir Kureyş kadınının oğluyum.

Evet, Efendimizin sallallâhü aleyhi ve sellem kalbi çok kırılğan ve samimi hislere sahiptir. Bazen o evde kendini o kadar düşük tutuyor ki, hatta çok yaşlı olmasına

116 Ali Şeriatı

rağmen Aişe'nin duygularını kolayca anlar.

Fâtıma'nın ellerini öper. Nasıl da sevgiyle konuşuyordu:

– **"Ali bendendir, ben Ali'den; Fâtıma benim vücudumun bir parçasıdır "**.

Şimdi ise Hasan ve Hüseyin!

İlahi, Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem, bu iki bebek ile nasıl muamele ediyordu!

O, evladcanlıdır. Özellikle de, hep oğlan diledi. Kızını bu günkü kişilerin hesaba sığmayacak derecede seviyor. Şimdi bu kızın iki oğlu var. Efendimizin sallallâhü aleyhi ve sellem bu iki çocuğa yaklaşımı herkesi hayran bıraktı. Onlar dünyaya geldiği andan başlayarak, Hz sallallâhü aleyhi ve sellem sürekli onları kontrol eder.

Bir gün odaya girer, Fâtıma ve Ali'nin uykuya daldıklarını görür. Hasan açlıktan ağlar ve evde bir şey yoktur. Efendimiz baba ve anneyi uyandırmaz. Bir kab alıp kendisi bahçedeki inekten süt sağıp Hasan'a içirir, çocuğu sakinleştirir.

Bir kez Fâtıma'nın kapısından geçerken Hüseyin'in ağladığını duyuyor. Geri dönüyor, tüm vücudu titrer halde Fâtıma'yı azarlıyor:

– **Bilmez misin ki, onun ağlaması beni nasıl üzüyor?**

Zeyd oğlu Üsâme anlatıyor ki, bir gün Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem işim olduğu için kapısını

çaldım. Kapıyı açtı. Onunla konuşurken fark ettim ki, abasının altında bir şeyler gizler. Şaşkınlık beni sardı. Sordum: "Ya Resulallah, o nedir?". Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem abasını açtı. Gördüm ki, Hasan ve Hüseyin koynundadır. Muhabbet ve heyecandan sesi titrediği halde onlara **"Bunlar benim oğullarım, kızımın oğulları. Allah'ım! Ben onları seviyorum, sen de onları sevenleri sev! "**

Zehrâ ve Ali'nin çocuklarının nazarında Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem hem baba, hem anne, hem dost, hem veli, hem de, sadece, oyun arkadaşıdır. Bu bebekler anne babalarına oranla daha samimi, onun yanında daha özgürdürler.

Bir gün cemaat namazda secdenin uzadığını hissediyorlar. Hep ihtiyarları dikkate alıp böyle anlarda hızlı hareket eden Peygamber neden secdeyi uzattı, diye düşündüler? Namazdan sonra sebebini soruyorlar. Buyuruyor ki: **"Secde sırasında Hüseyin belime binmişti. Evde belime binmeyi öğrendiğinden, burada da aynı şekilde hareket etti. Bekledim ki, kendisi inip gitsin "**

Evet, Peygamber Fâtıma, Ali, Hasan ve Hüseyin'e olan sevgisini tüm halka izhar ediyor. Bu nedenle herkesin gözü önünde **Fâtıma'nın elini öpüyor**. Minbere kalktığı zaman bu ailenin ona ne kadar yakın, aziz olduğunu beyan etmektedir. Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem açıkça şöyle dua ediyor: **"Allah'ım, onları sev, onların sevinci benim sevincim, benim sevincim ise Senin sevincin! Onların canını yakanlar – beni üzerler, beni**

incitenleri sende incit! "

Böyle bir olağanüstü bağlılığın sebebi nedir?

Bu nedeni her şeyden önce bu ailenin kaderinde aramak gerekir.

Efendimiz sallâllâhu aleyhi ve sellemin vefatından sonra ilk kurban Fâtıma'dır. Fâtıma'dan sonra Ali, sonra Hasan, daha sonra Hüseyin ve ... nihayet, Zeyneb!

Hicretin beşinci yılı Hüseyin'den sonra Zeynep dünyaya gelir. İki yıl sonra ise bir sonraki kız - Ümm-Gülsüm. Bu isimler Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemin kendi kızlarının isimleridir.

Evet, Fâtıma aleyhisselâm Peygamberin sallallâhü aleyhi ve sellemin her şeyini değiştirir ve onun tek kimsesi olur.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemin kızları Zeynep, Rukiye, Ümm-Gülsüm vefat ederler. Hicretin sekizinci yılı oğlu olur - İbrahim doğar. Ama o da vefat eder. Efendimizin tek çocuğu kalır: Fâtıma!

Fâtıma ve oğulları!

İşte "Ehlibeyt"!

Şimdi Hasan ve Hüseyin Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemin yaşam sevincinin ve o, tüm zamanını bu bebeklere ayırır. Evden çıkıp bir yere giderken bu iki bebekten biri, ille de, onun kucağındadır.

Böyle bir husus, Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem camide minberde konuşuyor. Herkes dikkatle dinler. Bu

arada evlerinin kapısı mescide açılır, Hasan ve Hüseyin Üzerlerinde kırmızı gömlek kapıdan görünürler. Yürüyüb düşüyorlar. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem gönlü onlara yöneliyor. Efendimiz görür ki, onlar yürümekte zorluk çekiyor, yürüyemiyorlar. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem dayanamayıp ayağa kalkıyor. Acele minberden indi, ikisini kucağına alır ve yeniden minbere çıkıyor. Cemaatin bu işten dolayı şaşırınları görüp, sanki sohbeti kestiği için kendini kınıyor. Diyor: **"Allah Teala doğru buyurmuştur: "Sizin mallarınız ve çocuklarınız sadece fitnedir ". Çocukların yürüyemediğini görüp güç getirmedim, sözümü yarıda sakladım, onları aldım "**.

Hüseyin'e iltifatı ise haddi aşıyor. Efendimiz onu omzuna alıyor, onunla oynuyor. **Uzanıp onu göğsüne oturtur, "ağzını aç" diyor, öpücüklerle dolduruyor.** Heyecandan titreyen bir sesle diyor:

"Allah'ım, onu dost tut, ben onu dost tutuyorum".

Bir gün kendi yakınları ile pazardan geçerken, Hüseyin'i kendi yaşıtları ile oynarken görür. İleri gelip, torununu yakalamak istiyor. O ise, o taraf-bu- taraf koşarak oynuyor. Son olarak, Efendimiz onu tutuyor, bir eliyle başını, öbür eliyle çenesini tutup öpüyor ve diyor:

"Hüseyin bendendir, ben Hüseyin'den. Allah'ım, Hüseyin'i seveni sev ".

Efendimizin yakın adamlarından biri bu sahneyi inceledi diyor:

"Benim de oğlum var, ama bir kere de onu öpmedim".

Efendimiz evlada karşı soğuk bir tutum hakkında duyup diyor:

"Mihriban/şefkatli olmayan kimse sevecenlik görmez".

Günler birbirini takip ediyor. Fâtıma aleyhisselâm hayatının en tatlı anlarını yaşıyor ve geçtiğimiz acıları sanki unutuyor.

Hayber savaşı olur. Yahudilerin Fedek bağları Hz Peygamber'e sallallâhü aleyhi ve selleme verilir. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem bu bağları kızı Fâtıma aleyhisselâma verir ve ailedeki fakirlik kısmen ortadan kalkıyor.

Mekke'nin fethi başlanır. Fâtıma güçlü babası ve kahraman kocası ile Mekke'ye yola düşüyor. O, İslâm'ın en büyük zaferinin tanık olur. Doğduğu şehrin manzaraları acılı-tatlı anıları canlandırır. Mescid-Haram, acı olaylar, baba evi, kız kardeşleri, Ebu Talib'in ve annesi Hatice'nin mezarları ...

Zafer dolu bir gelecek!

Babasına karşı düşmanlıklar yavaş yavaş azalır, onun gölgesi yarımadayı sarar. Kocasının Bedir, Uhud, Hendek, Hayber, Mekke'nin fethi, Huneyn ve Yemen'de çaldığı darbeler Kıyamete kadar ins ve cinnin ibadetinden üstün tutulur.

Azapla dolu hayatın yegane verimi olan çocukları babasının, kendisinin soyunu devam ettirecek, "Ehlibeyt"

i tamamlayıcısıdır.

Evet, Fâtıma sanki tüm sıkıntılarının ve faziletlerinin ödülünü almıştır. Onu en çok sevindiren şu ki, bu çocuklar babasının kalbini, gönlünü ferahla doldurmuşlar. Onüç izdivacdan sadece Mısırlı cariye Peygamber'e sallallâhü aleyhi ve sellem İbrahim'i vermişti. İbrahim ise süt çocuğu zamanında öldü. Şimdi bu boşluğu Hasan, Hüseyin, Zeynep ve Ümm-Gülsüm doldurur. Acılık başka bir şey görmemiş insan hayatın tadını hissetmeye başlar. Özellikle yaşı altmışı geçmiş babanın evlada olan his ve ihtiyacı daha fazladır.

Ailede sevecen hayat hüküm sürer. Fâtıma aleyhisselâmın çehresinde tebessüm görünüyor. Onun ailesi mutluluk içindedir.

Ama bütün bunlar tufandan önce kaçınılmaz olan sessizliktir. Tufan ise kopmaktadır.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yatağa düştü ve bir daha kalkamadı. Çehreler değişti, Medine'ye keder/karanlıklar çöktü. **Siyasette, iman ve ihlas da Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellemle gitti.** Kardeşlik ilişkileri kırıldı, kabile yeminleri canlandı. Artık Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem ferman vermiyordu. Ali aleyhisselâmın peşini adam takip ediyordu. Hz. Aişe ve Hz. Hafsa babalarını çağırırttırır. Dün mihrapta Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yerinde Ömer duruyordu, bugün ise Ebubekir'in sesi duyuluyor. Üsamenin savaşçıları, hatta beddualara

122 Ali Şeriatı

rağmen, çergeye/topluca dizilmiş halde duruyor. Topluluğun başkanı – bayrağını eline almış Usameye karşı itiraz sesleri yükseliyor.

Perşembe. Efendimizin gözlerinden sel gibi yaş akıyor. Buyurur:

– "Kalem ve kağıt verin bir şey yazdırayım ki, yolunuzu şaşdırmayasınız".

Tartışmaya düşürüp vermediler, dediler ki: – "sayıklıyor. Kur'an var, başka yazıya ne gerek ?! [Neden]

"Artık Hz sallallâhü aleyhi ve sellem konuşmuyor", diyor Fâtıma aleyhisselâm ,

"Aişe'nin odasındadır. Başı Ali'nin dizleri üstedir. Dudakları kapanır. Benimle gözleriyle konuşuyor. Ben dayanamıyorum. O, benim babamdır, ben ise onun "annesi".

O, bu şehirde beni bu insanlarla yalnız koysa ne olacak?

Gözünü benden çekmiyor. Herkesten çok beni merak ediyor. Ne çektiğimi yüzümden okur. Bana kalbi yanıyor. Gözü ile işaret ediyor ki, başımı yüzüne yakınlaştırıyorum. Kulağıma diyor ki, bu ölüm hastalığıdır, ben gidiyorum. Başımı kaldırıyorum. Bu musibet beni üzüyor. Babamdan sonraki musibet kalbimi parçalıyor. Çünkü ne için bu sözleri sadece bana diyor?

Ben ki, onun ölümü karşısında en aciz, en üzüntülü keşiyim. Ama o hala gözlerini bana dikip. Sanki, bebek tek ona muhtaç olduğumu hissedip, diyor:

"Kızım, benim ailemden bana ilk gelecek, ilk bana kavuşacak kişi sensin! Yoksa bu ümmetin kadınlarının yöneticisi olmak istemiyor musun? "

Ne büyük teselli!

Bu musibet odunu başka hangi müjde soğutabilir?

Sağol, baba!

Fâtıma'yı nasıl yatıştırmak gerektiğini iyi biliyorsun. Bu nedenle, bu haberi bana verir. Şimdi ağlamaya, mersiye demeye gücüm oldu:

Çehresine buluttan yağmur isteyen kişi,

Yetimlerin sığınağı, aşka baş eğen kişi ...

Aniden babam gözlerini açıyor:

"Kızım, bu ki, Ebu Talib'in bana verdiği sır. Kızım, sır okuma, Kur'an oku, oku ki:

"Muhammed ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Eğer o ölürse ya da öldürülürse, siz mi döneceksiniz? "

Daha sonra sanki kendi kendine mırıldandı: Büyüklük taslayarak serkeş, zorba diktatör güç ve iktidar sahipleri için Cehennemde devamlı ikamet yeri mi yok?

Sonra devam etti: **"Kim ahiret evini istiyorsa, yeryüzünde çirkinlik ve alçaklık yapmasınlar ..."**

124 Ali Şeriatı

Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem yazmaya koymayan siyasiler teklif ettiler ki, yazmak istediğini sözlü desin.

Efendimiz kırgın halde bakıp dedi:

– **Benim sahip olduğum, beni davet ettiğinizden üstündür. Ben size üç vasiyet ediyorum:**

"Öncelikle, müşrikleri Arap adasından çıkarın. İkincisi, kabilelerin temsilciliğini benim kabul ettiğim gibi yapın. Üçüncüsü, ... "(sessizlik).

Herkes ihtiyarsız Ali aleyhisselâma baktı. Ali aleyhisselâm ise derin düşünceler içindeydi. Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem sustu, gözlerini bir noktaya dikmişti.

Onlar gittiler. [Bir gidiş gittiler]

Üzüntüden feryat ettim ... **"Baban için bu günden o yana sıkıntı yok"** dedi ve dudakları kapandı.

Vah diyen, kızını, bebeklerini öpen dudaklar kapandı. Bir süre bize baktı, sonra gözlerini kapadı.

Başı Ali'nin göğsü üste idi. Elini kıran bir sessizlik içindeydi, sanki Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem önce o ölmüştü. Aişe ve diğer kadınlar onun başına toplandılar.

Aniden dua için açılmış elleri yanına düştü. Dudakları kıpırdadı. Her şey tamam oldu.

Dışarda çığlık koştular. Şehir korku ve tereddüt içinde ağlıyordu. Hz. Ömer feryat diyordu: "Peygamber ölmedi;

o, İsa gibi göğe çıktı ve yine gelecektir. Kim derse ki, "Peygamber öldü" münafıktır ve boynunu vuracağım. "

Birkaç saat geçti. Sakinlik oluştu. Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer'in geldiğini gördüm. Hz. Ebubekir babamın yüzündeki örtüyü açtı, ağladı, gitti. Diğeri de gitti.

Ali, Peygamberin sallallâhü aleyhi ve sellem gusül ve kefen işi ile meşgul oldu. O, babamın pak bedenini yıkıyor, ağlıyordu. Onun üzerine su, kendi canına od döküyordu.

Halk kendi Peygamberini kaybetmişti. Ben ve Ali ise her şeyimizi! Birden bana öyle geldi ki, bu şehirde, bu dünyada garip kalmışız.

Her şey bir anda değişmişti. Yüzler dönmüştü. Sadakat yerine siyaset gelmişti. Kardeşlik antlaşması okuyanlar uzaklaşmış, yeniden zengin-fakir üveylik geri oluşmuştu.

Babamın ölümünden daha ağır bir gerçeklikle yüz yüze durmuştuk. Medine hile ve fitnelerle dolmuştu.

Büyük Amcam Abbas rahatsız oldu, gelip Ali'ye dedi:

– Elini ver, sana beyat edeyim. Koy bilsinler ki, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem amcası Ali'ye beyat etti. Aile üyeleri de sana beyat eder. Yoksa ...

Ne "yoksa"? Olmaya başkalarında da bir tamahı mı var?

Ali aleyhisselâma dedi ki, yarın bileceksin. Ali aleyhisselâm tehlike hissediyordu. Ama bu his ani oldu.

126 Ali Şeriatı

Kalbinde ayrı bir hesap vardı. Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem Ali için baba, öğretmen, kardeş, dost, peygamber, bir deyişle, her şey vardı. O, bu dışarıda olup bitenleri düşünmek istemiyordu. O Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem gusül vermekle, ben çocuklara bakmakla meşgul idik.

Hasan'ın yedi, Hüseyin'in altı yaşındaydı. Zeynep beş, Ümm-Gülsüm ise üç yaşındaydı. Peygamberden sonra bu çocukları hoş vakitte beklemiyordu.

Sakife'de Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in yakınları (yine) toplanıp halife seçmek isteğinde idiler. Hissettiler ki, Mekke mühacirlerinin (Kureyş) kendi planı var. Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Ebû Ubeyde kendilerinden birisi olsun istiyorlardı. Sonuçta, bu toplantıda Sakife'de Hz. Ebubekir seçildi.

Fâtıma aleyhisselâmın iztirablarını kimsenin kavramaya yetenekli değildi. Fâtıma'nın babasına muhabbeti sadece evlatlık muhabbeti değil ve o, öz babasını aşikâne seviyor. O "babasının annesi" ve tüm zorluklarda onun onun arkadaşı olup. Efendimizin sallallâhü aleyhi ve sellem vefatından sonra o tek zürriyet, evin tek sütunu, evlatlarının annesidir. Fâtıma aleyhisselâm dünyaya geldiği zaman artık ne anasının serveti, ne de ailede sevinç vardı. O zaman Hatice yaşı altmış beşi geçmiş ihtiyar bir kadındı. Henüz Fâtıma'yı dünyaya getirmemişken önce risalet yükü onun belini eğmişti. Cahiliye, kölelik, putperestlik bu aile için zindana dönüşmüştü. Yaşamını Muhammed sallallâhü aleyhi ve

sellemın aydınlık yoluna feda eden Hatice tatlılıkla o zaman, ortamın zehrini içdi. O, Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellemın risaletine meşguldü. O zaman Fâtıma aleyhisselâm anne ve babasına iltifatına muhtaç olduğunu hissediyordu.

Hayatını dosta karşılıksız, feda eden kimse kalben ona yaklaşır. Bu zaman dost da onun ihtiyacına cevap verir. Ama dostluk ve aşk farklı mefhumlardır. Fâtıma aleyhisselâmın babasına sevgisi sadece dostluk değil. Bu sevgi çok ağır sınavlardan iftiharla eski bir sevgidir.

Babası kendi yurdunda garip idi. Onu her yandan cehalet kılıçları çalıyordu. Bir yandan vahiy heyecanları, bir yandan vicdan ve aşk tufanları, diğer yandan akrabaların azapları, yalnızlık ve dağların, göklerin sahip durmadığı emanet yükü! O, bütün bu azap yağmuru altında halkın arasına çıkıyor, Safa tepesine tırmanıp cahil halkı korkutuyor, üç yüz otuz kaç puta tapan cahiller arasında özgürlük nidası çekiyor, günün sonunda yorgun, yaralı, mahzun halde eve dönüyor. Fâtıma aleyhisselâm şehrin nefret dolu sokaklarında babasını adım adım takip ediyor. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yıkıldığı zaman kuş yuvadan düşmüş yavrusunu koruduğu gibi Fâtıma aleyhisselâm babasından koruyor. İnce parmakları ile babasının çehresindeki kan izlerini temizliyordu.

Fâtıma aleyhisselâm Allah kelamı taşıyan babasına kendi çocuksu kelimeleriyle rahatlatıcı oluyordu. Birinden döndüğünde zaman onu yalnız karşılıyordu. Üç yıllık

128 Ali Şeriatı

ablukada acı çeken ve babasına okşayarak onlardan biraz rahatlatmaya çalışır.

Sonradan yalnız kalmış babasına annelik yapıyor, onu kendi sevgi halesine sarardı. Ali aleyhisselâmın evine gitmekle fakirlik ve şeref yolunu seçer. O, kendi çocukları ile üç oğul, üç kız kaybetmiş babasının gönlünü sevindirir. 18, veya 28 yıllık ömrü boyunca Fâtıma aleyhisselâm kalp bağları ile babasına fedai olmuştur.

Şimdi ise ölüm araya ayrılık düşürüyor. Fâtıma ve peygamberle yaşamak zorundadır. Bu darbe zayıf vücutlu Fâtıma aleyhisselâm için çok üzüntü verir.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemın ölüm yatağında sadece Fâtıma'ya yönelmesi tesadüf değildir. Fâtıma'ya aleyhisselâm yakında kavuşacaklarını demekle onu rahatlatmıştır.

Ama Fâtıma aleyhisselâm ikinci sarsıcı darbeyi alır. Bu darbe önceki darbe gibi şiddetli olmasa da, onun kadar derindir. Belki de, daha derin! Bu darbe birincinin ardından, ara vermeden vurulur: Peygamber sallallâhü aleyhi ve selleme, Ali yok, başka biri halife seçildi! Her şey açıktır. Öyleyse neden veda haccından dönerken Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem Gadir-Humda Ali aleyhisselâmın vilayetini, yönetimini kabul etmişti?!

Niçin öyle bu seferde, bu olaydan sonra on iki kişi pusuda kalkıp, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemi ve Ali'yi katletmek istiyor?

Bu kast Gadir –Humdaki ilanla alakasız değildir. Çünkü seçim sırasında meydana gelen olaylar rastgele olmuyor. Neden bu on iki kişi gözaltı edildiğinde onların isimleri açıklanmıyor?

Ki bu olay sıradan bir olay değil. Ne için çok tehlikeli savaştan yaşı geçmiş Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem tüm yaşlılarla savaşa gittiği halde Ali aleyhisselâmı Medine'de tutar? Ali'ye derki:

"Harun'un Musa yanındaki makamını benim yanımda tutmak istemiyorsun?"

Çünkü benden sonra peygamber yoktur. "

Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem ne için ölüm yatağında iken ordusu intikam için Rum'a göndermek istiyor? Neden Hz. Ebu Bekr, Hz. Ömer bu savaşa itirazlara rağmen 18 yaşındaki Üsame orduya başkanlık ettiriyor?

Neden topluluğun çabuk yola çıkması için mani olanlara lanet ediyor?

Ama böyle bir dönemde Ali ile kalmak istiyor?

Ona kağıt–kalem verilmiyor?

Niçin üçüncü vasiyette susuyor?

Ne için kendini namaza gidemediğinde Ali'yi çağırıttırıyor?

Ama kızlarının uyarısı ile Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer hemen geliyorlar?

130 Ali Şeriatı

Bunu gören Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem her üçünü görevlendiriyor!

Neden?

Neden vefatı yaklaştıkça daha çok tekrarlıyor:

"Fitneler karanlık geceler birbir yaklaşıyor ...".

Ali, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in defnini yapıyor. Ashabın büyükleri ise Ali'nin hakkını, hukukunu defnediyorlar. Camiye dönerler ve halife kendi hutbesini okur. Ali, ise Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in boş kalmış odasından Fâtıma aleyhisselâmın odasına döner ve yirmi beş yıllık karanlık, üzücü bir yalnızlık başlar!

Fâtıma aleyhisselâm için sanki her şey çökmüştür. Benzersiz acılar pahasına başa gelmiş bir şato, sanki aniden harabeye dönüşmüştür.

İslam'ın kaderi Sakifede atanması gerekliydi. Bu mecliste Ali aleyhisselâm, Hz. Selman, Hz. Ebuzer, Hz. Ammar, Hz. Mikdad radiya'llâhu anhüm ve bu gibi sadık insanlar yer almıyor!

Şimdi bu insanlar Fâtıma aleyhisselâmın evinde toplanıp. Onları Ali aleyhisselâma bağlayan nedir?

Onlar ne Evs ne Hezrec kabilesindedir. Medine'de adresleri, aşiret bağlılıkları yoktur. Onların bir bölümü Hz. Selman (İrani), Hz. Ebuzer (sahralı) gibi yabancılar, Hz. Ammar gibi annesi Afrikalı siyah köle, babası Yemenli kimsesizler, hurma satan Hz. Meysem gibi basit insanlardır.

Ali aleyhisselâmın ışığına toplananlar!

Bu insanlar Hz Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem azizleri idiler. Şimdi ise Ali' aleyhisselâmdan başka umut yerleri yoktur. Ali aleyhisselâm kendisi de yalnızlıkta onlardan farksızdır. Otuz birkaç yaşlı bu genç fakir ve desteksizdir. Savaşlar kahramanı, ilim ve takva örneği olan bir insan bugün sakin durmuştur.

Bir ruh kendi döneminin seviyesinden çok yüksek olursa yalnız kalır. Güzelin varlığı ister istemez çirkinin varlığını sıkıntıda koyuyor. Bu insan ne kadar tevazu gösterse de, çevredekiler ona karşı çıkıyor. Bu ruhun gerçek yüceliği etraftakileri sıkıyor ve ona tesir gösterilen kitlenin seviyesine insin. Ali aleyhisselâmın küçültülmesine gayret gösterenleri de işte onun yüceliği rahatsız ediyordu.

Dolayısıyla, muhacir ve ensarın düşmanı olan Beni-Ümeyye "**Ali namaz kılmıyor**" – diye avam kütle arasında propaganda yapıyordu. Beni-Ümeyye Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem hısımlarıdır, Ümmü'l-Mü'mininin Ebu Süfyan'ın kızıdır.

Ali aleyhisselâm caminin mihrabında katledildi. Dediler ki: "**Ali namaz kılıyordu ki, mescide girdi?**" Ne büyük kin, ne derin cehalet! Bu düşmanlık Ali aleyhisselâmı Bedir, Hendek savaşlarında vurduğu darbelerine kahpece cevaptır.

Başka bir ilginç nokta da var. Bu savaşlarda Ali' aleyhisselâmdan kuvvet alıp Beni-Ümeyye ile savaşanlar

132 Ali Şeriatı

de Ali aleyhisselâma karşıdır. Çılgın zafer ruhiyeleri geride kaldı. Araya sessizlik çöküp. Bir zaman Ali aleyhisselâmın darbesinden şevk alanların kalbinde, kendileri farkında olmadan, haset yaşandı.

Hayber savaşında eline bayrak alıp saldırıya geçen Hz. Ebubekir yenilgiyle geri dönüyor. Hz. Ömer de muvaffak olamıyor. Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) buyuruyor: **"Sabah bayrağı o kişiye vereceğim ki, hem o, Allah'ı ve Resulünü sever, hem de Allah ve Resulü onu seviyor"**.

Ertesi gün bayrak Ali aleyhisselâma verilir. Ali eşsiz kahramanlıkla kaleleri birbiri ardına fethediyor.

Bedir ve Uhud savaşlarında kendini daha üstün bilenler cesaret gösteremediği takdirde, Ali aleyhisselâm savaş meydanlarında şimşek gibi çakıyor. Huneyn savaşında kendisini Ali' aleyhisselâmdan üstün tutanlar kaçtığı zaman Ebu Süfyan kahkaha çekerek, onları alaya koyuyor: **"Bunlar böyle kaçıyor Kızıldeniz'e dökülecekler"**.

Ama Ali aleyhisselâmın şecaati düşmanda kin, dostta haset yaratıyor. İşte bu nedenle de eski dostlar artık düşmanlarla omuz omuza. Artık dost düşman, düşman dost muhtaçtır. Ali aleyhisselâmın azametini hakaret edilir. Bu hakaret Ali aleyhisselâmın faziletlerini görmezden gelinmeye başlanır. Onlar saman çöpünden dağ düzerler.

Ya Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer bu süreçte nasıl yer alıyor?

Onlar Ali'nin hakkını kendilerine özgü bir yöntemle gasp ediyorlar. Ali' aleyhisselâmdan söz düşende ki:

"Ali? Evet! Ama o, hala delikanlıdır! ";

"Ali? Evet! Ama o, savaşçı ve siyasetten anlamıyor!

Cesur, ama harp ilminden habersiz! ";

"Ali? Evet! Ama o, çok şakacı! ";

"Ali? Evet! Ama şimdi onun düşmanı çaktır, henüz tavsiye edilmez! ";

"Ali? Evet! Ama o kendinden çok emin! ";

"Ali? Evet! Eğer hilafet onun eline düşerse, bu deveyi kendi elinden bırakmaz. O, bu işe çok müştaktır! ".

Sonuç?

Sonuç bu olur ki, Ali aleyhisselâm hem Beni-Ümeyye, hem de Beni-Umeyyenin düşmanı olan Hz. Ömer'den darbeler alır. Hz. Osman, Hz. Ömer'le anlaşamadığı halde, kendi akrabaları Beni-Umeyyenin ve Ömer'in yardımıyla galip gelir.

Fâtıma aleyhisselâm evde olsa da, herkesi tanıyor, olayları net değerlendiriyordu. Fâtıma aleyhisselâm yürümeyi mücadelede, konuşmayı tebliğde öğrenmişti. O, döneminin siyaset ateşinde pişmiş Müslüman kadındır.

Artık Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem defnedilmesinden birkaç saat geçmiştir. Peygamber'e

134 Ali Şeriatı

sallallâhü aleyhi ve sellem sevimli insanlar onun evinde cem olup. Bu toplantı Ebu Bekir'e – Sakifede seçilen halifeye bey'atden vazgeçmek demektir. Hz. Ebubekir vilayet hutbesi okur, Hz. Ömer ise engelleri ortadan kaldırmakla meşguldür.

Hazrec reisi Sad ibn Übade Sakifede Ensarin temsilcisi olur ve şöyle diyordu bey'at etmiyor. Sonra ise isyan belirtisi olarak Medine'yi terk ediyor. Çok geçmeden haber yayılır ki, Sad gaybdan atılan bir okla öldürüldü. Kabilelerin yaklaşımı farklıdır. Münasebet bildirmekle, tehlikeyle karşı karşıya korkusu var. Dikkat merkezinde ise Fâtıma aleyhisselâmın evidir. **Hükümet bu evi tehlike kaynağı olarak görüyor.**

Hükümet karşısındaki bu merkezin direnci Hz. Ömer'i çok kızdırır. Hz. Ebubekir'in iktidara gelmesinde büyük gayretler göstermiş Hz. Ömer, bu evdeki muhalefete dayanamıyor. Bu ev ise dışarıda değil, halife hükümetinin temsilciliği bulunan camiye bitişiktir.

Fâtıma aleyhisselâm üzüntü içindedir: bir yandan Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem vefatı, diğer yandan Ali aleyhisselâma karşı ihanet! Onun hayali geçmişe döner. Bu zehir dolu düşünceler onun bağırını parçalıyor ... Evden camiye gürültüler düşüyor. Fâtıma aleyhisselâm Hz. Ömer'in sesini tanır. Bu ses anbean yaklaşıyor:

"Ben bu evi ehli ile birlikte yakacağım!"

Fâtıma aleyhisselâm sözleri açıkça duyar. Gürültü daha

da yaklaşıyor. Fâtıma aleyhisselâmın mescide olan kapısı açılır. Hz. Ömer'in kölesi elinde alev getirir. Fâtıma'nın kapısına ateş vurulur. Ömer bağıyor:

"Ey Ali, dışarı çık!».

Evin kapısı şiddetle çarpılır. Alev dilimleri kapının çatlakların geçiyor. Hz. Ömer'in sesi biraz daha yükselir.

Birden Fâtıma aleyhisselâmın feryadı kopuyor. Bu feryadda dünyanın gam yükü var:

- Ey baba!

Ey Allah'ın Resulü!

Senden sonra Hattab oğlundan, Ebu Kuhafe oğlundan neler görmedik!

Hz. Ömer'in çevresinde birkaç adım geri çekildi. Bu, Peygamberin sallallâhü aleyhi ve sellem sevimli kızının feryadı, öfkesi vardı.

Kendini tutamayıp ağlayanlar oldu. Çoğu Peygamber ve Fâtıma evinin kapısında donup kalmıştı. Adamlar oturmaya kendisine geliyordu. Hz. Ömer yalnız kaldığını görünce, Hz.Ebu Bekir'in yanına gitti.

Hz. Ebubekir'in yanında toplantıdır. Ona Fâtıma aleyhisselâmın öyküsünü konuşuyorlar. Onlar, sanki büyük bir faciayı naklediliyor.

Ebu Kuhafe oğlu ve Hattaboğlu Fâtıma'nın evine gittiler. Ama bu kez sakın, öne Hz. Ebubekir düştü. Hz. Ömer kılıçla keserse, o da pamukla kesiyordu. Musibetlere

136 Ali Şeriatı

alışmış, mücadelelerin sıcaklığı büyümüş Fâtıma aleyhisselâm içten üzülse de, diz çökmemeye çalışır. Kapının kenarında yalnız kaldı ekledi. Sanki yalnız Ali'yi aleyhisselâm savunuyordu.

Hız. Ebu Bekir ve Hız. Ömer eve girmek için izin istiyorlar. Fâtıma aleyhisselâm izin vermiyor. Sabrı tasavvura sığmaz Ali aleyhisselâm dışarı çıkıyor. Fâtıma'dan aleyhisselâm onlara izin vermesini istiyor. Fâtıma aleyhisselâm Ali aleyhisselâma direnç göstermeyip, sakin durur. Öfkeyle dolu sessizlik bozulur. Ali aleyhisselâm onları eve davet eder.

Onlar eve girdi Fâtıma'ya aleyhisselâm selam verirler.

Fâtıma aleyhisselâm bir öfke yüzünü çevirip selam almıyor. Kenara çekilip, duvarın arkasına geçiyor. Fâtıma aleyhisselâmın gazabından kendini kaybetmiş Hız. Ebu Bekir ne yapacağını bilmiyor. Evet, Fâtıma ve Ali'nin önünde konuşmak çok zordur.

Nihayet, Ebû Bekr kendini toplayıp, üzüntü ve iyi durumda diyor:

– Ey Allah Resûlü'nün sevimli kızı! And olsun Allah'a ki, Peygamber ile akrabalık bana bütün akrabalıklar azizdir. Seni kızım Aişe'den çok seviyorum. Keşke ben ölseydim, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yaşayaydı. Ben senin faziletini itiraf ediyorum. Eğer senden babanın mirasını alırsam, bunu da onun buyruğuna göre hareket edeceğim için. O, diyordu ki: **"Biz peygamberler miras yapmayız. Bizden ne kalırsa sadaka verilmelidir "**.

[Kıyamet günü hesaba katılacak mal bulunmasın demektir. Fakat miras kalan mal mirasçılara helaldir.]

Hız. Ebubekir susuyor. Umulur ki, gösterdiği yakınlık Fâtıma'ya aleyhisselâm tesir edecek. Fâtıma aleyhisselâm ise tereddütsüz soruyor:

Eğer size Allah'ın Rasûlü'nün sallallâhü aleyhi ve sellem bir buyruğunu nakil etsem, onu itiraf misiniz?

–Her ikisi birden rızasını verdi.

Fâtıma aleyhisselâm dedi:

– Sizi and veriyorum Allah'a, siz ikiniz işitmemişsiniz ki, Hız. Rasûlu'llâh sallâ'llâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Fâtıma'nın rızası benim rızam, Fâtıma'nın gazabı benim gazabımdır.

Fâtıma'yı dost bilen – beni dost bilir. Fâtıma'yı sevindiren beni sevindirir, Fâtıma'yı öfkeliendirecek beni kızdırır ?!

Hız. Ebu Bekir ve Hız. Ömer itiraf ettiler ki, bu sözler bir gerçektir. Fâtıma aleyhisselâm şöyle devam etti:

– Ben Allah'ı ve melekleri şahit tutuyorum ki, siz de beni öfkeliendirdiniz. Allah'ın Resulünü görürsem, ona sizden şikayet edeceğim! "

Hız. Ebu Bekir'i ağlamak hali tuttu. Hissetti ki, ne kendisinde konuşmaya güç, ne de Fâtıma'yı dinlemeye gücü kaldı. Ayağa kalktı. Hız. Ömer de onun arkasından. Mescide girdi, ağlar halde nale çektiler....

138 Ali Şeriatı

Ama Hz. Ebubekr'i inandırdılar ki, onun kenara çekilmesi ümmetin yararına değildir. Hz. Ebubekir de inandı!

Kendi düşüncelerine göre, İslam'ın hükümlerini icra etmeye başladı. İlk kararını Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in kendi kızı Fâtıma'ya aleyhisselâm bağışladığı Fedek bağının konulması oldu. **Böylece, Ali aleyhisselâm ekonomik yönden de sıkıntıya girdi. Kısacası, Ali aleyhisselâm yalnız bırakıldı.** Hatta etrafındaki birkaç yakın kişi de zorla ayrıldı. Onlar emindiler ki, Fâtıma'nın sağlığında Ali beyat edemeyecek. Gerçekten de, Fâtıma aleyhisselâm ömrünün son nefesine kadar konumunu değişmedi.

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem yaşamını yitirdi, Ali aleyhisselâm evde oturup dışarı çıkamaz oldu. Fâtıma'ya aleyhisselâm kalmış tek geçim kaynağı müsadere edildi. Hakimiyet Hz. Ebu Bekir ile Hz. Ömer'in eline geçti. İslam ve halk siyaset ümidine kaldı. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem hakimiyetinin yöneticiliği hırslı Abdurrahman bin Afv, patronu Hz. Osman, Halid bin Velid, amansız Sad ibn Vakkas kaldı. Ali aleyhisselâm ise evde oturup Kur'anı toplamaya, tertip etmeye başladı. Bilal Medine'yi terk edip Şam'a gitti ve devamlı sustu. Selman hakimiyetindekilere itirazını söyledi, İran'a döndü ve Medainde tenhaliğe çekildi. Ebuzer ve Ammar yalnızlıkta kaldılar.

Ama Fâtıma aleyhisselâm yerinde oturmadı. O, ağır gam yükü altında layık bilmediği halife ile mücadelesini sürdürdü. **O, Fedek bağının müsaderesini siyasi intikam**

olarak değerlendirir ve direniyordu. Fedek küçük bir bahçe idi. Ama bu mesele Fâtıma aleyhisselâm için mevcut yönetimin istibdadı açısından önemli olmuştu. Fâtıma aleyhisselâm Fedek meselesine atıfta bulunarak, mevcut iktidarın iç yüzünü açmaya say gösteriyordu. **O, halkın dikkatine göstermeye çalıştı. Peygamber sünnetini slogan edenler, aslında, Peygamber ailesine zulüm yapmaktırlar.**

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in dünyadan ayrılışı Fâtıma aleyhisselâmın ruhuna ateş düşürdü, o, oturmuyor. Artık mültecilerin ve ensarın çoğunluğu yeni hilafete oy vermişti.

Fâtıma aleyhisselâm Ümm-Rafeni, Peygamberin sallallâhü aleyhi ve sellem hizmetçisi cariyesi olmuştu. Çağırır ve der:

– Ey Allah'ın cariyesi, bana yıkanmak için su hazırla. Çok sakın halde gusül abdestini alır. Babasının ölümünden sonra giymediği taze elbiselerini giyer. Sanki ezadan çıkıp görüşmeye gidiyor. Cariyeye söyler ki, odanın ortasında yatak hazırlasın. Yatak hazır olur. Yatağa uzanıp, yüzünü kibleye çevirir ve bekliyor ...

Aniden odada feryad kopuyor. Evet! Artık Fâtıma aleyhisselâm gözlerini kapayıp başka bir aleme gitmiştir.

Ali aleyhisselâmın evinde ateş ve acı ateş söndü! Ali yalnız kaldı!

Ali aleyhisselâma söylemişti ki, onu gece defn etsin ve kabrini kimse tanımasın. Bu iki "şeyh" in katılımını istememişti. Ali aleyhisselâm vasiyete amel etti. Öyle tuttu ki, halen, yüzyıllar geçtikten sonra da bu mezarın yeri kimse bilemesin! [Peygamberimizin yattığı yerin yan hücrelerinde yatıyor]

Medine'de gecedir. Herkes uyudu. Gece ise gizlice Ali aleyhisselâmın hıçkırığını dinliyor. Sırtında ağır gam yükü, yalnız kalmış Ali aleyhisselâm kabrin başında oturup. Saatler geçti. Vefasız Medine susuyor.

Gece yarısının nesimi, Ali'nin dilinden güçlkle kopan sözleri Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemin evine götürüyor:

– Sana benden ve sana ulaşmaya koşan kızından selam olsun, ey Peygamber! ...

Azizinin başına gelenlerden tahammülüm azaldı, üzüntüye düştüm. Ama senin ayrılığın ve musibetinden sonra sabrım tükenmeyib ...

Ben seni kabirde yatırdım, sen benim boğazımla sinem arasında can verdin ...

"Inna lillahi ve inna ileyhi raciun" ...

Emaneti değiştirdiler, rehineleri alsınlar ...

Ama benim üzüntüm ebedi, gecelerim uykusuzdur ...

Ne kadar ki, Allah senin olduğun yerde bana sığınak vermedi! ..

Kızın sana haber verecek ki, kavmin kendisine zulüm etmekte el ele verdiler. Ondan ısrarla her şeyi sor; ne, senin sözünden çok geçmeden, hatıran unutulmamıştır !.

Her ikinize selam olsun!

Ne kızgın ne de sakın olmayanın selamı !.

Bir an sustu. Sanki bütün ömrünün acısını bir defa daha hissetti. Sanki söylediği kelimeler onun varlığından ayrılmıştı. Çaresiz halde yerinde kaldı. Bilmiyordu kalsın, yoksa gitsin. Fâtıma'yı nasıl yalnız koysun? Şehir pusuda durmuş deve benziyor. Peki evde çocuklar varken nasıl kalsın? Sadece onun boynunda kalmış mes'uliyetler nasıl olsun?

Dert o kadar ağırdır ki, onu biçare etmiştir. Karara gelemiyor. Tereddütler onu sıkıyor. Gitsin, yoksa kalsın? Fâtımayla konuşur:

- "Eğer gidersem, neden o değil ki, kalmak beni sıkıyor. Eğer kalırsam, bu da Allah'ın sabır edenlere verdiği vaatten umutsuz olmaktan değil. "

Ayağa kalktı, Peygamberin sallallâhü aleyhi ve sellem evine yöneldi. Sanki gidip Peygamber'e demek istiyordu ki, bana verdiğin emaneti sana iade ettim, ondan her şeyi öğren, senden sonra gördüklerini sana konuşsun.

Fâtıma "Fâtıma" gibi yaşadı, Fâtıma gibi de öldü. Ölümünden sonra tarihte hayat buldu.

142 Ali Şeriatı

İslam tarihinde sonraları zulüm görenler için Fâtıma bir hâle [parlak dairevi ışık] oldu. Tüm hakka tapınanlar için bir gerçek slogan yazıldı:

Fâtıma!

Hilafet kılıncında doğrananlar, tüm mazlumlar için teselli olacak gerçek, Fâtıma aleyhisselâmın hatırasıdır.

İşte bu nedenle de tüm mazlum Müslüman milletler ve peşindekiler için Fâtıma aleyhisselâm ilham kaynağı olarak adalet remzine çevrildi.

Fâtıma aleyhisselâmın kimliğinden söz etmek çok zordur. Fâtıma aleyhisselâm, İslâm'ın istediği, öngördüğü kadın örneğiydi. Onun yüzünü Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem özü mücadele meydanlarından geçirerek yaratmıştı. Kısacası, o, her yönden kadın örneği oluşturulmuştu.

Babaya nasıl kız olmalı?

Kocaya nasıl arkadaş olmalı?

Evlatlara nasıl ana olmalı?

Toplumda nasıl kadın olmalı?

Fâtıma aleyhisselâm tüm bu sorulara cevap. O, kendisi bir imam, rehberdir. Yeni dünya kadınları için eşsiz bir ideal!

Onun şaşırtıcı çocukluğu, iç ve dış cephelerde sürekli mücadelesi, hayatının çeşitli noktaları her kadının "nasıl olmalı" sorusuna cevap verir.

Ne kadar yazdıksa, yine de az oldu. Demediklerimiz dediklerimizden kat kat fazladır. Fâtıma aleyhisselâmın benim için en ilginç özelliklerinden biri, onun Ali aleyhisselâmın eşi olmasıdır. Fâtıma Ali için sadece eşi değildi. Fâtıma Ali'nin hem mücadele, hem de yalnızlık dostu idi. Ali de Fâtıma'ya, torunlarına sadece aile başkanı gözüyle bakmıyordu. Bu aile Peygamber ailesi idi.

Ali Fâtıma'dan sonra evlenir ve çocukları olur. Fâtıma'dan olan evlatlarını "Fâtıma evladı", diğerlerini ise "Ali evladı" adlandırır.

Fâtıma aleyhisselâm Peygamberin sallallâhü aleyhi ve sellem de nazarında öbür kızlarından farklıdır. Ona ciddi yanaşır, ona küçük yaşlarında büyük da'vetlerle başvuruyor.

Bir konuşmacı Hz Meryem'den söz ederken şöyle dedi: "1700 yıldır, dünya hatibleri Meryem'den söz ediyor. Meryem'in faziletlerini beyan edilir, şairler ona şiirler yazarlar, ressamlar onun portresini çizer ve s. Ama tüm bunları birkaç kelimeyle de ifade etmek olur: "Meryem İsa'nın annesidir".

Ben de Fâtıma'yı aleyhisselâm birkaç kelimeyle sunmak istedim.

"Fâtıma büyük Hatice'nin kızı" dedim, yetmedi.

"Fâtıma Muhammed'in kızı" dedim, yetmedi.

"Fâtıma Ali'nin hanımıdır" dedim, yetmedi.

"Fâtıma Hasan ve Hüseyin'in annesidir" dedim, yetmedi.

Tüm söylenenler az oldu ve karara vardım ki,

Fâtıma Fâtımadır!

Asrımız Müslüman kadın için neyi bekliyor?

Öncelikle, birkaç pratik öneri hakkında konuşmak istiyorum. Yeni kadın hakları, kadın kimliği, kadının İslam'da yeri - teorik konulardır. Bu haklara, dinin toplumsal ve kişisel olduğunu takip etmek, uygun kurallar temelinde hayatımızı ayarlamak başka bir meseledir. Örneğin, biz İslam dininde bilime, insan haklarına yeterince dikkat gösterildiğini tekrar tekrar söylüyoruz. Ama ne yazık ki, bu değerlerden istifade etmiyoruz. Yeni bildiklerimize amel etmekle bu değerlerden yararlanabilir. Birçokları İslam dininde toplumsal mes'uliyetlerden, aile ve kadın haklarından haberdar olsa da, bu bilgileri bir kenara bırakıp, sivil İslami gelenek an'aneler bazında yaşıyor. İslami değerlerle yaşamaya gayret edenler de cuz'i. Kısacası, konuşmaya gelince konuşur ve böylece, yetiniyoruz. Oysa, İslam'da var olan yasaları hayata uygulayıp, yararlanmak gerekir. Ameli teklifler verilmeli, dini değerlerin hayatta gerçekleşmesi için yollar aranmalıdır. Genel olarak, herhangi bir meselenin projesi varsa, bunu uygulamak düşünmek gerekir.

Bu konuyu araştırmak istedim. Bu konu bilimsel planlamada mukaddime olarak yararlıdır. Zannediyorum, Fâtıma aleyhisselâmın adı ile ilgili bu gecede birkaç

pratik teklifin beyanı tatminkar olmayacaktır. Bununla birlikte, geceye toplanan Fâtıma aleyhisselâm âşıkları bu hanım hakkında duymak istiyorlar.

Bugünkü sohbet net bilimsel konuşma, pratik öneriler planı olmayacak. Bu günkü hayatımızda güncel olan konular hakkında konuşacağız.

Kadın hakkı ve tarihte kadının rolü, hem de bilimsel bir konudur. Çeşitli mezhepler ve felsefi akımların uygun konuya ilişkin çeşitli konumları mevcuttur.

Bugün, özellikle ikinci Dünya Savaşı'ndan sonra kadın ve insan hakları dünyanın bilimsel ve sosyo-politik kurumlarında büyük bir olay olarak ele olunmaktadır. İtikadın, siyasi bakışından ne olursa olsun, bütün toplumlar uygun süreçlerin tesir dairesindedir.

Kadın şahsiyetindeki bunalıma girmiş batı ve diğer güçlü devletler, ne yazık ki, en dindar ve milli örf an'aneli toplumlarda da uygun krize neden olurlar. Çok az ülke bu selden saklıdır, onun karşısında doğru pozisyon tercih kalmışlardır.

"Kadın özgürlüğü" adı altında kurulan modernizm karşısında eskimiş gelenek an'anelere aklanmakla durmak, hemen hemen mümkün değildir. Modernizmin saldırdığı ülkelerde bu akımı alkışlarla karşılayan yalancı aydın kesimler de mevcuttur. Bu sahte intelligentlar ağına-bozuna bakmadan kendi dini, milli değerlerini modernizmin ayakları altına atıyor. Bu beladan ister Müslüman, ister Müslüman olmayan, bütün doğu acı

146 Ali Şeriatî

çekiyor. Bilime dayanmayan, mantıksız Direnişler ise, oldukça olumsuz sonuçlara neden olur. Genel bir kanuna uygunluk var. Eğer eve ateş düşmüş ise ve ev bir yandan yanmaya başlamışsa, acemi, beceriksiz kişi bu ateşi söndürmek istese de, kendi mantıksız, bilimsel olmayan hareketleri ile, aslında, alevi tüm eve yayılacak. Evet, genellikle batının saldırıları karşısında acemi, beceriksiz direniş bu saldırıya yardımcı olur, onun toplum tarafından daha hevesle kabulüne sağlıyor. Kendi kültürünü, dinini korumak isteyenler arasında haberdar adamlar çok azdır.

Zengin, ama donmuş kültüre sahip doğusu, batının zararlı tesirinden nasıl korunur? Bu çalışmada büyük kültür, güzellik ve tecrübelerle dolu tarih, inanç, ilerici insan hakları ve hem de kendisini savunmak isteyen millet için büyük arka vardır. Eğer bir milletin dini ve tarihi – gerçek manada – varsa, bu milletin yüzü de var. Şükürler olsun ki, birçok Müslüman ülke bu imkanlara sahiptirler. Sadece, bu imkanları açmak, gerçekleştirmek gerekir. Genç neslin direnç kuvvetini artıran da, öyle işlek kültür ve tarihi simadır.

Ana araçlardan biri, tarih ve İslam dininde liyakatli, örnek simalara sahip olmaktır. Müslüman ülkelerde bile bu yüzler çıkmıştır ve vardır. Ama genç nesil bu simaları tanıyor mu? Bozulmayı kurtarmak aşkı ile yaşayan kadın, milletin kendisine sadık, batıya arkalanmayan ağırlıklarını görüyor mu?

Halka söylemek gerekir ki, batı modernizm, özgürlük

sloganları ile sizi uçuruma götürüyor. Halka çağdaş, bilimsel, kültürel olarak kendini göstermelidir. Kendi kültüründen ne alacağını bilen halk kayıtsız kültürleri yüz tutmaz!. Halk kendi kültürünün yarattığı kişileri gereğince tanısa, batı kadınına veya gencini ideal seçmez.

Doğu'nun örnek simaları var. İlahi simaların arasında ise Fâtıma gibi mukayeseye gelmez kimlik vardır. Esas dikkate alınması gereken mesele şudur ki, İslam'da kadına, bilime, topluma, yaşam tarzına, sosyal tabakalar arasındaki ilişkilere, bakış açısına ait tüm sorulara en modern ve en yeterli düzeyde cevap verilmiştir. Sadece, bu cevapları araştırıp ortaya çıkarmak, takip etmek kalıyor.

Esas olan, hangi şekilde anlamaktır. Şiiilerin Ehlîbeyt (Peygamber, Ali, Fâtıma ve diğer on bir imam) örnek, idealdir. Ama Ehlîbeyt mektebi sadece Şiiilerin değil. Batı kendi sözde modernizmini tüm dünyaya sarıyor ve kimse ona demiyor ki, bu senin idealin, benim kendi idealim var.

Peki, ne için Ehlîbeyt gibi onaylanmış bir idealden insanlık mahrum olmalıdır ?!

Eğer Fâtıma aleyhisselâm en olgun kadın numunesiyse, niçin dünya kadınları bu örnekten habersiz kalmalıdır ?!

İnsanlığın büyük çoğunluğu ilerici ve insani değerleri itiraf ediyor. Eğer Ehlîbeyt örneği olduğu gibi, tahrif edilmeden insanlığa tabi tutulması yegane ilişki itiraf ve

148 Ali Şeriatı

onaylı olacaktır. Ehlibeyt değerleri ilahi kaynaklara sahip olduğu için tüm parça normlarından, tarihi değerlerden, an'anelerden üstündür. Kendini aydın sanan ve bu mes'uliyeti anlayan her kişi beşer tarihinde Ehlibeyt'in numuneliğini onaylar (elbette ki, taassuplardan korunabilir bilse). Yine tekrar ediyorum: peki, nasıl anlamalı?

Örneğin, Fâtıma aleyhisselâm idealinden nasıl yararlanmalıdır?

Yol birdir – insanlık karşısında kendini mes'ul kabul eden her bir aydın İslam dinini, onun tarihini, Ehlibeyt örneğini inceleyip, anlamaya çalışmalıdır! Bu konuları gereğince anlamak insanlığın kurtuluş yoludur. **Kadınların kaderine gelince araştırma konusu sadece Fâtıma aleyhisselâmdır!**

Kaydettik ki, ikinci Dünya Savaşı'ndan sonra batıda kadın meselesi en güncel konulardan birine dönüştü. Çünkü savaş önemli sayıda aile bağlarını kırmıştı. Adet-an'aneler, kültürler, dinler savaştan büyük darbeler almıştı. Savaştan sonra birçok ülkede suç ve ahlaksızlığın seviyesi yükselmiştir. İnsanlık, savaş sonrası kuşak kültür krizine vuruldu. Savaştan bir bu kadar geçmesine rağmen, onun tesirleri bugün de batının birçok yöneliminde, hem de kültüründe, felsefesinde fark edilmektedir. Savaştan önce Almanya'yı, Fransa'yı, hatta Amerika'yı görenler savaştan sonra bu ülkeleri görünce uygun değişikliği daha iyi hissetmiş ve anılarında bu konuya yer ayırmışlardır. Özellikle, kadınla ilgili

ahlaksızlığın vüs'ati araştırmacıları şaşkına getirir.

Ama hala savaştan önce batıda mücadele vardı. Ortaçağ'da hakim Katolik kilisesine karşı cephe mevcuttu. Bu mücadele tüm alanları – kültür, felsefi düşünce, ekonomi vb. alanları kapsıyordu. Kilise'nin din adına topluma sunduğu normlar toplumu tatmin etmiyordu. Özellikle, kilisenin kadına yaklaşımı onu içte köle durumuna getirmişti.

Rönesans (aydınlanma) döneminden sonra burjuvazi ortaya çıkar. Bireyin özgürlüğü sloganı ile meydana giren burjuvazi kiliseye galip gelir. Kilise değerleri burjuvazinin saldırıları sonucu toplumdan sıkıştırılıp çıkarılır ve burjuvazi kendi kültürünü toplumsallaştırır.

Ortalığa cinsel özgürlük meselesi çıkıyor. Bu özgürlüğün gerçekleşeceği takdirde kaybettiği hakların kazanılacağını uman batı kadını uyumlu süreci hazırlıyor.

Kadın özgürlüğü meselesi topluma bilimsel bir bakış gibi sunulsa da, bu bakışın asıl yazarı burjuvaziyedir. Aslında, bugün de dünyada dinlere karşı "bilimsel teori" adı ile konuşan cereyan ilim yok, burjuva düşünme, burjuva teraneleridir.

Batı iddia ediyor ki, ortaçağda kilise tabi olan ilim özgürlüğe çıktı. Aslında ise, ilim kilisenin esaretinden burjuvazinin esaretine geçmiştir. Bugünkü dünyada dine muhalefet eden burjuvaziyedir! İlim-bilimdir. O, meydanda muhalefetçilikten uzaktır. Dini tahrif eden, kendi menfaatine uygunlaştıran bir dönemin feodalların

150 Ali Şeriatî

varisi olan burjuvazi kendi oyununu oynamaktadır. Ne mesihilik Feodal yapıyı savunmuştur, ne de dini eleştiren bilimdir. Önce dini tahrif eden feodalizm idi, şimdi ise dine karşı çıkan burjuvaziyedir.

Son olarak, Freud ortalığa çıkıyor ve kendi seksolojiye biliminin tabanını oluşturur: her şeyin temelini cinsel tutkular oluşturuyor!

Feodalizm insanlığa aykırı bir yapı idi. Burjuvazi da çirkindir. Ama o, yalancı da olsa, ahlaki değerlerden konuşuyor. Ama hangi ahlak?

İlahi kaynaklardan uzak, burjuva çıkarlarına hizmet eden bir ahlak! Eğer bir yapıda sermaye, para her şeyden yüce tutulursa, demek, bu yapıdaki ahlak her şeyden yüce olamaz!

En vahim olan ise burjuvazinin terbiyesi altında şekillenen akademisyenin, aydınının, meydana çıkmasıdır. İşte bu tabakanın eli ile bir grup kazancının menfaatini ilim, sanat, edebiyat adı altında topluma kabul ettiriliyor.

Peki, uygun sınıftan olan Freud ne diyor?

O, toplumdaki tüm hastalıkları, rahatsızlıkları cinsel isteklerin yeterince temin olmaması ile bağlanır. Hatta, güya annenin çocuğa iltifatının, insanın tanrıya yönelişinin esasını cinsel tutkular oluşturuyor!

Amerika profesörlerinden biri Meşhede gelmişti. Sosyoloji konusunda doktora tezi yazdı. Fars dilini çok iyi öğrenmişti. Fars edebiyatı hakkında yazmak istedim.

İrfanın tesiri altına düşmüştü. Ama daha çok Hafız Şiraziye referans alıyordu. Sordum: "**İrfan üstadı Mevlana'ya niçin göz atmıyorsun?**" Dedi ki, o zaman cinsel hatalar olup. Hangi hatadan söylediğini sordum. **Mevlana'nın Şems Tebrizi ile sıkı bağlılığını şüpheli nokta olarak kaydetti.** Nasıl bağışlanmaz bir hata! Evet, Freuddan kaynaklanan batılı veya Amerikalı iki arif arasındaki iman ve ilahi aşk yakınlığını cinsel yakınlık olarak da tabir ediyor! Alimlik iddiasında olan Freudcuları doğuran ise tüm mukaddeslerini sermaye hizmetçi eden burjuvaziyedir. O, tüm gerçeklerin üstünden çizgi çekerek, kendisine gereken "dini", "peygamber" yaratıyor. **Bu burjuva peygamberinin adı ise Freud.** Bu peygamberin dini cinsel tutku, ma'bedi **Freudizm, ilk kurbanı ise kadındır!**

Doğu'da hep batı tecavüzlerine konuşulup ve bu, herkesin kabul ettiği bir gerçektir. İzahata ihtiyaç var. Aslında, dünyada Doğu da, batı da ekonomik ve manevi esarete tutmak isteyen bir güç var. İnanın ki, batı daha büyük yönetmiş. Dünyaya hakemlik iddiasında olan bu kuvvet Müslüman doğusuna çok hassastır ve nesil-be-nesil bu ümmet için sinsi planlar çizilir. Onun ana silahı iç ayrılıklar, söylentiler, umutsuzluk yaratmaktır. İşte bu yöntemlerle Müslüman dünyası kendini meşgul edip kaderiyle oynayan bu siyah elden habersiz kalıyor. Bu kuvvetin batının genç nesiller üzerinde yaptığı uydurma, gaflette saklama işlemi şarktakinden daha güçlüdür. Doğudan batıya örgütlenmiş biçimde taşınan tonlarca

152 Ali Şeriati

uyuşturucu düşünün! Çünkü sadece bu maddeler hesabına batı ve Amerikan gençliği cansız mukavvaya dönüşmüştür. Öyle doğuda da bu yöntemle çok düşünen beyinler uyuşturulur. Evet, dünyada at oynatan bu güç için ister Freudizm, ister uyuşturucu bir amaç için gerekir: dünyanın düşünen beyninde gerçek özgürlük düşüncelerini boşa çıkarmak! İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra dünya sanatında, aynı zamanda sinemasında iki konu dikkat çekmektedir: acımasızlık ve seks! Bu iki konu savaşın insanlığa hediyesi oldu.

Kuşkusuz ki, en güçlü propaganda aracı hareketli. Uygun alanda çalışan, ona rehberlik eden insanlar siyah gücün tesiri altına alınmış çok istidatlı insanlardır. Amerikan filmleri bütün dinleri, kültürleri boşa çıkarmak kudretini kazanmıştır. **Dünyada sadece bir din kalmalıdır Freudizm!**

Freudizmin günün bilimsel olduğunu zanneden alimcikler kendi ülkelerinde kendi halklarının ortadan kaldırılmasına yönelik bu ideolojiyi savunur. Kendini aydın sanan bu zavallılar, yaptıklarına karşılık sadece hak almıyor, hatta insan haklarına hizmet ettiklerini sanıyorlar.

Hem batı hem de doğu eroin ve Freudizmin kurbanı olmaktadır. Kaderin atanmamış gücünde olan gençler kendi taleplerinden habersiz kalmalıdır! Bu amaçla dünyadaki siyah el tüm alanları kendi zevkine uygun formüle ediyor. İlim, sanat, edebiyat, tarih, spor, din insanlığa aykırı düşüncelere hizmet etmeye vaad edilir.

Sadece, insanı uydurup sosyal-siyasi sahnede fukuraya çevirmek yeterlidir. En uygun yol ise düşünce değişikliğidir. Her şeyde gençlerin kırılğan hissiyatları biçilir.

Freudizmin neyi kötü ki?

Hem bilimsel mantığı var, hem modern, hem kolay kabul edilir, hem de gençler gibi güçlü bir hedefi var! Bu sürecin tüm dünyayı nasıl hızlı tekeline aldığı açıktır.

Bu kuvvet ile alınmasına yardım ikinci bir taraf da var. Bu, uygun tecavüzle acemice mücadele eden cephe. Mantıksız mücadele insanlarda gerçeğe karşı umutsuzluk yaratıyor. Görünüşte şirin görünen cinsel özgürlüğe uymuş genci, kadını güçlü bir avcının elinden "olur olmaz" almak hayaldir! Toplumunu yersiz sıkıntılara sokmak düşman için yol açıyor. İnsani haklardan mahrum edilmiş daima sıkıntıda boğulan genç kadın düşmanın süslü ağına koşuyor. Sorgulamalardan sonra olur ki, kadının daha çok sıkıntıya düşürüldüğü toplumlarda Freudizm daha hızlı yayılır.

Çıkış yolu nedir?

Tek çıkış yolu halka, gençlere, kadınlara gerçek İslami özgürlük vermek, onları eski gelenek an'ane zindanından serbest çıkarmaktır. Bu tek yol!

İslami haklarını elde etmiş kadına karşı istenilen her bir propaganda te'sirsizdir. Kadını aynı haklardan mahrum eden kişi düşmana yardım eder.

154 Ali Şeriati

Biz, genellikle, düşüncemizde iki farklı konuyu karıştırarak: sünnet, adet-an'ane ve mezhep meseleleri. Tarih boyunca bu meseleler karıştırılır.

Her halkın eski gelenek an'aneleri var. Bu gelenek an'aneleri İslam'ın talimatı ile karıştırılmamalıdır. İslam'da bütün alanlara ait standartlar mevcuttur. İslam'ı kabul etmiş toplum, genellikle, onun ilkelerini kendi eski adetleri ile karıştırıp, sanki, yeni ve karışık bir din düzeltir. Eğer bir gelenek an'ane bir entelektüelin hoşuna gitmiyorsa, o, doğrudan dinle mücadeleye kalkıyor. O, dini gösterişle gelenek an'aneni ayırt edemiyor.

Demek, bugün dış tecavüzle mücadele verenlerin çoğu dini yok, eski örf an'aneni savunmaktadır. Aslında, gericilikle mücadele götürülenler ise dine saldırır. Ne modern entelektüel, ne acemi mezhepçi gelenek an'aneni dinden ayırt edemiyor.

Biz İslam deyince herhangi bir halkın gelenek an'anesini değil, Allah'ın kanunlarını taraf tutmalıyız. Allah'ın kanunu anayasadır ve o, gericileşemez. Ama gelenek an'aneleri giymek ve günün insanını tatmin etmiyor.

Ne kadar ki, din gelenek an'ane katışıklarından temizlenmeyip, insanlığın bugünkü ihtiyaçlarına cevap veremeyecektir.

Agah ve gerçek aydın o kişidir ki, dini gelenek an'aneden ayırt bilir ve bu doğrultuda, yeni dinin gerçek simasının korunmasında faaliyet göstermektedir.

Kuşkusuz, yıpranmış adet-an'ane ile mücadele zorunludur. Bu gericilikleri gidermek, çağdaş ihtiyaçlara cevap verebilecek an'aneler yaratmak her entelektüelin kutsal görevidir. Eğer din sahibinin Allah olduğu şekilde herhangi bir halka takdim edilirse, alkışlanır!

Eğer Fâtıma aleyhisselâmın yüzü düzgün tarif edilirse, onun nasıl düşündüğü, nasıl yaşadığı, nasıl konuştuğu, camideki rolü, şehirdeki faaliyetleri, ailedeki çalışkanlığı, çocuklarının terbiye yöntemi, kocasına kaygısı, sosyal fonksiyonları olduğu gibi aydınlatılırsa, sadece Müslümanlar değil, tüm hakikat-sever insanlık onu ideal seçer.

Ben defalarca tanık oldum ki, hatta dindar olmayan insanlar peygamber ailesinin herhangi bir üyesinin gerçek karakterine aşına etseniz ta'zim ediyorlar.

Biz "İslam diridir" deyince hem itikad esaslarının, hem de sosyal normların diriliğini kastediyoruz. İslam ideallerinin de güzelliği şüphesizdir. Örneğin, İmam Hüseyin'in aleyhisselâm gerçek yüzünü tanıyan bir ilerici toplum onu ideal olarak kabul etmez mi?

Zeynep'in Kerbela'da Yezid sarayında onurlu davranışından haberdar olan hangi kadın ona okşamak istemez mi?

Evet, bu ilahi şahsiyetler her zaman diridirler! Canlılık nedir?

Canlılık sürekli tesirli olmaktır, çıkış yolu göstermektir.

156 Ali Şeriatî

Ne yazık ki, dini geleneği an'aneye katmışız. Din her zaman modern, gelenek an'ane ise geçicidir. Dine katılmış gelenek an'ane onu küçültür, kısıtlar, eleştiri hedefine çevirir. Din Allah'ın, örf an'ane ise insanların. Kadını insani haklardan mahrum gören entelektüel, dini suçlu sayıyor. Oysa, kusur, gericilik, yetersizlik dinde yok, dine katılmış eski an'anelerdedir.

Peki bu katkıyı ortadan kim kaldırmalıdır. Aynı katkılar dolayısıyla modernizme uymuş genç mi?

Eğer tanınmış İslam alimleri, dini merkezler bu işi görmüşlerse, sapan genç ve kadından ne beklenir ?!

Öğretmenlerimden biri geçmiş döneme ait şöyle bir olay konuştu:

– Devlet defter hanesinden gelmiş me'mur ona kimlik kartı almayı teklif ediyor. Henüz genç ve sınırlı dünya görüşlü öğretmen anlaşıyor. Me'mur öncelikle onun adını sorup kaydeder. Familyasını sorulduğunda "benim Familyam yok" diyor. Me'murun yardımıyla bir soyadı düşünüp bulurlar. Me'mur öğretmenin annesinin adını sorduğunda öğretmen diyor: **"Sen namehremsen, benim annemin adını niçin bilmelisin?"** Me'mur anlatmaya çalışır ki, bu önemlidir, eğer annenin adı yazılmasazsa vesika itibarsız olur ve kimlik tanınmaz. Öğretmen, annemin adı oraya yazılmasını istemiyorum, diyor. Me'mur mecburen gerekli olduğunu anlatınca öğretmen diyor: **"Annem Emetullah" ("Emetullah" – "Allah'ın cariyesi" demektir).** Me'mur da öğretmenin kimliğine

onun annesinin adını "Emetullah" yazıyor! **Oysa, kadının adı Rukiye idi. Hocam diyordu ki, şimdi de cüzdanımda annemin adı "Emetullah" dır.**

Hocam bu söze ne kadar zaman ayırdığını şöyle anlattı: "Bizi bir arada sanıyorlardı ki, annenin adını öğrenmek İslami düşünceye darbedir. Oysa bu tutum eski gelenek an'anelerden doğurmuş ve İslam dini ile hiçbir ilgisi yokmuş. Şimdi ise kadınlar özgür eğitim alıyor, öğretmenler onların adını söylüyor ve bütün bunlar İslam'a aykırı değil ".

Şimdi de bazen evde kızı, anneyi, genellikle kadını adıyla çağırılmayı kabahat sayanlarla karşılaşıyoruz. Oysa, İslam dininde böyle bir belirti yoktur. Sadece gösteriş, hatta İslam büyüklerinin hayatında benzer örnek de bulmak olmaz. Örneğin, kim iddia edebilir ki, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem kendi kızını veya eşini adıyla çağırmadı mı?

Peygamber, eşleri ile yumuşaklıkla muamele ediyordu ki, düşüncelerini rahat açıklıyorlardı. Hatta Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem karısı Hafsa'nın babası Hz. Ömer, kızı Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem çekinmeden çıkıştığına göre onu cezalandırmak istiyor.

Peki, bu dönemden yüzyıllar geçtikten sonra biz "medeni" insanlar kadınlara nasıl yaparız?

Kadın her sözü kocasına diyemiyor? Onun ağzını kilitleyen İslam mıdır, yoksa gelenek an'ane ?!

158 Ali Şeriatî

Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemin kendi döneminde kadınların özgürlüğü bugünkü Müslümanlarda merak doğurabilir. Huneyn savaşı sırasında Medine kızları Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemin yanına gelip, savaşta yer (yaralıları bakım) için izin istiyorlar. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem izin veriyor!

Peygamber mescidde özel bir yer ayırıp, Rafide adlı kadına hastalara yardım göstermeyi söyler. Hendek savaşında yaralanmış Sad ibn Muaz bu yerlerde yardım alır.

İbn Yemin kendi divanında Sebzarın küçük bir kasabasında kurulan hastane ve bu hastanedeki hemşireler hakkında yazıyor.

Eğer VII–VIII yüzyıllarda sıradan bir kasabada böyle bir mıntıka olmuşsa, Rey, Tus, Belh, Buhara, Bağdat gibi şehirlerde, tabii ki, daha büyük ve rahat hastaneler olmamış değil midir?.

Ama bir İran aydını ilk hemşire olarak birinci Dünya Savaşı'nda yer almış Amerikalı kadını sunar, onun adına methiyeler koşarlar. Bir diğeri gericiliğe dayanarak, dinden konuşur. Bir diğeri ise, aslında, eskiliği hedefliyor dine saldırıyor.

Meselelerin nasıl girift düşürüldüğü ortadadır. İşte bu karışıklık nasıl büyük istidadlar taassub kurbanı olur, nasıl büyük dini değerler kullanışsız kalıyor. Bu nedenle İslam'ı anlayan, toplumu tanıyan ve "kendi asrı" nda

yaşayan insanların mes'uliyeti çok büyüktür. Bu insanlar 15 asırlık fasileni algılarında, düşüncelerinde, iradelerinde yaşatmalıdırlar. İslam'ın nazil olduğu günden bu güne kadar geçen dönemi hissetmek! Çünkü yirminci yüzyılda yaşayan bu insanların itikadının esası 14 asır önce konulmuştur. Bu büyük tarihi geçmişi hakkında düşünmek gerekir.

Dediğimiz gibi, küfürden de çirkin Freudizmin karşısında durmak için mükemmel mezhep, kültür ve ideallere sahip olmak gerekir. Batı'da gençliğin düşüncesini sömürücülerin yararına kökleyen Freudizm doğuda da aynı amaçlara hizmet eder. Topluma cinsel özgürlük vaad eden Freudizm insanlığı kara kuvvetin çalışmalarından habersiz tutmaya çalışır. Doğu'da insani özgürlükleri yok etmek için batıdan doğuya cinsel özgürlük tebliğ eden araçlar iletilir. Bu, batının doğudan karşılıksız taşıdığı hammaddelerin hakkı olarak da anlaşılabilir. **"Sen bana petrol ver, ben onun değerini cinsel özgürlükle ödeyim!"**. Sıcak özgürlüğe yürüyen genç, hatta doyduktan sonra da kendine gelip, hakkını düşünemiyor.

Batı'nın çirkin daveti karşısında en güçlü direniş imkanına Müslüman gençler sahiptirler. Onların, yüzyılın aynasında aks olunması ilahi idealleri vardır.

Söylenenler gelenek an'ane çerçevesine sığmayan ilahi, sonsuz değerlerdir. Ne kadar insanlık var, bu idealler da yaşmalıdır. **İnsanlık, kızcağız iken özgürlük mücadelesine kalkmış Fâtıma'yı aleyhisselâmi**

160 Ali Şeriatı

tanımalıdır. Üç yıllık kuşatma kendi sabrı, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem تنها olduğu zaman "babaya analığı", Medine'de büyük mücahid Ali aleyhisselâma hanımlığı ile ideale çevrilmiş Fâtıma aleyhisselâmın hayatı ışıklandırılmalıdır. Fâtıma aleyhisselâm Hasan, Hüseyin, Zeynep aleyhimüsselâm gibi evlatlar terbiye etmiş annedir. İster Hasan, ister Hüseyin, ister Zeyneb aleyhimüsselâm – her biri örnektir. Zeynep'in ahlakında Fâtıma aleyhisselâmın büyük rolü var.

Hüseyin aleyhisselâm Mescid, sahabeler arasında büyümüşü. Zeyneb ise Fâtıma aleyhisselâm ışığında gençliğine ulaşmıştı.

Kerbela olaylarında Zeyneb aleyhisselâmı net izleyebilenler Fâtıma aleyhisselâm ruhu ile karşılaşır. Nasıl oluyor da, bir aile tüm açılardan, tüm dönemler için örneğe dönüşmüyor? Aslında, her şey mantığa uygundur.

Fâtıma, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem, Ali en büyük zamanlarında fakirlik girdabındadır. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellemden sonraki müstesna sıkıntı, zorluk da onun mübariz karakterini sindiremiyor. Tüm mücahid İslam sırlarının sustuğu bir zamanda da Fâtıma aleyhisselâm adaletsizlik karşısında susmuyor. Geceler sahabelerin evlerini dolaşır, en önemli adamlarla karşı karşıya durup gerçeği açıklar.

Fâtıma aleyhisselâm dünyadan göçüyor ve insanlık tarihinde yeni bir ömür kazanıyor. Fâtıma aleyhisselâm

Hakikatseverlik, adalet, fedakarlık sembolü olmaya devam etmektedir.

O, bugünkü Müslüman kadına nasıl anne olmayı, Hüseyin ve Zeynep gibi çocukları nasıl terbiye etmeyi öğretir. O, sadık eşi, halk adamı gibi güncel kadın örneğidir.

Fâtıma aleyhisselâm dünyadan göçüşü ile de ders verir. **"Ali, beni gizli defnet, etrafımda devre vurup matem tutup, kendi hakimiyetlerine dini elbise giyindirmesinler ..."**.

O ölümünde bile mücadele eden kadın!

KADIN SEMİNERİ

BİRİNCİ ÇIKIŞ

Ben böyle bir sonuca vardım ki, modern İslam toplumunda aile bir yandan batıya, diğer yandan cahiliye meyillenmiştir. Yeni biz sosyal birey olarak batıya doğru gidiyor, aynı zamanda cahiliyeti yaşıyoruz. Cenâb-ı Hakkın buyurduğu gibi, nerede cahiliyet varsa, bizi cezbediyor. Kısacası, İslam'dan uzak düşmüş şahıs cahiliye, sınırsız özgürlüğe meyilli olur. Böyle bir sosyal tip cahil an'aneler şovundan batıya yönelir. Örneğin, kendini Avrupa kültürünün taşıyıcısı olarak kabul eden bizim kadın, kölelik döneminden kalmış "başlık/türban" dan vazgeçmiyor.

Kaydedildi ki, başlığa ilişki kadının eğitim düzeyine bağlıdır. Evet, ilim ve cahiliyet aykırı mefhumlardır. Nasıl oluyor ki, eğitim seviyesi hemen hemen başlığa münasebeti değişmiyor? Aksine, eğitim arttıkça başlık/türban takma da artıyor!

Bizim talim-terbiyemiz eski dönemde İslami temel üzerine kurulmuştur. Bugün de yeterince dini talim-terbiye merkezleri faaliyet göstermektedir. Bu merkezlerde eğitim özgürdür. Yeni, hatta ücra bir köyde tarımı yapamayan, eli her yerden üzölmüş kişi, hiçbir zorluk çekmeden, bu merkezlere içerebilir. Eğitim

164 Ali Şeriatî

alanların ise asgari ihtiyaçları karşılanmaktadır. Bu mesele tabakalaşmaya yol açıyor. Büyük İslam alimlerinin çoğunluğu, hemen hemen% 90 toplumun yoksul tabakasının temsilcileridir.

Ama modern üniversite eğitimi almak için yeterli maliyet gerekir ve fakir tabaka bu maliyetin üstesinden gelemiyor. Toplumdaki tabakalaşma/sınıflaşma bilime de sirayet ediyor. **İran ve Avrupa'da doktora derecesi almış birçok âlim, zengin tabakadan çıkmış adamlardır.** Diğer bir deyişle, modern ilim alanlarını burjuvazinin temsilcileri temsil ediyor. Çok özür diliyorum, demek, başlık bilimsel seviye arttıkça artmıyor. Başlığı/türbanı artıran, eğitim düzeyinin sosyal tabaka derecesine bağımlılığıdır.

İKİNCİ ÇIKIŞ

Önemli konulardan biri aile

Evela, kocanın karısı önünde hangi sorumlulukları var?

1. Ailenin tüm ihtiyaçlarını karşılayacak bütçenin te'mini.

Yeni ailenin geçim masrafları erkeğin sorumluluğundadır.. Erkek, kadının şer'i ve meşru ihtiyaçlarını ödemelidir. Bu ihtiyaçlar sırasında kadının giyimi, yemeği, meskeni de öngörülüyor. Bu konularda ne kadar basit ahlaki ve insani meseleler olsa da, aile saadeti için ta'yin edicidir. Bir yazar diyor: "Saadet birkaç basit kelime üzerine kurulmuştur".

Unutmamalıyız ki, klasik an'anelerdeki kadın-erkek ilişkileri, uygun konuda İslam'ın bakışlarından köklü biçimde farklıdır.

2. Kadına saygı kişinin temel görevlerindedir.

3. Güzeşt. [Geçiş]

Erkek kadının yol verdiği kusurları sabırla yaklaşmalı, iyi özelliklerine rağmen, onu affetmeyi bilmelidir.

4. Kişi sadece evden çıkarken süslenmemelidir. O, ailede eşi için kendi temizliğine, ahlakına dikkat etmelidir.

5. Kadının cinsel ihtiyaçlarını karşılamak erkeğin görevidir. Hatta ibadetler sırasında aşırı gitmişler, kadına dikkatsizlik göstermek olmaz.

6. Hayat eşinde başkalarının yaptığı sır ve sakıncası ondan gizlemek.

7. Başkalarıyla görüş için kadına izin verip, onu özgür bırakmak. Kadın akrabalarına yardım etmek istediği zaman ona izin vermek. Kadını aile içinde sınırlamamak.

8. Kadının derdine ortak olmak.

9. Kadının kişisel mülkiyet hakkına saygı göstermek. Sadece İslam dininde kadının bu hakkı saklıdır. Tüm ihtiyaçları er tarafından ödenen kadın kendi mülkünün sahibidir ve bu mülkün kullanımında özgürdür.

Kadının kocasıyla karşısında görevleri vardır:

166 Ali Şeriatî

1. Ailenin esas eziyetini çeken, ailenin dayanağı olan erkeği karşısında temkinli, tahammüllü olmalıdır.
2. Evde herhangi yabancı kişiyi kabul ederken erden izin almalıdır.
3. Kocasına hoş davranmalıdır.
4. Kişinin zorluklarında ona yardımcı olup, fakirliğe katlanmalıdır. Kocası, ailenin ihtiyaçlarını karşılamak için kabul edilemez yollara vaat etmemelidir.

Karşılıklı hakları yerine getirmeli. Şimdi önemli bir noktaya değinmek istiyorum. Batı'da kadın özgürlüğü hakkında konuşurken onu aileden ayırıp, birey gibi görürler. **Bireycilik sosyal varlık için öldürücüdür.** Batı toplumunda en yıkıcı sonuçlar kişisel yaklaşımdan doğurdu. Batı'da bugün aile konusunda sıkı konuşmak anlamsız görünüyor. İslam aileyi, batı ise insanı temel alır. Batı aile deyince bir çatı altında yaşayan iki ayrı insanı bekliyorsa, İslam karı koca bir tam gibi görünür. Bu nedenle İslam'da kadın için ayrıca hukuk görülmez, çünkü o, ailenin yarısıdır. Kocanın karısı, eşi ise kocası önünde hakları ve görevleri vardır.

ÜÇÜNCÜ ÇIKIŞ

"Cezayir özgürlük örgütü" 1954-1961 yıllarında Fransa'ya karşı özgürlük savaşı yaptığı zamanlarda "Cezayir belgelerinde" adlı 2 ciltlik kitap yayınlıyor. Bu kitaplarda ilanlar toplanır. Aynı ilanlardan biri dikkati

çekmektedir: "Çok eşlilik!". Malumdur ki, bu konu özellikle son dönemlerde aydınları ve bir çok başkalarını rahatsız ediyor. Bu insanlar İslam'ın ruhunu anlamak için araştırma yapmak gücünde değiller. Onlar sadece bazı şehvetperest Müslümanların hayatını baz alarak İslam'a saldırıyorlar. Ama gerçek tam başkadır!

Biz bir çok eşli bu işin sebebini sorduk. Şöyle cevap verdi: "İmkan varsa, ne kadar istersen, kadın alabilirsin". Bunu İslam değil, bir düşkün müslüman diyor. Peki, İslam hükmünü nasıl esaslandırılır.

"Sosyal zorunluluk" adlı bir gerçeklik var. Bazen tarihte çok ağır dönemler olur. Dul, yetimler açlıktan toplu şekilde kırılır. Kimse inkar etmez ki, bu çok acı bir gerçektir. Peki, bu sorun nasıl çözülmelidir? Eğer bir dul kadından söz gitseydi, çıkış yolu bulunurdu. Eğer herhangi bir nedenle (örneğin, savaş) toplumda kadın-erkek oranı bozulmuşsa, bir erkeğe on kadın düşüyorsa, çıkış yolu nedir? Bu kadınları açlık, ölüm, ya da ... ya da fuhuş bekliyor.

İkinci Dünya Savaşı sonrası Almanya'yı hatırlayalım. Bu savaşta sekiz milyon insan kırılmıştır. Ölenlerin çoğunluğu erkekler idi. Alman kadınları aile hukukundaki sınırlamalarına son verilmesi için gösteriler yaptılar. Onlar tek-eşliğe karşı çıktılar.

İslam'da geçici evlilik (Mut'a) da öngörülüyor. Bugün olsun, yasadışı şekilde birkaç kadınla yaşayan, cinsel özgürlük talep eden aydın geçinenler geçici nikah

168 Ali Şeriatî

hükmüne dayanarak, İslam'ın adresine çirkin sözler söylüyor. Ama kaydettik ki, her bir İslam hükmünün ruhu var ve bu ruhu anlamak için araştırmalara ihtiyaç var.

Özellikle günümüzde dünyanın birçok noktalarında gençler cinsel kriz sorununa yüzleşmişler. Yasadışı nikahlar baş alıp gidiyor. Bu nikahlar, daha doğrusu, cinsel yakınlıklar babasız çocuklar doğuyor. Geçici evlilik tarafların karşısına görevler koyar, ahlaksızlığı önleyebilir. Zannediyorum uygun meseleye yeni münasebetle yaklaşım zorunludur. İster çokeşlilik, ister geçici nikâh hükümlerinin felsefesi aydınlatılmalıdır, bilimsel analizler yapılmalıdır.

Ben genç neslin öğretmeniyim ve bu mecliste gençler katılırlar. Onların sorunu eşlilik değil. Hele ki, talak meselesi de onlar için güncel değil. Bana düzenli olarak mektuplar geliyor. Çocuklarının duyduğu bir hikaye var: Bekarlıktan muzdarip sinirli bir delikanlı vardır. Bu genç birine dünür gidiyor. Kızın babası "Görüşüp, cevap veririz" diyor. Oğlan öğleden sonra yeniden gelip soruyor. Kızın babası sinirli halde çıkıp, "Sen sabah vakti gelmiştin, bize süre ver iyi düşünelim, bir kıyas yapalım" diyor. Oğlan akşam vakti üçüncü kez geliyor ve kızın babası kapıda görmüş gibi söze başlar: "Efendim, bil ki, bu gece de derdime çare olmadı" deyip, uzaklaşıyor.

Genç neslin isteği şudur ki, burada sözkonusu fikri, ilmi, dini meseleler sonunda bir ameli sonuca ulaşsın ve büyük bir sosyal sorun ortadan kalksın. Eğer sorunlar sözde kalıp, ameli şekilde çözüm olunmayacaksa,

demek, zahmetlerimiz hederdir. Gençlik bizden cevap bekliyor. Onlar dinlerine sadık, imanlı insanlardır ve sorunun doğru çözüm yolunu beklemektedirler. Onların eski izdivaç an'aneleri, ne de modernizmin verdiği cinsiyet özgürlüğü memnun değiller. Onlara evlenme imkanı, eşi seçimi için ortam gereklidir. Memleketin değerli gençleri için bu olanaklar çok sınırlıdır. Biz bu nesil karşısında mes'uliyet taşıyoruz!

HİCAB-ÖRTÜ

Tüm anne annelerin ortak bir özelliği vardır. Onlar dini öyle savunur ki, sanki borazanı tersine üfürürler. Onlar genç nesle sanki huzur fayda verirler. Sanki doktor dudağı yaralı hastaya "Yaralanma", "Yaranın filan zararları var!" Diyor. Bu sözlerin faydası var mı ?!

Elbette, öncelikle hastalığı yaratan nedenler belirlenmelidir. Genç neslin uğradığı manevi krizin kökleri bulunmalıdır.

Çocuğa derken ki, "Dur, namaza gidelim!", O, hemen kalkıp yola çıkar. Hatta ziyaretten dönerken "bir de ne zaman gideceğiz?" Soruyor. İlk önceleri çocuklar namaza, oruca da böyle hevesli olur. Ama zamanla tembelleşir, çıkarlar değişiyor. Ebeveyn öncelikle ılımlı, daha sonra kızgın halde onu ibadetlere zorlamaya çalışır. "Namaz kılmalısın, çarşaf giymelisin" – diye güç gösterir.

Ben her zaman genç nesille iletişimde olmuş bir kişi gibi,

170 Ali Şeriatî

tecrübeye dayanarak söylüyorum ki, genci kendi dinine kayıtsız hale düşüren nedenler aranmıyor, alınan önlemler geçici başarılarla neticelenmektedir. **İnanın ki, anne ısrarları karşısında mecbur kalıp namaza duran genç Allah'la konuşmuyor, ana-babaya lanet yağdırıyor!**

Bir defa Medine'de bir şahısla sohbet ediyordum. Arabistan, İslam dini hakkında konuşuyorduk. Sohbetimiz o kadar tatlı hal almıştı ki, katılanlara de fikir vermiyordu. Görünüşte çok inanmış görünüyorlardı. Birden ezan duyuldu. Dedim ki, dur namaza gidelim. Durup bana katıldı. **Camiye gittik. Gördüm abdest almadan namaza durdu ... Abdestsiz!**

Birkaç yıl önce yaşadığım sokağın komşusu biri vardı. Evden çok ciddi İslami kıyafetle çıkıyordu. Benim pencereden görünen bir alanda yıldırım sür'ati ile elbisesini değiştirdi, modern bir tipe çevrildi. Buna diyorlar - "Kimliğin izdivacı" veya "İki şahsiyetlilik"!

Eğer anne-baba bebeklikten düzgün talim-terbiye yolunu bulamazsa, bu çocuklar bir arada ebeveynlerle karşılıklı durup ağzına geleni söyleyebilir, hakaret eder. Böyle bir durumda anne-baba ne yapabilir? Hiçbir şey! Gücün yetmeyince, polise git! Bununla mesele çözüm bulur mu?

Peki, çözüm nedir?

İslam peygamberi salla'llâhu aleyhi ve sellem İslam'ı, dini hükümleri, dini inançları kendi 23 yıllık peygamberliğinin birinci yılında değil, yavaş yavaş

açıkladı. Öncelikle tevhid, Allah'ın birliği beyan olundu. Tam üç yıl "La ilahe illallah" ("Allah'tan başka mabud yok") sözlerine bir şey eklemek olunmadı. Namaz, oruç, hac, zekat, uygulamalar hakkında henüz hiçbir şey yoktu. Demek, bu üç yıl boyunca İslam'a inananlardan hayatını kaybeden olmuşsa, onlar namaz ve oruçtan habersiz olmuşlardı.

Her şeyden önce yeni fikir ve bakış açısı değişmeli idi. Bu fikir beyinlerde kök soktuktan sonra bir sonraki adımı atmak olurdu. Hatta takip edenlerin kendileri yeni görev, mesu'liyet talep ediyorlardı. Artık namaz hükmü ilan edebilirdi. Farz olundu. Ama birkaç rek'at? Eskiden iki rek'at namaz farz kılınmıştır. Herkeste inanç sağlamlaştıkça, rek'atlerin sayısı arttı.

Hicrete birkaç ay önce, cihad hükmü açıklandı. Hangi şekilde? Dikkat edin, kafirleri öldürmek şeklinde değil, sadece bildirildi ki, zulüm gören kişi kendini savunabilir! Sadece hicretin ikinci yılında, yeni Peygamberin risaletinin 15. yılın da asıl cihad hükmü verildi. Artık Müslümanlarda öyle bir iman gerçekleşti ki, onlar din yolunda canlarından geçmeye hazır oldular. Daha sonra zekat hükmü açıklandı. Demek, Müslümanlar mallarından da geçmeye hazır idiler.

Evet, hicretin 7., 8. yılında hicab meselesi açıklanıyor. Yeni 20 yıl olgunlaşmadan sonra! Şarap meselesi ise üç aşamada beyan edilir. Evet, peygamber halkı sıkıntıya sokmadan, tedricen şarap gibi fesadın kökünü kesti.

172 Ali Şeriatî

Bugün müzikten hiçbir şekilde başı çıkmayanlar "Müzik haramdır, zengin gibi yaşamak haramdır!" Diyorlar. Bu İslam'ın, Peygamber metodu değildir. Öncelikle, bu sözleri te'kidle kumanda edenlerin müzik hakkında anlayışı yoktur. Müziğin binbir çeşidi var. Bin bir tesire sahip müzikler var. Hem diyen, hem duyan kişi müziğin türlerinden habersizse bu konuşmanın ne faydası var?

İslam'ın tebliğ metodu mantıksal ve tedrici. Evet, Müslümanlarda öyle bir hazırlık oluyor ki, Allah Teala emredip: "**Şarabı, kumarı ... terk edin**". Bu komutun sonucu ne oldu? Medine'nin bütün sokaklarında insanlar şarap küplerini kırdılar! Polis, ordu yoktu! Ancak Allah'ın emriyle yaptılar!

Ya biz tebliğ ediyoruz? Derinlemesine düşünmeden, niyesini/nedenini/sebebini bilmeden "Haram, kafir" diye bağırıyoruz. Bu metotla sadece gerilemek olur, nasıl ki, geriledik! Bizim mantıksız tebliğimize öfkeyle cevap verilir, hatta "El çek, evet, ben kafirim!" Diyenler bulunur. Demek, gerçeği yetiremeyen kimse yerinde oturmalı, durumu gerginleştirmemelidir!

Ben kendi öğretmenlik tecrübemde sürekli bu konuya dikkatli olmaya çalıştım. Bir defa bile "Hicabı örtün, namaz kılın!" Diye hiç emir vermedim. Çünkü pratikte böyle yöntemlerin semeresizliğine emin oldum.

Bir zamanlar tebliğ merkezi olan bir Hüseyiniyyede çalıştığımız zaman hicab riayet etmeyen bazı hanımlarla yapılan konuşmalar çok şeyleri aydınlattırdı. **Malum oldu**

ki, insana başörtüyü zorla bürümek mümkün olduğu durumlarda da onlar içten içe "hicabsız" kalıyorlar.

Hicabın mefhumu aydınlatılmalıdır. Kadın anlamalıdır ki, hicabda onun cismi ve ruhu için eşsiz faydalar vardır. Eğer bu kavramları açıklayabilir bilsek, "-Hicab örtü" demek lazım değil. Kadını başkalarıyla değil, kendi düşüncesi hicablıyı davet etmelidir. Çünkü modernizme vurgun kıza Zeyneb (aleyhisselâm) ı ideal göstermenin faydası nedir?

Artık onun için televizyonda gördüğü mankenler, aktrisler puta dönüştürülmüştür. Bu putu yıkmadan kadının dikkatini dini değerlere yöneltmek imkansızdır. O, artık kurbandır!

Putu nasıl kıracağız? Kadın için karşılaştırma imkanı oluşturulmalıdır. Onun tasavvurunda gerçek Fâtıma aleyhisselâm çehresi canlandırılırsa, putlar onun için cılız ve çirkin görünür.

Bu sorun sadece İslam'ın değil. Hala 3000 sene önce renkli giyimli güzel Çin kızı bütün doğuyu te'sirlendiriyordu. Dünya kadınları bu kıza hayranlık ediyordu. Hafız Şirazi 700 yıl önce yazar:

Çin putu öldürdü kalpleri tamam,

Ya rab, koru dini, kalpleri ondan.

174 Ali Şeriatî

Demek, Şirazlı biri de, Çin kadınının güzelliğine secde ediyormuş. Demek, Çin kızı tüm dünyayı fethetmekte edipmiş. Bizde 4800 yılı aşkın tarihi olan bir Çin kitabı var. **Bu kitapta güzel vücut yapısına sahip olabilmek için kadına beslenme kuralları öğretilir. Kadına heves, işvekârlık öğreten dört bin yıllık yaşlı kitaplar var.** Demek, "kadının özüyle oyunu» taze mesele değil ve bu oyunun ideolojik temelleri var. Mayo ile halkın karşısına çıkıp, zerrece haya etmeyen 17 yaşındaki kız burjuvazinin çıkarlarına hizmet eden ideolojik gelincikten başka bir şey değildir! Ama o kendini başkalarından üstün düşünüyor!

Peki gerçek nerede?

3 bin yıl önce insanlığı kendi güzelliği ile şaşırtan Çin kızı bugün hangi durumda?

O, bugün sahneye öyle bir kıyafetle çıkıyor ki, Avrupalı mankenler tahkir oluyor!

"Bugün Çin kültürü, ekonomik açısından Fransa'dan çok geri kalıyor" denir. Bu ideolojik bir noksanlaştırma mıdır?, yoksa gerçek midir? Çin kızının iffetli, Fransız kızının yarı-çıplak giyimi ülkenin gelişmişlik düzeyi ile mi ilgilidir, yoksa ideolojiyle?

Giyim anlayışın tezahürüdür! Kadının giysisi onun kimliğini, düşüncelerini, ilgilerini gösteriyor. Bugün iffetli kadın hicabına, giyimine dikkat verip ve çıplak gelinciğe gururla diyor: **"Benim elbiselerim benim düşünce tarzımdır, senin görkem, sermaye, paranın kirli**

yüzüdür. Ben kendimi senden çok üstün biliyorum! "

Bizde durum nedir?

İran'da 15 yıl önce üniversitede okuyan kızın hicabı neyi ifade ediyordu? Onun hakkında ne görüşü vardı? Bu kız ya hurafeci ailenin çocuğu gibi olur, ya da hicabı ile fakirliğini gizlemiş gibi kabul edilirdi.

O dönem geçti. İslam hakimiyet olarak kadınları dini değerlerin korunmasına davet etti. Hicabsızlığın reva bilindiği dönemde bana evlatlarının açık saçıklığından şikayet eden ebeveynler, görün, şimdi ne diyorlar: **"Çocuklarımız Modernizmle mücadelede aşırı gitmişler, dini değerlerde sertlik gösteriyorlar"**. Bu insanlar değişmedi! Değişen değerlerdir. Bir zaman an'aneçilik simgesi olan hicabı, şimdi insani düşünceleri ifade ediyor.

Teacrübe gösteriyor ki, örneğin, toplumun nispeten eğitimsiz tabakası için İslami giyim düşünce tarzını ifade etmiyor. Onların hicap yaklaşımı gelenek an'ane karakterlidir. Aslında, sadece dini değerlerin özünü anlayanlar için hicabı itikadla bağlı elbisedir.

Bugün giyim tarzını seçen kız neye göre tercih yapıyor? İki faktör göze çarpmaktadır: ya annenin giyimi, ortam esas alınır, ya da düşünce tarzı. Birinci faktör itibarsız ve geçicidir. Taklitçilik bir zaman sonra yok olacaktır! Bu insanlar değişen ortamla, değişirler.

Ama ikinci faktörü esas alanlar hicaba kendi itikadlarının

176 Ali Şeriatî

sembolü gibi bakıyorlar. Onlar düşünüyorlar ki, dünyanın tüm halklarının, bütün ümmetlerin giysisi var ve bizim de giyimimiz bu şekilde olmalıdır.

Dikkat edin, hicablı kadın biraz eğitim aldıktan sonra, birkaç ülkeye sefere çıktıktan sonra hicapsız ortamların tesiri altında, ya da kendini aydınlanmış saydığı için başını atıyor.

Ama bir bilgili tabaka da mevcuttur ki, hicabla döner. Bu nesil sanki kendi hicabı ile Avrupa modernizmine mesaj gönderir: "50 yıl bizi kandırdın, yeter! Ben kendi libasımla sana "hayır" deyip, planlarına "Fatıha" okuyorum ". Bu düşünce ile hicabını hıfz edip/koruyanlar diğer hicablılardan ayrı tutmak gerekir! Hicabını düşünceli şekilde seçen herkes, artık ciddi bir okulun temsilcisidir. Bu hicabı çok değerli ve muhteremdir. Böyle kadınlar asla kendi hicabından utanmıyor, aksine, en bayağı ortamlarda da kendisini üstün biliyor.

Bir kişi benden hicab aleyhine söz koparıp, gürültü çıkarmak amacıyla soru sordu. Cevabını uzatmayıp dedim: " Söylediğin Hicabın hükmü ise, Vallahi, ben ne fakihim ne de bezzaz (parçasatan). Ben sosyoloğum ». Dedi: «İşte ben de sosyoloji nazarınca soruyorum." Dedim: «sosyoloğun işinde parça elbise değil, bütün insanlar vardır."

Dedi: «İşte onu diyorum."

Sonunda, beni konuştu. Dedim ki,

İran toplumunu üç bölüme ayrılabilir. Onların çoğu avam

adamlardır ve hicabları da var. Onların hicabları gerilik, gericilikle bağlıdır. Onlar derin dini düşünceden yoksun, eski örf an'aneyle bağlı insanlardır.

İkinci grup ise azınlıkta etse de, tahsillidir, dünyadan haberi vardır. Onlar yurtdışında okumuşlar, çeşitli sosyal aktivite gibi hicabsızdırlar.

Üçüncü grup bambaşkadır. Onlar yeni neslin temsilcileridir. Onlar asıl aydınlardır ve aydınlığı sadece eğitimle ilgili değil. Bu insanlar modern kültürden yukarıda durup, her işin mahiyetine kadar varırlar. Bunlar, insanlık mes'uliyetini idrak eden imanlı insanlardır. Bu bilgiler eğitimden, diplomadan çok uzağa dayanır. Onlar için ilim ve bilginin maddi ihtiyaçların te'mini için değil, kendi kimliklerini anlamak içindir. Onlar her şeyi, hem de hicabını kendileri, kendi düşünceleriyle seçenlerdir.

Ben, bir kız babası olarak, kızımı hicabına davet ederken işin mahiyetini açıklamalıyım. Kız hicabını öyle yöntemle kabul etmelidir ki, 55 yıl doğuya ahlaksızlık ihraç etmiş batı emperyalizminin da'vetlerine "yok, ben kendi kişiliğimi, medeniyetime, ideologiyama, değerlerime bağlıyım" deyip, kendisini her tipten üstün bilsin.

Hindistan'ın eski başkanı İndira Gandhi kendi üç bin yıllık "sari" si (hicabını) ile dünya liderlerinin görüşüne çıktı ve hakaret duymadı. Bu hanım BM'nin 500 temsilcisinin bulunduğu salona girdiğinde herkes ayağa kalkıp alkışlıyordu. Ona göre yok ki, hanım Gandhi bizim

178 Ali Şeriatî

an'anelerimiz gibi mi bağlıyordu? Yok! Zira bu hanım sarisi ile batıya "**siz bizi değiştirmek istediniz, biz değişmedik**" diyor. Evet, biri batının oyuncağı olarak hicabsızlığı, diğeri ise kendi kimliğinin bekçisi olarak hicabını gurur bilir.

Eğer çocuğunuza "hicabı ört" demeyin, onun düşünce tarzını öyle değiştirin ki, kendisi hicabını bağlasın. Eğer evladınızla ilahi hakikatler arasında sevgi köprüsü oluşturmak, o, kendisi namaza duracak!

Soru: İran kadınının an'anevi giysisi nedir?

Cevap: Bunu kültür işçilerinden sorun. Onların bu soruyu cevaplayacak müzeleri de var.

Soru: İran kadınının an'anevi giyimi Arap kadınının an'anevi giyiminden farkları var mıdır?

Cevap: Eğer "an'anevi, milli giyim" diyorsunuz. Biz böyle bir giysinin savunmalarının kalkmamıştık. Biz çağ, eskimiş modaların tebliğcisi değiliz. Biz kendi halkımızı batı modernizminin esaretinden kurtarıp özüne, kendi kimliğine döndürmek istiyoruz. Biz İslam ümmetini bir arada yükseleceği zirvelere sesliyoruz. Bu yükselişte gericiğe, an'aneve yer yok!

Düşünüz, Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem döneminde hicabı nasıl ortaya çıktı?

Değil miydi ki, ey kadınlar, kendinizi namehremden koruyun. Kadına anlatıldı ki, onun kendi kişiliği var, onun inancı, ideolojik yolu var, o, birilerinin oyuncağı

değil, o, yoldan geçenlerin gözünün yemi değil!

Tarihe bir bakın: Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem sırasında bir Müslüman kadın Yahudilere mahsus dükkandan cevahir almaya gidiyor. Yahudiler bu kadına taciz amacıyla onun çarşafını sıyırıyorlar. Kadın durduğu yerden üstünden çarşafı düşüyor. Kimliğine dokunulduğunu gören kadın,

"Ey Müslüman kardeşler!" – Diye seslendi çekiyor. Yoldan geçen Müslüman işe karışır. Bu ihtilaf genişleyip, Müslüman–Yahudi çatışmasına yol açıyor.

Evet, hicabın mahiyetini anlayan kadın savaşa kalkıyor. Peygamber sallallâhü aleyhi ve sellem'in ashabından olan Ebu Said Hatbi diyor:

"Allah Medine kadınlarını mutlu etsin! Hicab talimatı geldiğinde hepsi çekinmeden, kırlangıç gibi Medine sokaklarına çıktılar".

Soru: Hz Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem'in talimatları belli döneme aittir, yoksa dönem şart değildir?

Örneğin, o zaman namaz Arapça kılınırsa, bugünkü Fars kendi dilinde namaz kılabilir mi?

Cevap: Biz görüyoruz ki, toplum ve onun ihtiyaçları değişiyor. Ama bunu dine ait mi? Öncelikle bilinmesi gerekir ki, din nedir. **Din üç yönden oluşmaktadır:**

–Evela, Dünya görüşümüz belli olmalıdır. Dünyaya, insana, dünyada insana bakışımız muayyenleşmelidir. Ne

180 Ali Şeriatî

için yaşadığımızı, yaşam amacımızı bilmeliyiz. Her bir ideolojinin kendi bakış açısı, kendi bakışı var. **Tabii ki, bizim de kendi bakışımız olmalıdır.** Bu bakış dinin değişmez, sabit unsurudur, ama gelişebilir. Örneğin, doğa değişilmezdir. Ama bizim doğa hakkında bildiklerimiz inkişaftadır. [gelişme] **Bu zamana kadar hangi doğa kanunu değişti?** Ama doğa bilimleri sürekli gelişmektedir. **Evet, tevhid, yeni Allah'ın birliği sabittir.** Ama bizim bu alandaki bildiklerimiz artmaktadır. Bu günkü filozof tevhidi, Kur'anı on asır önceki filozofdan daha iyi anlamalıdır. **Demek, dinin ilk unsuru sabittir.**

-İkincisi, Ahlaki değerlerdir. İslam'ın sunduğu ahlak kuralları sabittir. Kahramanlık, erdem, cesaret, insani değerler uğruna mücadele, cihad gibi değerler yıpranabiliyor mi ?!

İnsan kamilleştikçe bu değerler de kamilleşir.

Kur'an-ı Kerim'in "Maun" suresinde buyrulur: **"Dini yalanlayan gördün mü? .. O öyle kişidir ki, yetimi itip kovalar ve yoksulu doyurmaya teşvik etmeyen."**

Kendiniz düşünün, bu ayetler şu anda günceldir, yoksa yok ?!

Dünyanın her üç kişiden ikisi açlık, yoksulluk girdabındadır. Aslında açlık fakirlikten bambaşkadır. Örneğin, köy halkı fakir olabilir, ama açlık çekmez. Köyde en küçük çiftlik olan aç kalmıyor. Şimdi ise uzay asırındır! Ama hakiki açlık çekenler dünyanın en zengin kentlerinin sokaklarını dolaşmaktadır. Köyler, ne kadar

ki, modernleşmemişti açlık da bilmezdi. Modern köylü yumurtayı yemiyor, satıyor. Diş macunu, kolonya alır. İneğin sütünü, tahılını satıyor – televizyon alıyor. Demek, yenilebilir olduğunu satıyor!

Evet, insani değerler sabittir.

–Gerçek Dinin ameli hükümlerine. Her bir hüküm insanın terbiyesinde, evriminde, Allah'a yaklaşmasında özel role sahiptir ve değişmez.

Soru: Allah ile iletişim sadece dini hükümlerde belirtildiği gibi mümkündür, yoksa her kişi kendi istediği gibi iletişim kurabilir?

Cevap: burada iki noktayı belirtmek gerekir. Her insan istediği zaman Allah'a başvurup Onunla gizli-niyaz edebilir. Yeni Allah'la iletişim özgürdür.

Ama insanın özünü terbiyesi, kamilleşmesi için sistematik bir yaklaşım daha faydalıdır. Tecrübe göstermektedir ki, sadece ibadetlerde, hatta yaşamın tüm alanlarında sistemli, programlı çalışmalar, serbest çalışmalardan faydalı olur.

Bir misal:

Dini görevlerden biri cihaddır. Diyelim ki, vatan topraklarına tecavüz edildi ve biz onu savunmak gerekir. Sizce, düşmanla ordu vuruşsun, yoksa herkes ayrı ve kendi istediği zaman mı?!

182 Ali Şeriatî

Demek, sistemli faaliyet daha etkilidir ve bu prensip ibadet alanına de geçerlidir!

**

HZ. ALİ KERREMA'LLÂHU VE CHEHÛ VE RADİYA'LLÂHU ANHUN
HZ. FÂTİMA ALEYHİSSELÂMA AŞKI

“Ey kutlu isimle şöhret bulan seçkin Peygamberin kızı Fâtıma, zâtında nice kerametler zuhur eden yüksek şöhret sahibi kılınan bir peygamberin kızısın.”

“Ey Fâtıma'm, Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem'in yardımıyla nimetlere kavuştum. Kâfirlerle mücâdele ederek kulların rabbi olan Allah'ın rızasını elde ettim.”

“Allah'ın rızasını kazanmaktan başka hiçbir şey istemiyorum. Cennette onun hoşnutluğunu arzuluyorum.”

“Fâtıma'm, kerem sahibi ve insanların efendisi olan Peygamberin kızıdır. Haram-zâde değildir. Kötülükle ilgisi yoktur.”

“Ey Fâtıma, Hak Teâlâ o güzel gerdanı öylesine süslü kıldı ki bu kapıya gelenlerin hepsi, Peygamberin esiridirler.”

“Benim öyle bir sevgilim vardı ki, yeryüzünde ona eş başka bir sevgili ve kalbimde onun sevgisinden başka bir şey yoktur.”

“Öyle bir sevgili idi ki gözlerimden ve cismimden uzak kalmasına rağmen hayâli hiç bir zaman kalbimden çıkmazdı.”

184 Ali Şeriatî

“Gözü doğuştan sürmeli bir güzele âşık oldum. Çünkü o, gözlerine minnetle sürülen bir sürmeyi sürmemiştir.”

“Sevgi ve üflet dalında bir çift güvercin gibi yaşıyorduk. Sohbet ederek birbirimizden yararlanıyor, mutluluk içinde vakit geçiriyorduk.”

“Evimiz, her türlü misafirin konakladığı bir yerdir. Bizim yiyeceklerimiz, onu yemek isteyenlere helaldir.”

“Evimizde ne varsa onu misafirlere ikram ederiz. Sirke ve ekmekten başka bir şeyimiz bulunmasa da onları evimize gelenlere veririz.”

“Ey şeref ve inanmışlık örneği Fâtıma! Ey bütün insanların hayırlısı olan Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem kızı.”

“Herkes yaptığı iyiliğin karşılığını görür. Hayır, işleyen kimseler mükâfata nâil olurlar.”

“İyilik yapanların yeri yüksek cennetlerdir. Allah oraları cimri olan kimselere haram kılmıştır.”

“Cimriler için son derece kötü yerler hazırlanmıştır. Ateş onları cehenneme çeker.”

(Hatırlasana) “Boğazın kapalı olduğu halde (oruçlu) kapıya gelip bizlere açlıktan şikâyetle, Allah için bir şey verin, diye bir esir el uzattı.”

“Kapıya gelen ve şiddetli fakirlik etkisiyle muztarip olup âh eden ve inleyen fakiri görüyor musun?”

“Meskenet ve fakirliğin etkisiyle boyun eğerek Allah

rızası için bir şey verin diye yalvarmaktadır.”

“Allah Teâlâ bize bu yetimi gönderdi. Ona rahm eden bize rahmetmiştir. Ona olan ikrâm bizedir.” [Bu beyit, ed-Dehr Sûresinde geçen “Yemeğe olan sevgilerine ve iştahlarına rağmen yoksulu, yetimi, esiri doyururlar idi.”(âyet, 8)'e işaretler. Bununla ilgili açıklama daha önce geçmiştir]

“İzzet ve ikramda bulunan kimsenin gideceği yer Cennetü'n-Nâimdir. Allah, cenneti kötü olanlara haram etmiştir.”

“Eğer misafir kerem sahibi bir kimse ise önüne koyduklarımıza razı olup yer. Eğer kötü bir insan ise, ona verdiklerimizi beğenmez.”

“Dünyada muhtaç kimselere yardım eden, yoksulları doyuranlar, yarın kıyamet gününde ecir ve sevaplarını Allah yanında hazır vaziyette bulurlar.”

“Ziraatçı yakında ektiğini biçecektir. Minnet etmeden o esiri açlıktan kurtar. Dünyada az bir hayırla islediğin sevapların mükâfatını öbür dünyada fazlasıyla göreceksin.”

“İki dostun birleşmesinden sonra mutlaka ayrılık olur. Ayrılıkla son bulmayan çok az kavuşma vardır.”

“Hazret-i Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellemden sonra Fâtimetü-z-Zehrâ da aynı yolu tutup gitti. Hiçbir dostluk ve arkadaşlık sonsuz değildir.”

“İki şeyin ayrılığı benim ciğerlerimi yaktı ve gözlerimden damlayan yaşlar, kan gibi akıp durdu.”

186 Ali Şeriatî

“Zaman, aramıza girerek bizi birbirimizden ayırdı. Çünkü zaman, dostlar arasına girerek onları darmadağın eder.”

“Ölüm bizi birçok şeylerden uzak bıraktı. Güzel huy ve güzellik sahibi kimseden ayrı düştük.”

“Ben sevgiliye iştiyak ve hasret duymaktayım. Acaba insanı sevene götüren bir yol var mıdır?”

“Hikmet sahibi birisi, ayrılık anında bir söz söylemiştir ki o söz ibret alanların dillerinden düşmez. O darb-i meseli ben de çok anarım.”

“Ölüm habercisi geceleyin eve gelip ölüm haberini getirince dehşetli bir şekilde uykumu kaçırdı.”

!Bu beyit, Hazret-i Fatimetü'z-Zehrâ'nın Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimizin Hakk'a yürüyüşü üzerine söylemiş olduğu şu şiirine bir nazire şeklinde söylenmiştir:

“Bizim üzerimize inen musibet, gündüzlerin üzerine ineydi onları kapkaranlık yapardı.”]

“Ölüm habercisi geldiğinde ona dedim ki sen Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem dâhira dışında birinin vefât haberini mi getirdin?”

“Korktuğum başıma geldi fakat ölüm habercisi O'nu kayırmadı. Dostum, belâlar karşısında sığmağım ve güzellikte benzersiz olan koruyucumdu.”

“Benim başıma öyle bir şey geldi ki sevgilimin kabrini ziyaret edip ona selâm verdiğim halde benim selâmıma cevap vermedi.”

“Ey Fâtımam, sana ne oldu ki bizim selâmımızı almadın,

yoksa bizden ayrıldıktan sonra dostlarına ve sevdiklerine karşı gösterdiğin sevgiyi unuttun mu? Bizden ayrılığın sana melâmet mi verdi?"

"Ben, yukarıdaki şiiri söylediğimde Hazret-i Fâtıma lisân-ı hâl ile bana şu cevabı verdi: Taş ve toprağa bulaşan bir insan ne diyebilir ki?"

"Toprak benim iyiliklerimi yutmakla sizleri unuttum. Yakınlarımdan uzak kalmışım. Onlarla benim arama bir perde girmiştir."

"Ey sevgilim, benden sizlere selâm olsun. Fakat aramızdaki sevgi, muhabbet, yakınlık ve ülfet ipi kopmuş bulunmaktadır."

"Benim gözyaşlarım ancak senin ayrılığın nedeniyle fazlaca akmaktadır. Seni hatırladıkça kendimi ağlamaktan alamıyorum."

"Ey âhir zaman peygamberinin kızı Fâtımetü'z-Zehra, senin gidişinle gizlediğim ve sakladığım sırların açığa çıkmasıyla benim sağlığım bozuldu."

"Fatma'nın âhirete göç etmesiyle bana güç gelen işlere, Allah'tan geldiği için boyun eğmek zorundayız. Ona karşı gelerek inad etmek ve mücâdele vermek kudretine sahip değiliz."

"Benim sabrım o mertebede idi ki sıkıntı çektiğim işlerden hiç birini sana açmazdım. Hummaya tutulsam bile senin yanında bu hastalığımı açığa vurup seni rahatsız etmezdim. Bilirsin -ki bu konuda benim

188 Ali Şeriatî

benzerim azdır.”

“Mala noksanlığın gelmesi ve bir eksikliğe uğramadı bir zarar ve ziyan değildir. Gerçek zarar ve ziyan, kerem sahibi dostların yokluğudur.”

“Onlar olmadan hayat ve yaşamanın hiç bir tadı ve lezzeti yoktur. Yemin ederim ki yaşamaya karşı hiç bir isteğim kalmamıştır.”

“Ben öldüğümde sevgim unutulacak ve belki de hatırlanmayacağım. Benim gibi nice dost ve arkadaş bulunacaktır.”

“Ey Fâtıma'm, işte kılıcım, bu kötü bir şey değildir. Ben ne korkağım ve ne de kaçan bir insanım.”

“Bunun içindir ki gözlerime uyku girmiyor ve uyuyamıyorum. Kalbim, ayrılık–hasretinden dolayı susuz hale gelmiştir.”

“Ayrılık gecelerine karşı olan sevgim mutluluktan değildir. Belki daha sonra kavuşma nasip olur da onun safâsını çeker düşüncesiyle ayrılık geceleriyle müteselli oluyorum.”

“Kavuşma ye vuslat günleri bana çok cazip gelmedi. Çünkü gördüm ki her şey zevâle yüz tutmuştur.”

Geniş bilgi için bkz: Hz. Ali Divanı [Kitap]. - İstanbul : [s.n.], trc: Müstakimzade Süleyman Sadettin, hzl: Şakir DİCLEHAN 1981.

*****